

ఓం భూర్భువః స్వః తత్సవితుర్వరేణ్యం భర్గోదేవస్య ధీమహి ధియోయోనః ప్రచోదయాత్

ప్రఖర ప్రజ్ఞ

యోగేశక్తి గాయత్రీ

సజల శ్రద్ధ

ఓం వందే భగవతీం దేవీం శ్రీరామంచ జగద్గురుం

పాదపద్మే తయోః శ్రీత్వా ప్రణమామి ముహూర్ముహూః

<p>సంకల్పం - సంరక్షణ వేదమూర్తి, తపోనిష్ఠ, పండిత శ్రీరామ శర్మ ఆచార్య శక్తి స్వరూపిణి మాతా భగవతీ దేవి శర్మ</p>	<h2 style="border: 1px solid black; padding: 5px;">భారతీయత</h2>
<p>ప్రధాన సంపాదకులు డాక్టర్ ప్రణవ్ పండ్యా సంపాదక మండలి కందర్ప రామచంద్రరావు డాక్టర్ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణ పోన్నూరు హైమవతీశాస్త్రి ముక్కామల రత్నాకర్ డి.వి.ఆర్.మూర్తి</p>	<p>‘మనమందరం భరతమాత బిడ్డలం’ అనుకోవడంలోనే భారతీయత ఇమిడి ఉంటుంది. భారతదేశపు మట్టిని వాసన చూసి తన్మయులం కావడంలోనే మన అన్న భావం తొణికిసలాడుతుంది. ఆ భావనతోనే కాశ్మీరు నుండి కన్యాకుమారివరకు మనమందరం భారతీయులం, సోదరసోదరీమణులం అనుకుంటున్నాం. స్నేహబంధానికి కట్టుబడి ఉన్నాం. ఇదే భావం అంతర్జాతీయ యొక్క ప్రకాశంలో వెలుగొందాలి. పంజాబు, గుజరాత్, మహారాష్ట్ర, కేరళ, కర్ణాటక, తమిళనాడు, ఆంధ్రప్రదేశ్, అస్సాం, బెంగాలి, బీహారు, ఉత్తరాఖండ్ యొక్క సాహసవీరులు సరిహద్దు ప్రాంతాలను రక్షించగలుగుతున్నారంటే ఈ భావమే ప్రధాన కారణం. కార్గిల్ విజయానికి ఈ భావమే కారణం.</p>
<p>సంపుటి 11 - సంచిక 11 ఏప్రిల్ 2010 విడిప్రతి రూ॥ 10.00 సం॥ చందా రూ॥ 120 3 సం॥ చందా రూ॥ 350 10 సం॥ చందా రూ॥ 1116</p>	<p>భారతదేశం యొక్క కణకణంలో భారతీయత అనే స్ఫూర్తి నిండి ఉంది. కేరళనుండి మేజర్ ఉన్ని కృష్ణన్ ఈ భావనతోనే ముంబయి వచ్చి, ఉగ్రవాదులతో తలపడ్డాడు. దేశాన్ని, దేశవాసులను రక్షించే పనిలో ప్రాణాలను అర్పించాడు. పంజాబులోని గగనదీప్ సింహ్ వేదీ దక్షిణదేశానికి వచ్చి సునామీ బాధితులను రక్షించాడు. భయంకరమైన సునామీ అలలమీద పడవనడిపి కడలూరు ప్రజలను సురక్షిత ప్రాంతాలకు చేర్చగలిగాడు. ఈ భావనతోనే ఆంధ్రప్రదేశ్ నుండి కార్గిల్ యుద్ధంలో కొందరు వీరస్వర్గం అలంకరించారు. కానీ ఈనాడు కొద్దిమంది స్వార్థపరులు ప్రాంతీయత, క్షేత్రీయత, సంప్రదాయకత అంటూ భారతీయతను మరుగుపరచాలని చూస్తున్నారు.</p>
<p>Please send drafts in favour of SRI VEDAMATA GAYATRI TRUST BUSINESS DIVISION, HYDERABAD</p>	<p>మధ్యమధ్యలో ఎన్నెన్ని పుట్టగొడుగులు పుట్టుకువచ్చినా మొదటినుండి చివరి వరకు నిలువగలిగేది భారతీయతమాత్రమే. అదే జాతీయత. దేశాన్ని విచ్ఛిన్నం చేసే ప్రయత్నాలు ఎన్ని జరిగినా బలమైన జాతీయతాభావం ముందు తలవంచక తప్పదు. భాషలు వేరైనా, ధర్మం వేరైనా, ప్రాంతం వేరైనా అందరూ భారతీయులే. దేశంలో ఏమూల ఏ శ్రేష్ఠత్వం బయటకు వచ్చినా అది మనందరిదీ, అందరమూ గర్వించదగినదే. అదే విధంగా ఏదైనా విషయంలో బలహీనతలు బయటపడినా అది కూడా మనందరిదీ. అందరం ఆలోచించి సవరించుకోవాల్సివస్తుంది. మంచికైనా, చెడుకైనా ఒకే గుర్తింపు వస్తుంది. అందువల్లనే దేశం యొక్క బాగోగుల గూర్చి సర్వస్వాన్ని అర్పించడానికి సిద్ధంగా ఉండాలి.</p>

పత్రిక అందనివారు, పత్రికకు సంబంధించిన సూచనలు, సలహాలు ఇవ్వదలచినవారు క్రింది సంఖ్యలను సంప్రదించగలరు.
(1) 9603509900 (2) 9032674117

విజయానికి తాళపుచెవి ఉపాసనయే

విషయ సూచిక

1. సంపాదకీయం : భారతీయత	1
2. విషయసూచిక-సద్గురు వచనామృతం : చిత్త సంస్కరణ	2
3. వేదమంత్రం : బ్రాహ్మణ ధర్మం	3
4. వర్తమాన భారతం : ఇదంతా ఆర్థిక వికాసమేనా?	4
5. ఉపాసనకు రెండు పాదాలు : జపం-ధ్యానం ధ్యానం అంటే ఏమిటి? ఎందుకు? ఎలా?	7
6. పరమపూజ్య గురుదేవుల జన్మ శతాబ్ది : 2400 కోట్ల మంత్రజపం	8
7. బాలల భవితకు బంగారు బాట-6 : ఆహా! ఏమిరుచి! ఏమిరుచి! ఎంతరుచిరా!	9
8. ధారావాహిక : ప్రజ్ఞోపనిషద్-5 ప్రథమ మండలం - ద్వితీయాధ్యాయం	10
9. తత్వచింతన : మరణానంతర ప్రపంచం- మహా విచిత్రం	12
10. ధారావాహిక : పరమేశ్వరుని చిరునామా-11 వృక్ష జగత్తు	15
11. మనం-మన ఆరోగ్యం : ఉదాపర్వానికి చికిత్స మీ చేతుల్లోనే ఉంది	19
12. ధారావాహిక : హనుమత్కథామృతం-24 వజ్రాయుధధాటికి మూర్ఛిల్లిన హనుమాన్	20
13. కుటుంబ నిర్మాణం : దివ్యభావనల అభ్యాస వ్యాయమశాల గృహమే	22
14. ధారావాహిక : భక్తిగాధ-29 : జ్ఞానం చేతనే భక్తి సాధ్యపడుతుంది	25
15. ప్రత్యేక వ్యాసం : డా॥ బి.ఆర్. అంబేద్కర్ జయంతి సందర్భంగా సమానతకోసం, మానవత కోసం, న్యాయం కోసం పోరాడిన పురుష సింహం-భీంరావు అంబేద్కర్	27
16. పూజ్య గురుదేవుల అమృతవాణి-2 తపస్సు వల్ల మంత్రాలకు సామర్థ్యం	30
17. ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞానం : విశ్వామిత్రుడు-సావిత్రి మహా ప్రయోగం	32
18. జీవించేకళ : సంకల్పసిద్ధి	34
19. గాయత్రీమాత-24 శక్తిధారలు : అజప-10	36
20. మహిళాజాగరణ : ఎన్నాళ్లీ బానిస బ్రతుకు ?	37
21. యుగఋషి జన్మశతాబ్ది సమారోహ సాధనా శిబిరం ఒక సమీక్ష: 27.02.10 నుండి 01.03.10 వరకు తిరుమలలో	39
22. నా వారితో నా మాట : 2011-2012 (శతాబ్ది సం॥) శతజయంతి ఉత్సవాల రూపురేఖలు-15 : ప్రచార సంవత్సర ప్రణాళికలు-విస్తరణ	40
23. ఏ పుస్తకంలో ఏమున్నది? - కుండలినీ మహా విజ్ఞానం	42
24. కులపిత యొక్క దివ్య స్వప్నం - దేవ సంస్కృతి విశ్వవిద్యాలయము	43
24. వార్తలు	44

సద్గురు వచనామృతం

చిత్త సంస్కరణ

ధనాన్ని సురక్షితంగా ఉంచటానికై ఇంట్లో ఇనవ పెట్టె ఉండాలి. కాని దుర్వాసన వచ్చే మురికిని ఇనుప పెట్టెలో నింపి ఉంచితే ఇనుపపెట్టెను దుర్వినియోగం చేసినట్లవుతుంది. మురికి నుండి వచ్చే దుర్గంధం వల్ల శాశ్వతమైన హాని కలుగుతుంది. చిత్తానికి ఇది వర్తిస్తుంది. భగవంతుడు మనోమయ కోశంలో చిత్తానికి చాలా విలువైన భాగం ఇచ్చాడు. దానిద్వారా ఉత్తమ స్వభావాన్ని సురక్షితంగా, చిరస్థాయిగా ఉంచాలని కోరుకున్నాడు. ఈనాడు మన చిత్తం గొప్ప దుర్దశలో ఉన్నది. చెడు అలవాట్లు, నీచమైన ఆలోచనా సరళులు, కుళ్ళిన సంప్రదాయాలు, తుచ్ఛమైన కోరికలు దాని నిండా ఉన్నాయి. వాటిని సంస్కరించి శుద్ధి చేయడం అవసరం.

పచ్చిమట్టి నీటిని పీల్చుకొని రంగునూ, వాసననూ చాలాకాలం తనలో నిలుపుకుంటుంది. అలాగే మనసులో చేసే ఆలోచనలు, శరీరంతో చేసే పనులు ఉచితానుచితాలూ, పాపపుణ్యాలూ, చిత్తంలో సంస్కారాలుగా గట్టిపడతాయి. ఈ సంస్కారాలే కాలానుగుణంగా పరిపక్వమై, సుఖదుఃఖాలను కర్మానుభవాలను నిర్ణయిస్తాయి.

చిత్తాన్ని సంస్కరిస్తే, శుద్ధి చేస్తే అందులో పేరుకుపోయిన జన్మ జన్మాంతరాల చెడు సంస్కారాలు కూడా నశించి పోతాయి. నడుస్తున్న ప్రారబ్ధాల, అనుభవాల వేరే కాక భవిష్యత్తులో ఏర్పడే దుఃఖమయ కర్మ అనుభవాల వేర్లు కూడా సునాయాసంగా తెగిపోతాయి.

(అఖండజ్యోతి, అక్టోబరు, 1952,)

(అనువాదం ఊటుకూరు సత్యనారాయణ గుప్త)

పండుగలు

ఏప్రిల్ 2010

14-4-2010 డా॥ బి.ఆర్. అంబేద్కర్ జయంతి **మే 2010**

01-05-2010 మే డే

18-05-2010 శంకర జయంతి

27-05-2010 బుద్ధ పూర్ణిమ

పాప పుణ్యాలు చిత్తంలో సంస్కారాలుగా గట్టి పడతాయి.

వేద మంత్రం
బ్రాహ్మణధర్మం

ఉత్తిష్ట బ్రాహ్మణస్పతే దేవాన్ యజ్ఞేన బోధయ ।
ఆయుః ప్రాణం ప్రజాం పశూన్ కీర్తిం యజమానంచ వర్షయ ॥

(అధర్వవేదం 19/63/1)

భావార్థం : బ్రాహ్మణులు యజమానులను దుష్కర్మలనుండి నిరోధించగలగాలి. అందరికి ఆయుష్షు, ప్రాణము, ధన-ధాన్యములు, కీర్తినికోరుకోవాలి. సుఖశాంతులవృద్ధి వలన అందరికీ శుభంజరుగుతుంది.

సందేశం : సమాజంలో నాగరికులందరూ జ్ఞానవంతులు, శీలవంతులు సంస్కారవంతులు కావాలి. వారు నిరంతరం ఇంద్రియ సంయమం, అర్థ సంయమం, సమయ సంయమం, అభ్యసించాలి. అంతటా సత్కర్మలు, సదాలోచనలు, సుఖశాంతులు అభివృద్ధి కావాలి. ఇటువంటి ఆదర్శవంత సమాజం ఏర్పరచే బాధ్యతను ఋషులు బ్రాహ్మణులపై ఉంచారు.

బ్రాహ్మణుల, విద్వాంసుల మొదటి కర్తవ్యం తాము జాగరూకతతో మసలుకోవాలి. జ్ఞాన విజ్ఞానాల గూఢ తత్వాన్ని అర్థం చేసుకొని, నీతి-అవినీతుల మధ్య తేడా తెలుసుకొని, సత్యాన్ని గ్రహించాలి. స్వయంగా సరియైన దారి తెలుసుకోకపోతే ఇతరులకు మార్గదర్శనం చేయలేరు. ప్రపంచములో రెండు జీవన మార్గాలున్నాయి. కరోపనిషత్లో వాటినే 'శ్రేయశ్చప్రేయశ్చ మనుష్య మే తస్తథా' అని చెప్పబడింది. ఏది శుభకరమో అది ప్రేయోమార్గం; బాగా అన్నించేది, ఇంద్రియాలకు సుఖాన్నిచ్చేది ప్రేయోమార్గం. మన మనస్సు ఈ ప్రేయోమార్గం వైపు ఎక్కువ పరుగెడుతుంది. స్వాదేంద్రియం రకరకాల రుచికరమైన భోజనాలను కోరుతుంది. ఆరోగ్యాన్ని, సంయమాన్ని సరిపాటే చేస్తుంది. ఇదే విధంగా అన్య ఇంద్రియాలు బాహ్య సుఖ సాధనాలలో ఇరుక్కొని ఆత్మ-పరమాత్మను మరచి మనుష్యుడు అనేకానేక దుష్కర్మలలో దోషదుర్గుణాలలో చిక్కిన మనిషి ఎటువంటి మత్తులో మునిగిపోతున్నాడంటే కోరికల పిడికిలి నుండి బయటపడలేకపోతున్నాడు. అతని ఆత్మ అతన్ని ధిక్కరించినా అతడు చూపుమరల్చుకొనలేక తేనెలో పడిన ఈగవలె దుర్వ్యసనాలలో ఇరుక్కుపోతున్నాడు. క్రమక్రమంగా మనోబలం దెబ్బతిని, నిస్సహాయుడౌతున్నాడు. తన జీవితం నాశనం చేసుకోవటమే కాక, ఇతర వ్యక్తులకు నరకం తయారు చేస్తున్నాడు.

ప్రాపంచిక విషయాలను పూర్తిగా వదలి మనుష్యులందరూ విరాగులు, సన్యాసులు కావాలని కాదు. ప్రపంచవాదం, ఆధ్యాత్మికవాదం రెండూ మహత్వపూర్ణమైనవే, జీవన సాఫల్యానికి ఈ రెండింటి మధ్య తగు సమన్వయం ఉండాలి. అప్పుడే ప్రజల శారీరిక మానసిక ఆత్మిక ఉన్నతి సంభవమవుతుంది. అప్పుడే దేశంలో స్వర్గీయ వాతావరణం ఏర్పడుతుంది, ప్రజలు ఆరోగ్యవంతులు, సుఖజీవనులు అవుతారు. దేశకీర్తి పతాకం అంతటా ఎగురుతుంది.

తపస్సు, త్యాగం, సంయమం, జ్ఞానం, ఉదారత, లోకహితం వంటి ప్రవృత్తులను తనలో నింపుకొని, ఒక గట్టి ఆనకట్టవలె మంచి పునాది మీద నిలబడ్డ వారు బ్రాహ్మణులు. జనమానస ప్రవాహపు దిశను మళ్ళించ గల వజ్రశిలలాగా గట్టిగా నిలబడతారు. వారు ఏ రంగాన్ని ఎన్నుకున్నా తమ శ్రేష్ఠవ్యక్తిత్వము, ఉన్నత ఆదర్శము, ప్రచండ పురుషార్థము ద్వారా లక్షల-కోట్ల మనుష్యులలో అసురత్వం, స్వార్థపరత్వాన్ని తగ్గించి, దేవత్వాన్ని పెంచడంలో సఫలీకృతులవుతారు.

తనను తాను జాగరూకతలో ఉంచుకొనుట, ఇతరులను జాగృతం చేసే సామర్థ్యం కలిగి ఉండుటయే బ్రాహ్మణధర్మం.

★ ★ ★

పనిని చేయడం గౌరవ ప్రదమే కాదు, ఆరోగ్యదాయకం కూడా.

వర్తమాన భారతం

ఇదంతా ఆర్థిక వికాసమేనా ?

ఈ ప్రశ్నార్థకం మనముందున్నది

నేడు దేశంలో ఆలోచనాపరులు వేసే ప్రశ్న ఒక్కటే. గడచిన 20 సంవత్సరాలలో ఆర్థిక వికాసం అంటూ తీసిన పరుగులో ఏమైనా విజయాన్ని సాధించామా? ఏ వర్తమాన దేశంలో అయినా ఇలాంటి ప్రశ్న పుట్టడం శుభసూచకం. ఇది ఆశావాదానికి చిహ్నం. ఇప్పుడు మనదేశంలోని మేధావులు కేవలం వాద ప్రతి వాదాలకే పరిమితం కావడం లేదు. దేశాన్ని గురించి ఆలోచిస్తున్నారు. ప్రస్తుతం ప్రపంచ వ్యాప్తంగా ఆర్థికమాంద్యం పీడిస్తూ ఉంది. ఆత్మహత్యలు, నిరుద్యోగం పెరిగిపోతున్నవి. బ్యాంకులు మూత పడుతున్నాయి. అయినా భారతదేశంలోని గ్రామాలలోనూ, నగరాలలోనూ కొంత వరకు బాగానే ఉంది. అంతేకాదు. చిన్న పెద్ద పారిశ్రామిక క్షేత్రంలోనూ, ఐ.టి. క్షేత్రంలోనూ అభివృద్ధి కనిపిస్తూ ఉంది.

గడచిన 20 ఏండ్ల క్రిందటి ఆర్థిక స్థితిగతులను ఈనాటి ఆర్థిక స్థితిగతులను పోల్చిచూసినట్లైతే కొంత అభివృద్ధి కనిపిస్తూ ఉంది. ఈ మధ్య ఆలోచనల్లో మార్పు వచ్చింది. సమస్యలను పరిష్కరించుకునే విధానం కూడా మారిపోయింది. భారతప్రభుత్వ ధనాగారం ఖాళీ అయ్యే పరిస్థితి ఏర్పడింది. దేశంలోని బంగారాన్ని కుదవ పెట్టాల్సివచ్చింది. కానీ ఈనాడు మన రిజర్వు బ్యాంకులో దాదాపు మూడు వందల అరబ్ (అరబ్ = 100 కోట్లు) డాలర్లు జమచేయబడ్డాయి. ధరలు పెరిగిపోయాయి. భ్రష్టాచారం పెరిగిపోయింది. అలాగే డబ్బు కూడా పెరిగిపోయింది. పెద్ద సంఖ్యలో ఉన్న మధ్యతరగతివారి దగ్గర కూడా ఈనాడు డబ్బు ఉంది. వారు కూడా ఎంతో కొంత దాచుకుంటూ ఉన్నారు.

పెట్టుబడిదారీ విధానం, ప్రపంచీకరణ, నగరీకరణ మొదలైన పదాలన్నీ ఆర్థిక వ్యవస్థతో ముడిపడి ఉన్నాయి.

ఇదే సూత్రాన్ని 20 సంవత్సరాల క్రితం భారతదేశం స్వీకరించింది. ఫలితంగానే మనదేశం, ఒక వికాసవంతమైన ఆర్థిక వ్యవస్థను కలిగి ఉంది. ఈనాడు ప్రపంచ ఆర్థిక వ్యవస్థ ఎందుకు చదికిలపడింది? ఈనాడు ప్రపంచ ప్రజలందరు ఎందుకు తల్లడిల్లి పోతున్నారు ఇది ఆలోచించాల్సిన విషయం. ఇంకా మన దేశంలో ఇలాంటి దశలేదు. మనం ఆశావాదంలో మునిగి తేలుతూఉన్నాం. రాబోయే రోజుల పరిస్థితి ఏమిటి? దీని పరిణామం ఏమిటి? అని కొంచెం ఆలోచించాల్సి ఉంది.

మనం ఏమి సాధించాం?

1. 1991లో 1,50,000 కార్ల అమ్మకం జరుగుతూ ఉండేది. ఈ రోజు ఆర్థిక వ్యవస్థ ఎదుగుదలలో ద్వితీయ స్థానంలో ఉన్న ఒక్క భారతదేశంలోనే ఒక నెలలో లక్ష కంటే ఎక్కువ కార్లు అమ్ముడు పోతున్నాయి.
2. లైసెన్సులు, షర్మిషన్లు అక్కరలేకపోవడాన చిన్నపాటి పరిశ్రమలు ప్రారంభించగలుగుతున్నారు.
3. ఐరోపాలో ఒక దేశంలో ఎంత జనాభా ఉన్నదో మన దేశంలో ఒక సంవత్సరంలో అన్ని కొత్త మొబైల్ కలెక్షన్స్ వస్తున్నాయి. గతంలో వీటి సంఖ్య 50 కోట్ల వరకు పెరిగి తన మహత్తును చూపిస్తున్నది. ఇంత చౌకగా మొబైల్ కనెక్షన్, ఇంత తొందరగా సౌకర్యాలను కల్పించే నెట్వర్క్ ప్రపంచంలో మరెక్కడా లేదు. ప్రతి ఇద్దరిలో ఒకరికి మొబైల్ ఉంటోంది. సెల్ఫోన్ నెట్వర్క్ గ్రామాలకు కూడా పాకిపోయింది. దీనితోపాటు ఇంటర్నెట్ కూడా వేగంగా వృద్ధి చెందింది.
4. 20 సంవత్సరాలలో సెన్సెక్సు 900 నుండి 16,000కు పెరిగిపోయింది. దీనిని బట్టి మనయొక్క ఆర్థిక వృద్ధి రేటు 8% వరకు చేరుకుంది. దేశంలోని 50 కోట్ల జనాభాకు, ఈ

వస్తువాహనాలకు మూలం శ్రమశక్తియే.

సంఖ్యకు ఎలాంటి సంబంధమూలేదు. ప్రయోజనమూలేదు. కోటీశ్వరుల సంఖ్య కేవలం భారతదేశంలోనే అతి వేగంగా పెరిగిపోతోంది. సాధారణ మానవుల జీవనవిధానంలో, ఆహార విహారాల్లో కొంత అభివృద్ధి కనిపిస్తోంది.

5. మనయొక్క పెరుగుతున్న జనభా యొక్క “అసేట్” “యు.ఎస్.సి” మహత్తరమైన శక్తిగా మారిపోయింది. ప్రత్యేకంగా యువశక్తి. ఈనాడు మన జనాభాయే మన బలం అనుకుంటున్నారు. మనను మించిన జనాభా ఉన్న చైనాకూడా బలహీనమైనదే. చైనాకు జనాభా అయితే ఉంది. కాని వృద్ధతరం ఎక్కువ. యోగ్యమైన సైన్యం మనకు ప్రతీ క్షేత్రంలో ఉపయోగపడుతోంది. వీరు ప్రతి యొక్క రంగంలో క్రొత్త క్రొత్త విషయాలను శోధిస్తున్నారు. సాధిస్తున్నారు. ఇంత విద్యాబుద్ధులు కలిగిన యువత ప్రపంచంలో ఏదేశంలోనూ లేదు. ఐ.ఐ.ఎమ్, ఐ.ఎ.ఎస్, పొంది సమాజసేవలో భాగస్వాములు అవుతున్నారు. దేశానికి ఆర్థిక ప్రగతితో పాటు, దేశానికి రాయబారివలె నిలిచిన ఘనత యువతకే దక్కుతుంది. ప్రస్తుతం యువత జనాభా 55 కోట్లున్నది. 2015 నాటికి దాదాపు 70 కోట్లకు చేరుకుంటుంది. వీరికి సరి అయిన దిశానిర్దేశం చేయవలసిన బాధ్యత పెద్దలపై ఉంది.

6. నిరుద్యోగ సమస్యతోనూ, పేదరికంతోనూ బాధ పడుతున్న దేశం ఈనాడు ఉపయోగకరమైన, సమృద్ధిగల దేశంగా పురోగమిస్తుంది. ఆధునిక వస్తుసామాగ్రి పెరిగిపోతూఉంది. నల్లబజారు, మోసం, దగా పెరిగిపోవడంతో ధరలను నియంత్రించలేకపోతున్నారు. విదేశాలలో లభించే ధరలకన్నా పది రెట్లు తక్కువ ధరకు భారతదేశంలో లభిస్తున్నాయి. అంతేకాదు, మన్నిక విషయంలో కూడా మనమే ముందున్నాం. అందువల్ల “మేడ్ ఇన్ ఇండియా” అంటే విదేశీ బ్రాండుకన్న ఎక్కువ మక్కువ చూపుతున్నారు. ఆర్థిక సంస్కరణలు గ్రామాలకు కూడా చేరుకున్నాయి. కానీ అక్కడా అవినీతి తాండవం చేస్తూనే ఉంది.

మనం ఏం పోగొట్టుకున్నాం ?

దీనికి అభివృద్ధి ఒక పక్షం అయితే అవసరి అనే రెండవ పక్షం కూడా ఉన్నది. ఇది సాధారణ జనులకు సంబంధించిన విషయం.

1. ఇంతటి అభివృద్ధి సాధించినప్పటికీ దరిద్రరేఖకు దిగువన జీవించే వారి సంఖ్యకూడా వేగంగానే పెరిగిపోతున్నది. సంఖ్యలు మనల్ని భ్రమలో పడవేస్తాయి. అయినప్పటికీ నిష్పక్ష అంకెను తీసుకున్నట్లైతే 30 నుండి 35 కోట్లమంది ఈనాటికీ దరిద్రరేఖకు దిగువన ఉన్నారు. ధనికులకు పేదవారికి దూరం పెరిగిపోతూనే ఉంది.

2. సంస్కరణవల్ల వ్యాపారులకు, పెద్ద పెద్ద పారిశ్రామిక వేత్తలకు, కార్పొరేటు సంస్థలకు ఎక్కువ లాభంచేకూరింది. వారుమరింత ధనికులు అవుతూ ఉన్నారు.

3. వ్యవసాయరంగానికి అన్నింటికన్నా ఎక్కువ నష్టం జరిగింది. గోధుమలు, వరిపంటలు పరిమితం చేయబడ్డాయి. హరితవిప్లవం వచ్చింది. కాని ఫలితం అనుకున్న విధంగా రాలేదు. వ్యవసాయంచేసుకుని 65% ప్రజలు జీవిస్తున్నారు. దాదాపు 60% ప్రజలు నేరుగా వ్యవసాయం చేసుకుంటున్నారు. ముడిసరుకులు కూడా వ్యవసాయం ద్వారానే లభిస్తాయి. ప్రభుత్వ విధానాల వల్ల వ్యవసాయం ముందుకు సాగడం లేదు. పంట తగ్గిపోయింది. పంటభూములు తరిగిపోతున్నాయి. నగరీకరణలో పంట భూములు మాయమైపోతున్నాయి. వర్షాధారంతో పండించే భూముల స్థితిగతులు అలాగే ఉండి పోతున్నాయి. ప్రభుత్వం సేజ్ (స్పెషల్ ఎకనామికల్ జోన్)ను ఏర్పాటు చేసింది. దానివల్ల పట్టణ వాసులకు, పారిశ్రామిక వేత్తలకు లాభంచేకూరింది. గ్రామ ప్రజలు అతివృష్టి - అనావృష్టి వల్ల బాధలను ఎదుర్కొంటూనే ఉన్నారు. ఈ కారణంగా కూడా ధరలు పెరిగిపోతున్నాయి.

4. విద్యారంగ పరిస్థితి మరీ దారుణంగా ఉంది. కొంత శాతం మాత్రమే ఉన్నతమైన విద్యను పొందగలుగుతున్నారు.

స్వాధ్యాయం వల్ల సందేహాలు తొలగిపోవడమేకాదు-సందేశాలు అందుతాయి.

ఈ 20 సంవత్సరాలలో అనవసరమైన చదువులు విద్యార్థులలో ప్రవేశించాయి. ఫలితంగా ఏ మాత్రం ప్రయోజనం లేని, పనికిరాని డిగ్రీలు పొందినవారు నిరుద్యోగులుగా పడి ఉన్నారు. నానాటికీ వారి సంఖ్య పెరిగిపోతున్నది. ఆర్థిక ప్రయోజనాలు పట్టణాలకే కాకుండా గ్రామ గ్రామానికి చేరవేయవలసిన అవసరం ఉంది. కాని ఆ విధంగా జరగడం లేదు. డ్రాఫ్ట్ అవుట్స్ పెరిగిపోతున్నాయి. ఉన్నతమైన విద్యయొక్క ప్రయోజనం పెద్ద పెద్ద పట్టణాలకే పరిమితం అవుతూ ఉంది.

6. ప్రపంచీకరణ పోటీలవల్ల ఒత్తిడి బాగా పెరిగిపోయింది. కుటుంబ జీవనంలో కూడా పోట్లాటలు, ఒత్తిడి పెరుగుతూనే ఉన్నాయి. ఆహార పానీయాలు కూడా కృత్రిమంగా తయారవుతూ ఉన్నాయి. మనం మన సంస్కృతికి దూరం అవుతూఉన్నాం. ఆత్మహత్యలు పెరిగిపోతున్నాయి. అదీ చదువుకున్న వారిలో, పట్టణాలలోనే ఎక్కువగా జరుగుతున్నాయి. పండుగలు, ఉత్సవాలు లాంఛన ప్రాయంగా జరుపుకుంటున్నారు. ఆ పండుగల్లో ఉన్న సారాన్ని, మాధుర్యాన్ని అనుభవించే తీరిక ఎవ్వరికీ లేకుండా పోయింది.

ఏం చెయ్యాలి?

ఇంతవరకు దేనిని సాధించుకున్నామో, దేనిని పోగొట్టుకున్నామో తెలుసుకున్నాం. ఇప్పుడు ఏం చెయ్యాలో తెలుసుకుందాం. మనకు ఇష్టం ఉన్నా, లేకపోయినా భారతదేశం ప్రపంచీకరణలో భాగస్వామి మాత్రమే కాదు, తానే ప్రపంచంగా మారిపోతూఉంది. ఇప్పుడు జి -9 మాట కాదు. జి - 20 గురించి చెప్పడం జరుగుతోంది. నాలుగు ప్రధానదేశాలలో భారతదేశం ఒకటిగా గౌరవింపబడుతూ ఉంది. మన దేశంలోని అనేక కంపెనీలు విదేశాలలో స్థానం ఏర్పరచుకోవడమే కాదు, విదేశీ కంపెనీలను తనలో విలీనం చేసుకుంటూఉన్నాయి. లోకల్ విమానాల సంఖ్య పెరిగిపోయింది. ఇప్పుడు అనేకమంది విమానప్రయాణం చెయ్యగలుగుతున్నారు. సాఫ్ట్వేర్ ఇంజనీరింగ్ క్షేత్రంలో మెడికల్ టెక్నాలజీలో ఈనాడు మనం ప్రపంచానికే

మార్గదర్శనం చేస్తూ ఉన్నాం. భారతదేశంలో జన్మించిన యోగా ప్రపంచం నలుమూలలా వ్యాపించిపోయింది. ప్రపంచప్రజలందరికీ నిత్య జీవనంలో ఒక భాగమైపోయింది.

ప్రస్తుతం ఏదేశమైనా సరే ఆర్థిక వికాసంతోపాటు సాంస్కృతిక, ఆధ్యాత్మిక వికాసం గురించి కూడా ఆలోచించాల్సి ఉంది. జీవన విలువకు ప్రాముఖ్యత లేకపోతే ఆర్థికవాదం మానవత్వాన్ని పూర్తిగా అణచివేస్తుంది. ఈనాడు పారిశ్రామికవేత్తల సామాజిక బాధ్యత (కార్పొరేట్ సోషల్ రెస్పాన్సిబిలిటీ - సి.ఎస్.ఆర్)ను గురించి చర్చించడం జరుగుతూ ఉంది. ఈ రంగంలో భాగస్వామి అవుతూ అంతకన్నా ముందు కార్పొరేట్గాడు, ఆధ్యాత్మికరంగంలో అందరినీ భాగస్వాములను చెయ్యాలి. వ్యవసాయరంగాన్ని ఏమాత్రం నిర్లక్ష్యం చేయరాదు. నిరుద్యోగులైన గ్రామీణ యువతను ఉగ్రవాదం వైపుకు మళ్ళకుండా రక్షించుకోవాలి. అందుకోసం ఆర్థిక సమగ్రవికాసంతో భాగస్వాములుగా చెయ్యాలి. దీనిని నిర్లక్ష్యం చేసినట్లైతే వర్గపోరాటం పెరిగిపోయే ప్రమాదం పొంచిఉంది.

భిన్న భిన్న సంప్రదాయాల వారితో సాగిపోతూ ప్రపంచంలో తల ఎత్తి నిలిచిన దేశం మన దేశం ఒక్కటే. మరొక్కసారి భారతదేశం జగద్గురువు కావాలి. అది జరగాలంటే విద్యలో సాంస్కృతిక విలువలు నింపుకోవాలి. ప్రపంచీకరణలో పాల్గొంటూనే సంతులనాన్ని గురించి కూడా ఆలోచించాలి. విదేశీ బేంకుల్లో దాగి ఉన్న భారతీయుల నల్లధనాన్ని బయటకు తీయగలగాలి. దాని ద్వారా దేశానికి సమగ్రవికాసాన్ని కలిగించాలి. 1991 నుండి 2010 వరకు ఆర్థిక వికాసం పరుగులో ఉన్నాం. కాని ఇది సమగ్ర వికాసం కాదు. ధర్మంలో చెప్పిన విషయాలను ప్రక్కకు పెట్టినా, ఆర్థిక వికాసం విషయంలో మానవత్వం కలవాలి. సమాజహితాన్ని కోరుకుంటున్న వ్యక్తులను గాయత్రీ పరివార్ తమ ఉద్యమంలోనికి సాదరంగా ఆహ్వానిస్తూఉంది. రండి చేరండి. మీవంతు కృషిని చేయండి. భారతదేశాన్ని జగద్గురు స్థానంలో మరొక్కసారి కూర్చుండ పెట్టండి.

★★★

స్వావలంబనకు మూలం శ్రమనిష్ఠయే.

ఉపాసన - రెండు పాదాలు : జపం-ధ్యానం

ధ్యానం అంటే ఏమిటి? ఎందుకు? ఎలా?

ఉపాసనాక్షేత్రంలో ధ్యానం సాకారం, నిరాకారం అని రెండువిధాలు. సాకారపద్ధతిలో భగవంతునికి ఏదో ఒక రూపాన్ని కల్పించి ఉపాసిస్తారు. నిరాకార పద్ధతిలో ప్రకాశ పుంజంపై నమ్మకాన్ని ఏర్పరుచుకుంటారు. తాత్వికదృష్టితో చూస్తే రెండూ సాకారమైనవే. సూర్యునివంటి పెద్ద బిందువు, ప్రకాశం వంటి చిన్నబిందువు రెండూ సాకారమే అనవచ్చు. కానీ రెండింటిలో తేడా చెప్పాలంటే ప్రకాశానికి ఆకారం ఉండదు. ధ్యానానికి భగవంతుని యొక్క ఆకారం అవసరం. అదే విధంగా నాదయోగం, స్వర్ణయోగం, గంధ(వాసన)యోగాలను నిరాకారమని చెప్పుతారు. కాని అది సరిఅయిన ఆలోచన కాదు. నాదయోగంలో శంఖం, గంట, వీణవంటి వాటి ధ్వనులు చెవినపడగానే వాటిస్వరూపాలు ఊహలోనికి వచ్చేస్తాయి. గంధధ్యానంలో వాసనమీద మాత్రమే ఏకాగ్రత నిలుస్తుంది. ధ్యానంలో మానవుని మనస్సు ఆకృతినుండి విడివడడం కష్టం. నిరాకారం అని చెప్పే ఆలోచనకు కూడా ఏదో ఒక రూపాన్ని ఊహించుకుంటుంది మనస్సు.

శాస్త్రజ్ఞుడు చేసే లోతైన ఆలోచనలే నిరాకారం అంటారు కొందరు. కానీ అతను కూడా ఆలోచించిన దాని గురించి ఏవేవో కల్పనలు చేస్తూ ఉంటాడు. తేడా ఏమిటంటే అతను స్థూల ప్రయోగశాలలోని ఉపకరణాలను వదిలి, కాల्పనిక ప్రయోగశాలలో పనులు చేస్తూ ఉంటాడు. ధ్యానంలో ఆకారాన్ని వదిలి పెట్టడం సాధ్యంకాదు. ఏదిఏమైనా సాకారం, నిరాకారం అంటూ వితండవాదంలో పడిపోరాదు. ధ్యాన ధారణ సహాయంతో, ఆత్మచింతన ప్రయోజనాలను పూర్తి చేసుకోవాలి.

మానసిక ధ్యానం ఫలించాలంటే, మస్తిష్కవికాసం సామాన్య స్థాయిని మించి ఉండాలి. దానిని అధ్యయనం, చింతన, మననం వంటివాటి ద్వారా లోతుగా ఆలోచించడం మొదలైనవాటికి ఉపయోగించాలి. కోమలమైన సానుభూతితో నెమ్మదిగా ఆలోచించాలి. అప్పుడే సరిఅయిన ధ్యానాన్ని చేయగలుగుతాం. మానసిక వికాసం చెందనివారు చెవితోవిని,

కంటితో చూసి మాత్రమే వరిస్థితులను అర్థం చేసుకోగలుగుతారు. కవులకు, శాస్త్రజ్ఞులకు, దార్శనికుల వలె సూక్ష్మచింతన సాధ్యంకాదు. అలాగే వారికి వారి స్థాయికి అనుగుణ్యమైన ప్రతిమల ద్వారానే భగవంతుని ఉపాసన చేయాల్సి ఉంటుంది.

కొత్త క్షేత్రంలో ప్రవేశించే ప్రతి వ్యక్తి బాలునితో సమానమే. ఇతర విషయాలలో ఎంతటి సమర్థుడైనా కొత్త పని విషయంలో చిన్న తరగతి విద్యార్థి అనే చెప్పాల్సి ఉంటుంది. ఎంత ప్రతిభాశాలిఅయినా ఆ పనిని ఓనమాల నుండి ప్రారంభించవలసిందే. అదే విధంగా ఉపాసన గురించి తెలియనివారు ఇతర విషయాలలో ఎంతవిద్వాంసులు అయినప్పటికీ ఖాళీ పుస్తకం లాగానే ఉండాలి. అందువల్ల ధ్యాన ప్రక్రియను అభ్యాసం చేయడానికి చిహ్నపూజను ఆశ్రయించడం తప్పుకాదు. ఇంటిపైన సిమెంటు, కంకర, ఇనుపచువ్వలతో స్లాబు పొయ్యాలంటే క్రింద ఆధారంగా దూలాలను నిలబెట్టాల్సి వస్తుంది. చెక్కలను పరచాల్సి ఉంటుంది. కప్పు గట్టిపడ్డ తర్వాత వాటిని తొలగిస్తూ ఉంటాం. అప్పుడు ఏ ఆధారమూ అక్కర్లేదు. ఇంకాతనపైన అదనపు బరువుల్ని ఎన్నైనా భరిస్తుంది. అదేవిధంగా ధ్యానానికి ముందు సాకార వాదులు ఏదో ఒక రూపాన్ని స్థిరపరచుకుని ప్రారంభిస్తారు. నిరాకార వాదులు కూడా వ్యక్తిరూపం కాకపోయినా ప్రత్యామ్నాయంగా సూర్యుని గానీ, వెలుగుతున్న జ్యోతిని గానీ ఆధారంగా మనస్సులో నిలుపుకుంటారు. కుండలినీ జాగరణ, చక్రభేదన మొదలైన యోగాభ్యాసాలలో ఏదో ఒక స్థానాన్ని శక్తి కేంద్రంగా భావించే తమ ఇచ్చాశక్తిని వినియోగించాల్సి ఉంటుంది. ఇది కూడ ధ్యానంలో ఒక రూపమే. దీనికి కూడ ఆకారాన్ని ఆధారంగా చేసుకోవాల్సి ఉంటుంది. సాకార-నిరాకార ధ్యానాలు రెండింటిలోను ప్రత్యక్షంగానూ, పరోక్షంగానూ ఏదో ఒక ఆకారానికి ప్రాధాన్యతను ఇవ్వాల్సి ఉంటుంది.

(అనువాదం ఊటుకూరు సత్యనారాయణ గుప్త)

శ్రమ నిష్ఠకు శత్రువు సోమరితనం

పరమపూజ్య గురుదేవుల జన్మ శతాబ్ది-2400 కోట్ల మంత్రజపం

కారణజన్ములైన పరమపూజ్య గురుదేవులు గాయత్రీ మంత్రజపం ద్వారానే విజయాలు సాధించారు. వారి జన్మ శతాబ్దినాటికి మనం అంటే దక్షిణ భారత విభాగం 2400ల కోట్ల గాయత్రీ మంత్రజపాన్ని సామూహికంగా నిర్వహించి గురుదక్షిణగా సమర్పించాలన్న నిర్ణయం జరిగింది. ఇప్పటికే అనేకచోట్ల ప్రారంభింపబడింది. పరిజనులందరు రోజుకు మూడు మాలలు మంత్ర జపం చేయాలి. మీమీ బంధుమిత్రులను ప్రభావితం చేసి వారిచేత జపం చేయించాలి. ఏ రోజైనా ఏ కారణంగానైనా చేయలేకపోయినట్లైతే మరియొకరోజు పూర్తి చేసుకోవచ్చు. సగటున రోజుకు మూడు మాలలు వచ్చేలా చూసుకోవాలి. మూడు మాలలకన్నా ఎక్కువ చేయగలిగితే మరీమంచిది. మూడుమాలలు చేయలేనివారు కనీసం ఒక్క మాలైనా చెయ్యాలి.

ముఖ్యగమనిక : ప్రముఖ కార్యకర్తలు, పరిజనులు తమతమ ప్రదేశాలలోని పాఠశాలలకు పర్యటించి విద్యార్థుల చేత కనీసం 10-15 నిమిషాలు మంత్రజపం చేయించాలి. ఇప్పటికే చీరాలలోని ఒక పాఠశాలలో చేయించుచున్నారు. “విద్యార్థులలో

జ్ఞాపకశక్తి పెరిగింది. ఏకాగ్రత కుదిరింది. బుద్ధివికసించింది. ప్రవర్తనం మారింది” అని తెలియచేశారు. కనుక మన ప్రయత్నం ఆ వైపుగా సాగాలి. లెక్కింపు సౌకర్యార్థం క్రింద ఒక పట్టిక ఇవ్వబడింది. దానిలో 31 గడులు ఉన్నాయి. ప్రతిరోజు ఆ రోజు చేసిన మాలల సంఖ్యను ఒక్కొక్క గడిలో వెయ్యాలి. చేయనిరోజు దాష్ పెట్టాలి. నెలపూర్తికాగానే క్రింది ప్రాథమ్యాను నింపి క్రింది చిరునామాకు పంపాలి. ఈ పేజిని చింపుకొని నింపవచ్చు. లేకపోతే స్వయంగా తయారుచేసుకోవచ్చు.

శ్రీ కె.పి.విఠల్, 48 LIG-II, బి.కె.గూడా,
సంజీవరెడ్డినగర్, హైదరాబాద్-500 038
ఫోన్ : 040-23705749, సెల్ : 9989655310

ఇట్లు

మీ

అశ్వినీ సుబ్బారావు

(విశ్వగాయత్రీ పరివార్-దక్షిణ భారత సంయోజకులు)

2400ల కోట్ల సామూహిక గాయత్రీ మంత్రజపము

తేదీ నుంచి వరకు

నెం : పూర్తి జప మాలల సంఖ్య :

ప్రతిరోజు మీరు మంత్రజప మాలల సంఖ్యను పైన ఇచ్చిన గడులలో రాయండి					

పేరు :

గోత్రము :

చిరునామా :

.....

.....

పుట్టిన రోజు మరియు వివాహదినము :

.....

ఫోన్ :

యుగశక్తి గాయత్రీ మాసపత్రికకు క్రొత్త చందాదారులను చేర్చించండి.

స్వాధ్యాయం వల్ల సందేహాలు తొలగిపోవడమే కాదు - సందేశాలు అందుతాయి.

బాలల భవితకు బంగారు బాట-6

అహ! ఏమిరుచి! ఏమిరుచి! ఎంతరుచిరా!

తేది: ఏప్రిల్, 25

ప్రాంతం : హైదరాబాదులోని బాగ్‌లింగంపల్లి.

సమయం : ఉదయం 8 గంటలు

బడులకు సెలవులిచ్చారు. అయినా పిల్లలు ప్రొద్దున్నే లేచి, స్నానాలు చేసి తయారయ్యారు. చిన్న చిన్న గిన్నెలూ, క్యారేజీలు పట్టుకుని బయలుదేరారు. బడికి అనుకుంటున్నారా? కాదు. ఎలక్ట్రీషియన్ ప్రభాకర్ ఇంటివైపుకు సాగిపోతున్నారు. ఎందుకో తెలుసా? అక్కడ లభించే కమ్మనిరాగి అంబలికోసం.

ప్రభాకర్‌కు దానం చేసే సంస్కారం తల్లిదండ్రులనుండి సంక్రమించింది. వారు పేదలకు ఏదో ఒక రూపంలో సాయం చేస్తూ ఉండేవారు. వాటిల్లో భాగమే అంబలి పంపిణీ. ప్రభాకర్ తల్లి సులోచన 30 ఏళ్లక్రితం పేదలకు అంబలిపోయడం ప్రారంభించింది. ప్రస్తుతం ఆమె మరణించినా ఆమె తలపెట్టిన కార్యం జీవించే ఉంది. ప్రభాకర్ ధర్మపత్ని కృష్ణవేణి సహకారంతో ఆ పుణ్యకార్యాన్ని కొనసాగిస్తునే ఉన్నాడు. ప్రతి సంవత్సరం ఏప్రిల్ 24కు ఒక రోజు అటో, ఇటోగా అంబలి పోయడం మొదలుపెడతాడు. 45 రోజులు పేదవారి ఆకలితీరుస్తాడు.

ఏప్రిల్ నెలలో బడులు మూసివేస్తారు కదా! మళ్ళీ జూన్‌లోనే తెరిచేది. సర్కారు పెట్టే మధ్యాహ్న భోజనం ఉండదు. ఈ 45 రోజులూ పేదవారికి అంబలిపోసి ఆదుకుంటాడు. బాగ్‌లింగంపల్లిలోని లంబాడీ బస్తీ, పాలమూరు బస్తీ, భగత్‌సింగ్ నగర్, నెహ్రూ నగర్‌లలో ఉండే పేదలంతా గిన్నెలు, ముంతలు, గ్లాసులతో ఉదయం ఎనిమిదింటికల్లా ప్రభాకర్ ఇంటికి చేరుకుంటారు. అంబలితో ఆకలి తీర్చుకుంటారు.

ప్రభాకర్ తల్లి సులోచన అంబలినే ఎందుకు ఎంచుకున్నారు అనుకుంటున్నారా? వేసవిలో అంబలి త్రాగితే వడదెబ్బ తగలదు. రాగి అంబలిలో బి కాంప్లెక్స్ ఉంటుంది. ఆకలితోపాటు దప్పికను కూడా తీరుస్తుంది. అందుకే బాగా ఆలోచించి దీన్ని ఎంపిక చేశారు.

అంబలి తయారీకి కావలసిన పనులను ప్రభాకర్ ఫిబ్రవరిలోనే మొదలుపెడతాడు. రాగులు కొని శుభ్రం చేయిస్తాడు. మరపట్టిస్తాడు. కట్టెలు, బియ్యం సమకూర్చుకుంటాడు. రోజూ 8 కిలోల పిండితో 50 లీటర్ల అంబలిని తయారు చేయడానికి కృష్ణవేణికి 2 గంటల సమయం పడుతుంది. కట్టెలతో పొయ్యిపై

అంతసేపు చెయ్యడం కష్టం కదా? అని అడిగితే “నేను కోడలిగా ఈ ఇంట్లో కాలు పెట్టేనాటికే ఈ సంప్రదాయం మొదలైంది. అప్పట్లో అత్తయ్యకు సాయం చేసేదాన్ని ఆమెలేరు కనుక పూర్తి బాధ్యత తీసుకున్నాను. మాకు ముగ్గురు పిల్లలు. వారు కూడా వచ్చినవారిని వరుసల్లో నిలబెట్టే పనులు చేస్తూ ఉంటారు. మాకేమీ కష్టం అనిపించదు. పేదవారికి సాయం చేయడంలో మాకెంతో తృప్తి లభిస్తుంది. ఇష్టమైన పని ఎప్పుడూ కష్టం కాదు కదా” అంటూ నవ్వుతూ కృష్ణవేణి జవాబు చెబుతుంది.

పిల్లలే కాదు చుట్టు ప్రక్కల ప్రాంతాల్లో ఎండలో నడి రోడ్లు ఊడ్చే కార్పొరేట్ స్వీపర్లు, దోవనపోయే కూలినాలి జనం, కొంతమంది ఇరుగుపొరుగువారు ప్రభాకర్ ఇంటి అంబలిని రుచి చూస్తూనే ఉంటారు.

ప్రభాకర్ ఇంటికి దగ్గర్లో సాయిబాబా గుడి ఉంది. అక్కడ కూర్చునే బిచ్చగాండ్రంతా ఆ ఇంటి అంబలినే అల్పాహారంగా స్వీకరిస్తారు. వారు వీరు అని ఏంటి? ఆ అంబలి రుచి చూసినవారంతా “ఏమిరుచి! ఏమిరుచి! ఎంతరుచిరా” అంటూ కూనిరాగాలు తీస్తూ పరవశించిపోతారు.

ఎవరైనా దాతలు చందాలు ఇస్తామంటే ప్రభాకర్ సున్నితంగా తిరస్కరిస్తాడు. ఎంత ఖర్చు వస్తుంది? అని అడిగితే “దానకార్యానికి వెలకడితే జీవితంలో ఏమి చెయ్యలేం” అంటాడు. “ఎంతకాలం చేస్తావు” అని అడిగితే “వారు మనస్ఫూర్తిగా స్వీకరిస్తే నా పిల్లలకు వారసత్వాన్ని అప్పచెప్పాలని చూస్తున్నా” అంటాడు ప్రభాకర్. ఏటా అంబలి కేంద్రం ముగింపురోజున పరమాన్నంగాని, రవ్వకేసరిగాని ఏదో ఒక స్వీటు చేయించి అందరి నోటిని తీపిచేస్తాడు. ప్రభాకర్ కుటుంబీకుల మనసు తీపితో పోలిస్తే ఆ స్వీటు చప్పగా ఉంటుందేమో!

బాలలూ! విన్నారు కదా! మనసుంటే మార్గం దొరుకుతుంది. దానకర్ణుని కథలతో పాటు కండ్ల ముందర జరిగే దృశ్యాలను పరికిద్దాం. ఆలోచిద్దాం. అనుకరిద్దాం. ఆచరిద్దాం.

కం॥ అలనాటిదాన శూరులు
ఇలనేడు దొరకరటంచునికపై నీవున్
పలుకంగ వలదటంచును
అలవోకగ పలుకుచుంటి నలరుచు బాలా!

(10.05.2009 ఈనాడు ఆదివారం అనుబంధం ఆధారంగా)

ఆత్మ పరిశీలనకు మూలాధారం దినచర్య లేఖనం.

ప్రజ్ఞోపనిషద్: 5 ద్వితీయ అధ్యాయం

అధ్యాత్మధర్మనాప్రకరణం

ఏకదాతు హిమాచ్ఛన్నే హృత్తరాఖణ్ణమణ్ణనే
అభయారణ్యకే తాణ్ణస్యశమీకోద్దాలకాస్తథా (1)

ఋషయః ఐతరేయశ్చ బ్రహ్మవిద్యా విచక్షణాః
తత్త్వ జిజ్ఞాసవో బ్రహ్మవిద్యాయాః సంగతాః సమే (2)

తత్త్వచర్చారతానాం తు ప్రశ్న ఏక ఉపస్థితః
మహాత్వపూర్ణ స ప్రశ్నః సర్వేషాం మన ఆహరత్ (3)

పిప్పలాదం పప్రచ్ఛాతో మహాప్రాజ్ఞంఋషీశ్వరమ్
అష్టావక్రో బ్రహ్మజ్ఞానీ లోకకళ్యాణ హేతవే (4)

టీకా:- మంచుతో కప్పబడిన ఉత్తరాఖండములోని అభయారణ్యమునందు ఒకసారి తాండ్య, శమీక, ఉద్దాలక, ఐతరేయ మొదలగు ఋషులు బ్రహ్మవిద్య యొక్క లోతైన తత్వం గురించి చర్చించేందుకు సమావేశమయ్యారు. తత్వధర్మనం గురించి చర్చిస్తుండగా ఒక మహాత్వపూర్ణ ప్రశ్న ఎదురైంది. దాని గొప్పతనం అందరిని ఆకర్షించింది. అష్టావక్రుడు లోకకళ్యాణ దృష్టితో మహర్షి పిప్పలాదుడిని ప్రశ్నించాడు.

ఋషులు ధర్మ తంత్రంలో చాలా ప్రముఖ పాత్ర పోషిస్తారు. వారు ప్రజల సమస్యలకు పరిష్కారం కనుగొని వాటిని ప్రజలకందిస్తారు.

బ్రహ్మజ్ఞానాన్ని జనులందరికి అందించుట కొరకు ఋషిగణములు కుంభమేళ వంటి సమయములలో కలుసుకొని, ప్రతినిత్యం ఎదురయ్యే సమస్యలను పరిష్కరిస్తుంటారు. అలాంటి సందర్భాలలో రహస్య తాత్విక వివేచనేగాక, మహామానవుల ఆచరణ ఆధారంగా జీవన క్రమ రూపు రేఖలు తయారు చేస్తారు.

ఈశ్వరః భూపతిః సాక్షాద్ బ్రహ్మణ్ణస్య మహామునే
మానవం రాజపుత్రం ప్సం కర్తు సర్వగుణాన్వితమ్ (5)

విభూతీః స్వా అదాద్ బీజరూపే సర్వా ముదాన్వితః
సృష్టి సంచాలకోష్యేష శ్రేయసా రహితః కథమ్ (6)

టీకా:- భగవంతుడు మనిషిని సర్వగుణ సంపన్నుడిగా తన వారసుడైన రాకుమారుడిగా తయారుచేశాడు. తన సమస్త విభూతులు (శక్తి సామర్థ్యములు) బీజరూపంలో

ప్రసన్నపూర్వకంగా ప్రదానం చేశాడు. అతనిని సృష్టి సంచాలనలో సహయోగిగా ఉండగలిగే యోగ్యునిగా తీర్చిదిద్దాడు. అయినప్పటికీ మనిషి తన శ్రేయస్సు నుంచి, గౌరవం నుంచి వంచితడై ఎందుకు ఉన్నాడు?

సృష్టిలో మకుటాయమానంగా చెప్పబడే, దేవతలకు కూడా దుర్లభమైన మానవజన్మ పొందినప్పటికీ, మనిషి ఎందుకు ఇంత దీనుడుగా, హీనుడుగా జీవిస్తున్నాడు? బీజంలో ఉన్న సామర్థ్యం వలన అది కాలక్రమంలో వృక్షమవుతుంది. మానవుడిలో మహా మానవుడయ్యే సామర్థ్యం అందరిలో బీజరూపంలో ఉన్నది. దీనిని సాధించటానికి ఎన్ని యోనులలో శ్రమించవలసి వస్తుందో!

సామర్థ్యస్యానతాయాం తు సాధనాభావ ఏవ వా
ప్రతికూలస్థితౌ వాపి నరస్త్యసఫలో భవేత్ (7)

యత్రైతన్నాస్తి తన్నాపి సృష్టిరత్నం నరః కథమ్
దైన్యేన గ్లపితేనాథ జీవతీహ ఘణాస్పదః (8)

టీకా:- ప్రతికూల పరిస్థితులలో సాధనముల కొరత వల్ల, సామర్థ్యము లేక పోవుటవల్ల సఫలం కాకపోవచ్చు అనేది అర్థమవుతున్నది. కాని అన్ని ఉన్న మనిషి హీనమైన బ్రతుకు ఎందుకు జీవిస్తున్నాడు? ఎందుకు అసహ్యించుకోబడుతున్నాడు?

జన్మించిన వానికి కావలసిన సాధనములు, సామర్థ్యం ఉన్నప్పటికీ, ప్రతికూల పరిస్థితులలో వాటిని ఉపయోగించకుండా ఎందుకు ఏడుస్తాడు? ఇది బ్రహ్మజ్ఞానులకు కూడా ఊహకందని విషయం.

సత్యేయుగే నరాః సర్వే సుసంస్కృత సమున్నతమ్
దేవజీవన పథత్యా జీవంతి స్మ, ధరామిమామ్ (9)

స్వర్గైశ్చైవ తు దివ్యేన వాతావరణకేన తే
భరితాం విదధానశ్చ విచరన్తి కథం పునః ? (10)

కారణం కిం సముత్పన్నః పాతగర్తే యథాపతన్
సాంప్రీతికీ స్థితిం దీనాం గతాః సర్వేయతో మునే (11)

దుర్లర్షాయాం విపత్తౌ తు విగ్రహే వాప్యృపస్థితే
ఉత్పద్యతే వివశతా నైతదస్తి తు సామ్రుతమ్ (12)

డైరీ (దినచర్యపుస్తకం) అనేది జీవితమంతా దాచుకోవాల్సిన సంపద.

సామాన్యం దినచర్యాయాం క్రమశ్చలతి మానవాః
శక్తి సాధన సమ్మనాః పాతగర్తే పతన్తి కిమ్ ? (13)

టీకా:- సత్యముగములో అందరు మనుష్యులు సమున్నతంగా సుసంస్కారవంతులై దేవతలవలె జీవించేవారు. ఈ భూమిని స్వర్గం వంటి దివ్యవాతావరణంతో నింపేవారు. కాని ఈ రోజు జనులు పతనావస్థలో దయనీయ స్థితిలో ఎందుకు కొట్టుమిట్టాడవలసి వచ్చింది? ఏదైనా దురదృష్టం వల్ల, విపత్తుల వల్ల, యుద్ధాలవల్ల అలాంటి పరిస్థితి రావచ్చు. కాని రోజులు సామాన్యంగా గడుస్తున్నప్పటికీ, శక్తి సాధనములున్న మనిషి అధః పతనం అవుతున్నాడు.

ఉచ్ఛాదర్యాయ సంసృష్టౌ మానవో యది జీవతి
తిరశ్చాం ప్రాణినాం హేయస్తరేణ మనసా తథా (14)

అనాత్మాచరణం కుర్యాత్సృష్టిసంతులనం తథా
వికుర్యాద్ మహదాశ్చర్య చింతయా విషయస్తథా (15)

టీకా:- ఉన్నతాదర్శముల కొరకు సృష్టించబడిన మానవుడు హీన యోనులలో ఉండే ప్రాణుల కంటే హేయమైన మనః స్థితిలో ఉన్నాడు. అత్యవలె జీవించకుండా సృష్టి సంతులనం పాడుచేస్తుంటే అది చాల బాధాకరం, ఆశ్చర్యపడవలసిన విషయం.

మనిషి తాను శ్రేష్ఠుడయి, ఇతరులకు ఒక ఆదర్శంగా ఉండాలి. మార్గదర్శకుడు కావాలి. కాని పరిస్థితి విచిత్రంగా, బాధ కలిగించేదిగా ఉన్నది.

ఇతర జీవాలవలె మనిషి కూడా తిండి తినటం, పిల్లలను కనడంలో నిమగ్నుడయితే ఏమనాలి? మనిషికి సంతోషంగా ఉండాలనే తపన, సుఖసాధనముల కొరకు పరుగులు తీయడం, ఇదే ప్రగతి అని భావించడం అనేది సభ్యత సంస్కారముల మీద ఎలాంటి ప్రభావం చూపుతుంది ? మనిషి యొక్క విశృంఖలమైన భౌతికవాదం నియంత్రణ లేని రాక్షసత్వం వలె మనిషినే తినివేస్తున్నది. పర్యావరణ అసంతులన, అదృశ్య జగత్తులోని హాహాకారాలు మనిషి స్వయంగా సృష్టించుకున్నవే. అవే ఇప్పుడు విశ్వాస రాహిత్యం అనే రూపంలో కనుపిస్తున్నది. దీని ప్రభావం అనేక రంగాలలో మానవ జాతి భరించవలసి వస్తున్నది.

సాశ్చర్యస్యాసమజ్ఞస్య కారణం కిం భవేదహా
న సామాన్యం ధియా హ్యేతజ్ఞాతవ్యం తు ప్రతీయతే (16)

హేతునాం సరహస్యేన భవితవ్యమిహ ధ్రువమ్
హేతుమేనం తు విజ్ఞాతు మిచ్ఛాస్మాకం ప్రజాయుతే (17)

మహాప్రాణ్ణో భవాన్తత్వవేత్తా కాలత్రయస్య చ
ద్రష్టా విజ్ఞాత గుహ్యోనాం జ్ఞాతా గ్రన్థిం నిమోచతు (18)

ఇదం జ్ఞాతుం వయం సర్వే త్వాతురాశ్చ సముత్సుకాః
అష్టావక్రస్య జిజ్ఞాసాం శ్చత్వాతు బ్రహ్మజ్ఞానినః (19)

మహాప్రజ్ఞాః పిప్పలాదః గంభీరం ప్రశ్నమన్యభూత్
ప్రశశంస చ ప్రశ్నేస్మిన్నవదచ్చ తతః స్వయమ్ (20)

టీకా:- ఈ ఆశ్చర్యము కలిగించే ఈ పరిస్థితికి కారణం ఏమయివుంటుంది. ఇది సామాన్యులకు అర్థం కాదు. దీని వెనుక అనేక రహస్యమైన కారణాలు ఉండి ఉండాలి. ఈ కారణాలను తెలుసుకోవలెనన్న కోరిక మా అందరికీ ఉన్నది. మీరు మహా ప్రాజ్ఞులు, తత్వవేత్తలు, త్రికాలదర్శులు, అవిజ్ఞాత రహస్యములు తెలిసినవారు. దయచేసి ఈ చిక్కుముడి విడదీయండి. బ్రహ్మజ్ఞాని అయిన అష్టావక్రని జిజ్ఞాస చూచి పిప్పలాదమహర్షి ప్రశ్నలోని గంభీరతను చూచి అటువంటి ప్రశ్న అడిగినందుకు మెచ్చుకొని ఇలా అన్నాడు.

పిప్పలాద ఉవాచ :

మహాభాగ! న తె ప్రశ్నః కేవలం దీపయత్యహో
అధ్యాత్మ తత్వజ్ఞానస్య సారతథ్యాన్యతాపి తు (21)

లోక కళ్యాణ కృచ్ఛాపి శ్రోష్య న్యైనం తు యే జనాః
సత్యం జ్ఞాన్యన్తి యాస్యన్తి శ్రేయో మార్గే విపత్తయా (22)

భవన్తః సర్వ మేతస్యాః సమస్యాయాస్తు కారణమ్
సమాధానం చ శ్చణ్వుస్తు సావధానేన వేతసా (23)

టీకా:- మహానుభావా ! మీ ప్రశ్న ఆధ్యాత్మిక తత్వజ్ఞానమునకు సారభూతమైన విషయములపై వెలుగు ఇవ్వడమేగాక, లోక కళ్యాణమైనది కూడాను. ఈ సందేహానికి సమాధానం విన్నవారు ఆ సత్యాన్ని అర్థం చేసుకుంటారు. విపత్తులనుండి కాపాడబడుతారు. మీరందరు ఈ సమస్యకు కారణం, దాని సమాధానం ధ్యాన పూర్వకంగా వినండి.

వినడం అనే ప్రక్రియ జిజ్ఞాసువులలో సత్యాన్ని అవగతం చేస్తుంది. వినేవారి జిజ్ఞాస ప్రవృత్తి కావచ్చు. ప్రజల యొక్క యోగక్షేమముల సదుద్దేశ్యం కావచ్చు, అవి వినడం వల్ల నెరవేరుతాయి.

(అనువాదం : శ్రీ మారెళ్ళ కామరాజు)

★★★

తల్లి దండ్రులు కనిపించే దేవతలు.

తత్వ చింతన

మరణానంతర ప్రపంచం - మహా విచిత్రం

1949వ సంవత్సరములో 56 సంవత్సరాల వయస్సున్న ఎడ్మండ్ విల్బోర్న్ కు నిమోనియా తీవ్రంగా ఎటాక్ అయింది. దానితో అతనిని ఇంగ్లండ్ లోని మాంచెస్టర్ నగరంలో ఉన్న ఒక ఆసుపత్రిలో చేర్చారు. ఆ ఆసుపత్రిలో అతని పరిస్థితి మరీ దారుణంగా మారింది. వైద్యులు అతనిని కాపాడడానికి ఎంతో ప్రయత్నం చేశారు. కానీ అతని పరిస్థితి దిగజారుతూనే వచ్చింది. చివరికి వైద్యులు అతనిని ప్రమాదకరపట్టికలో ఒకడిగా ప్రకటించారు. విల్బోర్న్ కూడా తన సంకల్ప శక్తిని ప్రయోగిస్తూ జీవించడానికి తీవ్రప్రయత్నం చేశాడు. కాని ప్రయోజనం లేకపోయింది. వైద్యులు అతని మరణానికి సంబంధించిన పత్రం తయారు చేశారు. అందులో అతను నిమోనియా వ్యాధి వలన మరణించినట్లు పేర్కొన్నారు.

అతనిని పూడ్చిపెట్టడానికి తీసుకువెళ్ళే ముందు అనుకోకుండా అతనికి ప్రాణం వచ్చింది. అతని భార్య జోనే ఏరథ్ తో కలిసి అతను లండన్ లో సంతోషంగా ఒక రోజు కాలం గడిపిన విషయం గుర్తుకు వచ్చింది. ఆ రోజులలో అతను సైన్యంలో కెప్టెన్ గా ఉండేవాడు. అవన్నీ గుర్తుకు తెచ్చుకుని అతను, “నేను చనిపోయాననడంలో ఏ మాత్రమూ సందేహం లేదు. నా ఆత్మ నా శరీరాన్ని వదిలివేయడం నేను చూశాను. నేను నా అంతఃచక్షువులతో నర్స్ నా శవాన్ని శవాల గదిలో పెట్టడానికి పంపించే ఏర్పాటు చేయడం చూశాను. నా ఆత్మ ఎర్రరంగుతాడుతో నా శరీరానికి కట్టబడింది. నా ప్రక్కనే ఆసుపత్రిలో పని చేసే ఒక వ్యక్తి ట్రాలీని తోస్తూ నా శరీరం దగ్గరకు రావడం కూడా చూశాను. తరువాత కొందరు మనుష్యులు కలిసి నన్ను పైకి ఎత్తారు. ట్రాలీమీద పడుకోబెట్టారు. ట్రాలీ మీద పడుకోబెట్టగానే ఆ ఎర్రరంగు తాడు తెగిపోయింది. దాంతో ఆత్మకు, శరీరానికి గల బంధము విడిపోయింది.

అతను పై వివరాలన్నీ చెప్పింది అది జరిగిన 36

సంవత్సరాల తరువాత. అతను చనిపోయిన సమయానికి అతని వయస్సు 23 సంవత్సరాలు. జరిగిన ఆ సంఘటనను గురించి అతను గుర్తు తెచ్చుకుంటూ “నేను శూన్యంలో ఊహకందని వేగంతో ఎగురుతూ వేరేలోకానికి జేరుకున్నాను. అక్కడ నాకు ఆత్మానందం, సంతోషం కలిగాయి. ఎందుకంటే అక్కడ నాలుగు వైపులా రంగుల ప్రకాశం అపూర్వమైన పద్ధతిలో వ్యాపించి ఉంది. శాంతి, కోమలత్వము, పవిత్రతల యొక్క ఆనందదాయకమైన అనుభూతి కలిగింది. ఎవరో నన్ను సుఖదాయకమైన కౌగిలిలోకి తీసుకున్నాడు. అన్నివైపులా సౌందర్యము వ్యాపించి ఉంది. మధుర సంగీతం తో వాతావరణం ఆనందమయంగా విలసిల్లింది. అక్కడ ప్రేమ, ఆత్మీయత నిండిఉన్నాయి.

“ఐనా ఈ సంసారిక జీవనంతో నాకు గల సంబంధం తెగిపోలేదు. దానితో నన్ను ముడివేసిన ఒక్క స్వరము నిరంతరంగా వినబడుతోంది. అది ఎవరో ఒక స్త్రీ యొక్క స్వరం. ఎంతో కరుణనిండిన స్వరంతో “ఓ దయామయా! ఈ యువావస్థలో ఉన్న యెడ్మండ్ ను నీవు నీ దగ్గరకు పిలుచుకున్నావు. ఇప్పుడతనిని ఇక్కడే ఉండనివ్వు అతను ఇంకా నీకోసము ఈలోకంలో చాలా పనులు పూర్తి చేయవలసి ఉంది. అతనిని ఇక్కడే ఉండనివ్వు” అని వినిపించింది. ఆ స్వరమెవరిదో తెలుసునా? అది నా లాండ్ లేడీ యొక్క స్వరం. ఆమెనా మంచము ప్రక్కన కూర్చుని నేను మరల తిరిగిరావాలని ప్రార్థన చేస్తోంది.

యెడ్మండ్ మరల ఈ భౌతికలోకానికి తిరిగిరాగానే ఒక నలుచదరపు బండ మీద తానుపడుకుని ఉండడం గమనించాడు. ఆ బండ ఆసుపత్రిలోని శవాలగదిలోనిది. మూడు గంటల మరణాన్ని చూసిన అతను అనుకోకుండా కళ్లు తెరిచాడు. అతను తనకు కలిగిన ఆ మరణానుభూతికి ముగింపు పలుకుతూ గొంతెత్తి నా లాండ్ లేడీ యొక్క భక్తితో

నీ చిత్తాన్ని తప్ప నీ చిత్తాన్ని చూడనివాడే నిజమైన గురువు.

నిండిన ప్రార్థన వలన నాకు రెండవసారి ప్రాణం వచ్చింది. అని చెప్పాడు.

ఇది నిజంగా జరిగిందా? ఈ విధంగా జరుగుతుందా? మనిషి మరణించి మరల బ్రహ్మకడం జరుగుతుందా? ఈ విషయంలో వైద్యులకు సంబంధించిన ఒక ప్రసిద్ధ పత్రిక “పల్స్” యొక్క ముఖ్య సలహాదారు టామ్ స్మిత్ కొన్ని ఆశ్చర్యం కలిగించే సంఘటనలను పేర్కొంటూ వైద్య విజ్ఞాన రూపంలో వాటిని విశేషంగా వివరించడం కుదరదన్నారు. అలానే మళ్ళీ వాటిని జరగలేదనడానికి వీలులేదని, తాను వాటిని లోతుగా పరిశీలిస్తున్నానని తెలిపారు.

క్రిస్టోఫర్ అన్న ఒక వ్యక్తికి కూడా ఇటువంటి సంఘటన జరిగింది. అతను ఒక నదిలో మునిగి మరణించాడు. అది 1974లో జరిగింది. క్రిస్టోఫర్ తన పద్దెనిమిదవ పుట్టినరోజు పండుగ జరుపుకోవడానికి సౌత్ వెస్ట్ దగ్గర ప్రవహించే టాఫ్ నది ఒడ్డుకు తన స్నేహితులను తీసుకుని వెళ్లి ఆ నదీతీరంలో గంతులు వేయటం మొదలుపెట్టాడు. ఇంతలో అనుకోకుండా కాలు జారి క్రిందపడ్డాడు. కాలికి దెబ్బతగిలింది. అలాగే కుంటుకుంటూ వెడుతూ ఆ నదిలో పడ్డాడు. నది చాలా లోతుగా ఉంది. నీళ్లు ఎంతో వేగంగా ప్రవహిస్తున్నాయి. అతని స్నేహితులు అతనిని బయటకు తియ్యడానికి ఎంతో ప్రయత్నించారు కానీ వాళ్ల ప్రయత్నాలు ఫలించలేదు. అప్పుడు వాళ్లు పోలీసులకు ఫోన్ చేశారు. పోలీసులు వచ్చి నదిలో అతనికోసము వెదకడము మొదలుపెట్టారు. 20 నిమిషాలు వెతుకగా చివరకు క్రిస్టోఫర్ దొరికాడు. కానీ అతను స్మృతితప్పి ఉన్నాడు. ఆసుపత్రిలో అతని ప్రాణాలు కాపాడడానికి తీవ్ర ప్రయత్నం జరిగింది. కానీ ఫలితం లేకపోయింది. అతడు చనిపోయాడు. వైద్యుడు అతనిని శవాల గదికి పంపించడానికి నిర్ణయించాడు. ఆ సమయంలో ఒక వైద్యుడు ఉలిక్కిపడ్డాడు. క్రిస్టోఫర్ యొక్క నాడి అనుకోకుండా ఆడడం మొదలుపెట్టింది. అదేమిటి? అని వైద్యుడు ఆశ్చర్యపోతున్నాడు. ఐతే అతనినాడి చాలా నెమ్మదిగా కొట్టుకుంటోంది.

ఆ గదిలో ఉన్నవారందరూ ఏమీ అర్థం కాక మౌనంగా

ఉండిపోయారు. క్రిస్టోఫర్ నెమ్మదిగా మేలుకుంటున్నాడు. చివరకు కళ్లువిప్పాడు. వైద్యులు ఆశ్చర్యపడ్డారు. కారణమేమిటంటే వాళ్ల వైద్యసిద్ధాంతం ప్రకారం అతను మరణించాడు. అప్పుడు క్రిస్టోఫర్ స్వయంగా “నేను మంచువంటి తెల్లటి నీటిలో పడ్డాను. దానివలన శారీరకంగా ఎంతో కష్టపడ్డాను. కానీ తరువాత నెమ్మదిగా వేడి తగిలింది. ఆవేడి తగలడం వలన నెమ్మదిగా ఉల్లాసం కలిగింది. నా శరీరంలో ప్రతి అంగం సంతోషంతో సంగీతం పాడడం ప్రారంభించింది. ఆ సమయంలో నేనేదో స్వప్నలోకంలో విహరిస్తున్నానని అనిపించింది.” అని చెప్పడం మొదలుపెట్టాడు. చివరికి అతను “నేను ఒకసారి చనిపోయి మళ్ళీ ఈ ప్రపంచంలోనికి ప్రవేశించిన తరువాత నాకు మరణభయం అంతరించింది. చావు ఎవరికైనా తప్పదన్నది అర్థమయింది” అని ప్రకటించాడు.

చికాగో విశ్వవిద్యాలయంలో మనో విజ్ఞాన శాస్త్రవేత్తగానున్న డా॥ రాల్ఫ్ గ్రీన్ కూడా జీవనమన్నది కేవలం శరీరం వరకే పరిమితమైనదికాదు అని భావించే వారిలో ఒకరు. భౌతిక శరీరం ఉండటం వల్ల వ్యక్తి ఈ భౌతిక జగత్తులో కనబడతాడు. శరీరంలో నిలిచి ఉన్న ఆత్మయే మనకు ఈ జగత్తుకు సంబంధించిన అనుభూతిని కలిగిస్తుంది. ఈ కారణం వల్లనే వ్యక్తులు మరణించిన తరువాత కూడా మళ్ళీ జీవించవచ్చని ఆయన చెప్పారు. అటువంటి అనేక సంఘటనలను ఆయన తన అధ్యయన పత్రంలో పేర్కొన్నారు.

1961లో లండన్ లోని క్లినిక్ లో ప్రపంచ ప్రఖ్యాతి పొందిన ఒక నటి ఎలిజబెత్ బేలర్ ఒక తీవ్రవ్యాధికి గురి కావడం వలన ఊపిరి ఆగిపోయింది. ఆ సమయంలో ప్రక్క మీద లేచి కూర్చునే ప్రయత్నం చేసింది. కానీ బాగా నీరసించిపోవడం వల్ల లేవలేక పోయింది. ఇంతలో హఠాత్తుగా ఒక సూన్య ప్రదేశం దర్శనమయింది. అక్కడ అత్యంత శాంతిగానూ, వెలుగుల ఒడిలో ఉన్నట్లా అనుభవమయింది. తరువాత వేడినీళ్ల సముద్రంలోని అలలమీద ఈదులాడుతున్నట్లు అనిపించింది. దానికి తోడు తన శరీరాన్ని పక్క మీదపడుకోబెట్టిన అనుభూతి కూడా

కోర్కెలను దేవునికి సమర్పిస్తే అహన్ని కూడ సమర్పించినట్లే.

కలిగింది. ఆమెకు తన శరీరమునుంచి పూర్తిగా వేరయినట్లు అనిపించింది. పక్షి తన పిల్లల చుట్టూ ఎగిరినవిధంగా ఆమెకు తన శరీరం చుట్టూ ఎగిరినట్లు అనిపించింది. ఆ తరువాత ఆమెకు శ్వాస కొద్దిసేపు ఆగిపోయింది. అప్పుడామెకు ఒక ఎమర్జెన్సీ ఆపరేషన్ చేయడం ద్వారా ఆమె శ్వాసనాళాన్ని తెరవడం జరిగింది. దాని వలన ఆమె ప్రాణం రక్షింపబడింది. నిజం చెప్పాలంటే ఆమె కొద్ది సేపు మాత్రమే మరణించిందట. ఈ వివరాలన్నీ ఆమె స్వయంగా తెలిపింది.

హ్యూగ్రీన్ అన్న మరియొక వ్యక్తి కూడా ఈ క్రింది విధంగా తన అనుభూతిని వివరించడం జరిగింది. అతను కొన్ని సంవత్సరాల క్రితం ఒక కారు ప్రమాదంలో మరణించాడు. అతను గాయాలు తగిలి అపరిమితంగా బాధపడుతూ కారు వెనుక సీటులో పడుకుని ఉండగా అనుకోకుండా ఆ గాయాల బాధ అంతరించిపోయిందిట. అతను కారులోంచి బయటకు వచ్చి తన శరీరాన్ని తానే చూడడం మొదలుపెట్టాడుట. శరీరం నుంచి బయట పడగానే అతనికి ఏ విధమైన బాధాలేకుండా పోయిందట. దానికి తోడు అతనికి ఏ విధమైన భయంకూడలేదట. తనకు భరించరాని యాతనల నుంచి విముక్తి లభించిందనిపించిందట. తరువాత నాలుగువైపులా అంధకారము వ్యాపించిందట. అతనికి స్మృతి కలిగేసరికి వైద్యుల ఆధీనంలో ఉన్నాడట. అప్పుడతనికి కొద్దిసేపు తాను చనిపోయినట్లు ఆ సమయంలో శారీరక అవస్థకు అతీతంగా ఆత్మిక అవస్థ కూడా కలదన్న పూర్తిసమ్మతం కలిగిందని వివరించాడు.

అమెరికాలో ఒక అధ్యాపకురాలు శ్రీమతి అయిరిస్ జేల్మైన్ అను ఆమెకు కూడా ఇటువంటి అనుభవమే కలిగింది. ఆ రోజులలో ఆమె ఆరోగ్యం బాగాలేదు. అనుకోకుండా గుండె ఆగిచనిపోయింది. ఆ మృతావస్థలో ఆమెకు వైద్యం చేసిన వైద్యుడు ఆమె చనిపోయిందని ప్రకటించడం ఆమె విన్నది. ఒక కొండ కోనలో తన ఆత్మ పడి మళ్ళీ పైకిలేచే ప్రయత్నం చేయడం మొదలుపెట్టిందట. మొదట్లో ఎప్పుడూ చూడని ఆ లోయలో ఎటుపోవాలో తెలియక తిరుగుతున్న సమయంలో ప్రక్క మీద పడి ఉన్న

తన శరీరం కనిపించిందట. అది చూసి ఆమె ఖంగారుపడుతూ ఇదేమిటి? నేను స్మృతితోనే ఉండగా నా శరీరమిట్లా శవమయిందేమిటి? అని ఆశ్చర్యపోయిందట. అప్పుడు తానొక పొడవైన గుహలోని, ఒక సొరంగంలోనికి ప్రవేశించిందట. అక్కడ ఆమెకు ఒక ఉజ్వల ప్రకాశం కనబడిందట. ఆమె అతి వేగంగా ఆ వెలుతురులో కలిసి పోవడానికి పరుగుతీసింది. ఆ సమయంలో ఆమెకు తన భర్త జ్ఞాపకం వచ్చాడట. ఆ జ్ఞాపకం ఆమెను ఎంతో బాధించిందట. అప్పుడామెకు తానా ప్రకాశంలో లీనమైపోయి మరల తిరిగివస్తాననిపించింది. ఆమె కదలకుండా నిలబడి పోయిందట. ఆమెకు నాలుగువైపులా విచిత్రమైన ఆకారాలు తిరుగుతున్నాయట. ఆమె తిరిగి వచ్చేయాలని నిర్ణయించుకుందట. అంతలో ఆమెకు “నీవు మంచి నిర్ణయం తీసుకున్నావు. నీవు తిరిగివెళతావు” అంటూ ఒక స్వరం వినిపించిందట. ఆమె కళ్లు విప్పి చూచే సరికి ఆమె ముందు వైద్యుడు నిలబడి ఉండడము కనబడిందట.

పైన పేర్కొనబడిన సంఘటనలు పారలౌకిక జగత్తు యొక్క ఉనికిని కాదనడానికి వీలులేదని తెలుపుతున్నాయి. ఇప్పుడు విజ్ఞానవేత్తలు, పరామనోవైజ్ఞానికులు కూడా పారలౌకిక జగత్తుయొక్క సత్య, సత్యాలను అంగీకరిస్తున్నారు. ఈ జగత్తుకన్న అది సుందరమైనదని, రమణీయమైనదని, ఆకర్షణీయమని వాళ్లు పేర్కొంటున్నారు. ఐతే అది ఎక్కడుంది? అది చెప్పలేని విషయము. మనిషి యొక్క ఆలోచనలు, వ్యక్తిగత ధారణ, సామాజిక, ధార్మిక సంస్కారాలను బట్టి మరణించిన తరువాత అతనికి అనుభూతి కలుగుతుంది. పారలౌకిక జగత్తు దర్శనమిస్తుంది. ఆ అనుభూతులలో వైవిధ్యములుంటాయి. ఐతే వాటిలో ఒకటి మాత్రం నిజం. అది సత్యమైనది, అన్ని కాలాలకు చెందినది, అందరిలో ఉన్నదియైన ఆత్మ అమరము. నశించనిది. అన్ని స్థితులలోనూ, వయస్సులలోను అది ఒకే విధంగా నిలిచి ఉంటుందనడంలో సందేహం లేదు.

(అనువాదం : కె.బి. సోమయాజులు)

★★★

తాళం చెవిని ఒకవైపు తిప్పితే బంధం - మరోవైపు తిప్పితే విడుదల - సంసారబంధమూ అంతే.

ధారావాహిక: పరమేశ్వరుని చిరునామా-11

వృక్ష జగత్తు

ప్రకృతి కొన్ని క్రమబద్ధమైన నియమాలను సృష్టి సమతుల్యత కోసం తయారు చేసింది. అవి వనస్పతులకు కూడా వర్తిస్తాయి.

మనుషులలో బుద్ధి, ధనం, బలం, ప్రతిభ, భావన మొదలైన సంపదలను వారి వ్యక్తిత్వ బీజాలుగా చెప్పవచ్చు. ఈ ఆధారంగానే మనం ఎదుగుతాము. ముందుకు సాగుతాము. బీజాలు కుళ్ళి చెడిపోతే వంశ వృద్ధి సాధ్యం కాదు. గుణ, కర్మ, స్వభావాలు ఆరోగ్యంగా, సమర్థవంతంగా లేకపోతే ఏ వ్యక్తి అయినా ప్రగతిపథంలో ఎంతో దూరం ముందుకు సాగలేడు. నిశితంగా పరిశీలిస్తే మన విభిన్న శారీరిక, మానసిక క్రియాకలాపాలు ఈ బీజ తత్వాలను అభివృద్ధి పరచి, సంస్కరించి పుష్టికరంగా తయారు చేయడానికి ఉద్దేశించినవే అని అర్థమవుతుంది. భౌతిక, ఆత్మిక సంపదలు ఎక్కువగా కావాలనే అభిలాష స్వాభావికం. వాటికోసం తెలిసీ తెలియని ప్రయత్నాలు జరుగుతూనే ఉంటాయి.

వృక్ష జగత్తులో కూడా మనుషులలో లాగానే ఇదే ప్రక్రియ పోషించబడుతూ ఉంటుంది. మానవ జీవన లక్ష్యం ఆత్మ విస్తరణ. మనం ఎదగాలి అభివృద్ధి చెందాలి, సుదూర ప్రాంతాలకు వ్యాపించాలి, అని రకరకాలుగా శ్రమిస్తూ ఉంటాం. చివరకు యుద్ధానికి కూడా సిద్ధపడతాం. ఆధ్యాత్మిక రంగంలో ఈ విస్తరణ వాడమే ఆత్మీయతా రంగాన్ని పెంచి అందరిలో తనను, తనలో అందరినీ చూసే తత్వదర్శనాన్ని అలవరచుకోవడం, మనుషులు విభిన్న క్రియాకలాపాలను ఆచరించడం చూస్తుంటాం. ఈ రెండు ప్రవృత్తులు లేకపోతే పొట్టనింపుకొని, పిల్లల్ని కనడం వరకే పరిమితమయ్యే నికృష్ట జీవాలలో ఉండే తుచ్చమైన క్రియా కలాపాలకంటే మరే ఇతర గొప్ప ఆలోచనలు లేదా పనులు చేయడంలో సమర్థులం

కాలేం. సరిగ్గా ఇదే విషయం చెట్లకు కూడా వర్తిస్తుంది.

మొక్కలు పెరుగుతాయి. వికసిస్తాయి. చివరికి ప్రౌఢత్వం వస్తుంది. కాయలు కాస్తాయి, పండ్లు పండుతాయి. ఈ పండ్లు మనుషులతో పాటు ఇతర ప్రాణులకు కూడా ఆహారంగా ఉపయోగపడతాయి. అయితే ఈ ఫలాలు వృక్షాలకు ఎంత వరకు ఉపయోగపడతాయంటే వాటి బీజశక్తిని అవిచ్ఛిన్నంగా ఉంచుకోవడం, పరిపుష్టంగా చేసుకోవడం, విస్తృత పరచుకోవడం వరకు. వృక్షాలు కేవలం పరోపకారం కోసమే ఫలాలనివ్వవు. వాటి జీవన సార్థకత కూడా ఫలవంతం కావడంలోనే ఉంది.

ఫలాలలో గుఱ్ఱు నిండి ఉంటుంది. దానిలో విత్తనాలుంటాయి. ఈ విత్తనాలు ఒకే చోట కలిసిఉండవు. దూరందూరంగా ఉంటాయి. చెట్టు మొత్తం మీద ఒకే పండు ఉండదు. వాటి సంఖ్య చాలా ఎక్కువగా ఉంటుంది. ప్రకృతి అలాంటి వ్యవస్థను ఎందుకు ఏర్పరచింది? దీని గురించి ఆలోచిస్తే ప్రకృతి మానవ జాతి కోసం ఏ విధమైన ఏర్పాట్లు చేసిందో అదే విధంగా వృక్షాల కోసం కూడా చేసింది.

గుఱ్ఱు ఉద్దేశ్యం - విత్తనాలకు పోషణనివ్వడం, పరిపుష్టం చేయడం పరిపక్వ స్థితికి చేర్చడం. తల్లి గర్భంలో ఏ విధంగా శిశువు పరిపక్వత చెంది, వికసిస్తుందో అదే విధంగా పండు లోపల గుఱ్ఱు మధ్య ఉన్న విత్తనం నెమ్మది, నెమ్మదిగా సమర్థవంతంగా తయారవుతుంది. మానవ జీవనంలో అత్యధిక కార్యకలాపాలు భౌతిక సంపాదన కోసమే ఉంటాయి. వీటి ద్వారా సామగ్రి అయితే లభిస్తుంది. దానితో పాటు కొన్ని ప్రత్యేకతలు, శక్తులు కూడా పరిపక్వమవుతాయి. వీటి ఆధారంగా ప్రతి రంగంలోను విజయాలు లభిస్తాయి. దీనినే వికసించిన వ్యక్తిత్వం అంటారు.

మనస్సును ప్రపంచంవైపు తిప్పితే బంధం - దేవునివైపు తిప్పితే మోక్షం

ఒక చెట్టు అనేక పండ్లను, ప్రతి పండులోనూ అనేక విత్తనాలను తన శక్తిని అధికంగా విస్తరింపజేసుకోవడం కోసం ఉత్పన్నం చేస్తుంది. అది స్వార్థ పరిధిలోనే ఉండి పరమార్థాన్ని కూడా చూపిస్తుంది. ఆత్మ విస్తరణ లేకుండా ఆత్మ సంతోషమూ లభించదు. ఆత్మగౌరవమూ లభించదు. మనిషి అసంపూర్ణ స్థితి నుండి పూర్ణస్థితికి, క్షుద్రత నుండి గొప్పతనం వైపు పయనించడానికి నిరంతరం ప్రయత్నిస్తూ ఉంటే, వృక్షం కూడా అదే స్వభావ ప్రేరణను అనుసరిస్తూ ఉంది.

ప్రతి విత్తనంలోను వృక్షం సూక్ష్మ రూపంలో ఉంటుంది. పరిపుష్టమైన తరువాత దాని తరువాతి ఉద్దేశ్యం అదేజాతి మరో కొత్తవృక్షాన్ని ఉత్పన్నం చేయడంగా ఉంటుంది. దానితోపాటు ప్రాంత దృష్టిలో సమీప అవరోధాలను దాటి సుదూరప్రాంతాలవరకు తన శక్తిని విస్తరింపజేయాలని అనుకుంటుంది. పండులోపల విత్తనాలన్నీ ఒకేచోట అతుక్కొని ఉండవు. గుఱ్ఱులోపల అవి కొంచెం కొంచెం దూరంలో వేరువేరుగా ఉంటాయి. దీని ఉద్దేశ్యం ఏమిటంటే అవి వేరు వేరుగా సుదూర ప్రాంతాలకు వెళ్ళి, విస్తృత పరిధిలో విస్తరించే అవకాశం లభించాలి అని. గుఱ్ఱులో విత్తనాలన్నీ ఒకే చోట జమ చేసి ఉంచితే పండు పండి రాలిన తరువాత అవన్నీ ఒకే చోట మొలుస్తాయి. ఫలితంగా అవన్నీ ఒకదానినొకటి ఆనుకుని ఉంటాయి. అహారం అందక సవ్యముగా ఎదగవు. అలాగే ఎండిపోయి లేదా వాడిపోయి నశించిపోతాయి.

వృక్షాలు పండ్ల ద్వారా ఇదంతా చేస్తూ ఉంటాయి. కాయడం, పండడంతోపాటు దాని వితరణ క్రియకూడ ఉత్సాహంగా జరుగుతూ ఉంటుంది. గుఱ్ఱులో విత్తనాల స్థానం వేరు వేరుగా ఉండడం కూడా వాటి విస్తరణ వ్యవస్థ కోసమే. గుఱ్ఱు ఆహారంగా మాత్రమే పని చేస్తుంది. వాటిని చప్పరించినా కూడా వాటి జీవతత్వం అలాగే ఉంటుంది. కడుపులో కూడా తక్కువగానే జీర్ణమవుతాయి. మలమార్గం ద్వారా బయటికి వచ్చి భూమి మీద వ్యాప్తి చెందుతాయి. ఇటు అటు చెల్లాచెదరయి ఎదురు దెబ్బలు తింటూ వృద్ధి

చెందుతాయి.

మానవ జీవన ప్రగతికి కూడా రెండే మార్గాలు - ఒకటి భౌతిక ప్రయోజనాల కోసం ప్రయత్నిస్తూనే తన గుణ, కర్మ, స్వభావ బీజాల శక్తిని పరిపుష్టం చేసుకోవడం. రెండవది పరిపుష్టమైన ఆ శక్తిని విస్తృత రంగాలలో విస్తరింపజేసి, ఆ శక్తులను దూర దూర ప్రాంతాలకు వెదజల్లడం, వికసించజేయడం. ప్రథమ చరణాన్ని శక్తి సంపాదన అని చెప్పవచ్చు. రెండో చరణం సేవా సాధన. బలవృద్ధి, సామర్థ్య సంపాదనల ఉద్దేశ్యం వాటి వితరణ, విస్తరణ లాభం సుదూర ప్రాంతాలకు లభించడమే కావాలి. తమ ప్రతిభను, బలాన్ని కుటుంబంలోపలే పరిమితం చేసుకునే వారిని గుఱ్ఱులోపలే ఉన్న విత్తనంతో పోల్చవచ్చు.

గుఱ్ఱులోపల వికసించే విత్తనం సుదూర ప్రాంతాలకు చేరాలి. ఇందుకోసం ప్రకృతి అనేక రకాల వ్యవస్థలు ఏర్పాటు చేసింది. ప్రాణులు వాటిని తినడం, మలం ద్వారా బయటకు వచ్చి దూరదూరాలకు చేరడం ప్రత్యక్షంగా చూసేదే. కొన్ని విత్తనాలు పారవేయడం లేదా సేకరించిన మీదట ఏదో విధంగా వంశవృద్ధి అవకాశాన్ని పొందడంలో విజయం సాధిస్తాయి. విత్తనాల వ్యాపారం కూడా జరుగుతుంది. ధాన్యం లాగానే ఇతర విత్తనాలను కూడా కొనడం, అమ్మడం జరుగుతుంది. అవి ఇక్కడి నుండి అక్కడికి, అక్కడ నుండి ఇక్కడికి ప్రయాణం చేస్తుంటాయి. ఇది వాడుకలో ఉన్న వ్యవస్థ. ప్రకృతి కూడా ఈ విషయంలో బాగా సహకరిస్తుంది. రకరకాల సాధనాలను కూడా అందిస్తుంది, వాటి ద్వారా ఉత్పత్తి అయిన విత్తన సంపద ఏదో ఒక ప్రాంతానికే పరిమితం కాకుండా సుదూర ప్రాంతాలకు విస్తరించే అవకాశం లభిస్తుంది. గాలి అసంఖ్యాక విత్తనాలను తనతో ఎగరేసుకుపోయి మరో ప్రాంతానికి చేరవేస్తుంది. ఇలాంటి తేలికపాటి విత్తనాల వనస్పతులకు జగత్తులో కొరతలేదు. సింకొనా మొక్క నుండి తయారయ్యే 'క్విన్సెస్' విత్తనాలు ఎంత తేలికగా ఉంటాయంటే ఒక ఔన్నులో 70 వేల విత్తనాలు తూగుతాయి. ఆర్కిడా

భోగమేబంధం - త్యాగమే మోక్షం.

విత్తనాలు ఇంకా తేలికగా ఉంటాయి. అందువల్ల గాలి వాటిని సులభంగా ఎత్తుకెళ్లి ఎక్కడి నుండి ఎక్కడికో చేరవేస్తుంది. కొన్ని భారీ విత్తనాలలో పొద్దు తిరుగుడు, మారేడు, జిల్లేడు, కాకి వెదురు మొదలైన విత్తనాలు ప్యారాచూట్లాగా తయారై ఉంటాయి. అవి కొద్దిపాటి గాలిని ఆసరాగా చేసుకొని ఎంతోదూరం ప్రయాణం చేస్తాయి. క్రిందకు దిగడంలో, పైకి ఎగరడంలో వాటికి ఏ మాత్రం కష్టం ఉండదు. జిల్లేడు విత్తనంలో అతుక్కుని ఉండే ప్రత్తి వలన దానికి ఎగరడం చాలా సులభంగా ఉంటుంది. బ్లడ్ ఫ్లవర్, న్యూమోన్నియా, చాటియా లాంటి మొక్కల విత్తనాలు కూడా రోమాలు కలిగి ఉంటాయి. దీని కారణంగా వాటి వాయు యానం చాలా సులభంగా ఉంటుంది. మునక్కాయ, జాజికాయ విత్తనాలు స్వయంగా ఎగరలేవు. కాని గాలి అవి ఎగరడానికి కావలసిన వ్యవస్థను ఏర్పరుస్తుంది. కొన్ని పండ్లు మొత్తం ఎగిరేవిగా ఉంటాయి. తన విత్తన పరివారాన్ని తీసుకొని ప్రాంత ప్రయోజనాన్ని పూర్తి చేయడానికి గాలి సహాయంతో ప్రయాణించి దిగుతుంది. అలా ఎగిరే పళ్ళలో మధులత, ప్రాక్సిన్, డిపోరోకార్టస్, సాలవృక్షం ముఖ్యమైనవి. గాలి, ధూళి, గడ్డిపోచలనే కాక తేలికపాటి విత్తనాలను కూడా తనతో ఎగరేసుకుపోతుంది. ఎక్కడి నుండి ఎక్కడికో తీసుకెళ్ళి వదిలివేస్తుంది. వనమూలికలు ఈ విధంగానే ఇక్కడ నుండి అక్కడికి, అక్కడ నుండి ఇక్కడికి చేరుతూ ఉంటాయి.

కొన్ని పండ్లు కొందరు స్వార్థపరులలాగానే పిసినిగొట్టు తనం చూపిస్తాయి. అవి పండిన విత్తనాలను కూడా తన లోనే ఇముడ్చుకుంటాయి. స్వయంగా అనుభవించకుండా ఇతరులకు అందనివ్వకుండా చేసే స్వభావం గల మానవులలాంటి పండ్లు కూడా భూమిమీద ఉన్నాయి. ఉమ్మెత్త, హంసలత ఇలాంటి ఫలాలే. గాలి వీటిని కుదిపినపుడు స్వయంగా తారుమారువుతూ ఉంటాయి. విత్తనాలను వెదజల్లడంతో వివశులవుతాయి. స్వేచ్ఛాయుతంగా కాకపోయినా హఠాత్తుగానయినా పయనించడం ప్రకృతి నియమం ప్రకారమే జరుగుతుంది. కూడబెట్టాలని

అనుకునేవారికి ప్రకృతి సహకరించదు. ప్రకృతి ఏది ఇచ్చినా అది తిరిగి ఇవ్వడానికే. అలా చెయ్యని వారు ఈ ఫలాల లాగానే దుర్గతిపాలవుతారు. బల ప్రయోగాన్ని ఎదుర్కొనవలసి వస్తుంది.

నీటిలో ఉండే చెట్ల విత్తనాలను అలలు ఒక చోటనుండి మరోచోటికి తీసుకెళ్తాయి. ఈ విత్తనాలు తేలికగా, గాలి నిండిన స్పాంజిలాగా ఉంటాయి. అందువలన అవి అలలపై తేలుతూ ఉండగలుగుతాయి. నదులు, సముద్రతీరాలలో మొలిచే మొక్కలు, చెట్లు కూడా తమ విత్తనాలను నీటికి సమర్పించి, అవి ఇతరత్రా వ్యాపించడం కోసం ఆనందంతో వదిలిపెడతాయి. మనిషి ఒక్కడే తన వారిని ఇతర ఉపయోగకర స్థానాలకు వెళ్ళనీయకుండా ఆపి ఇంటి నాలుగు గోడల మధ్య బంధించి ఉంచే మోహగ్రస్తుడై ఉంటాడు. తామర తూడులలాగా తరచూ నీటిలో తేలుతూ ఎక్కడి నుండి ఎక్కడికో ప్రయాణిస్తూ ఉండవచ్చు. కొబ్బరి కాయలు నీటిలో పడి వేలాది మైళ్ళు పయనించి జన సంచారం లేని ద్వీపాలకు వెళ్ళి మొలవడం ఈ విధంగానే సాధ్యమవుతుంది.

కొన్ని ఫలాల తోలు చాలా గట్టిగా ఉంటుంది. పండి, ఎండిపోయిన తరువాత కూడా విత్తనాలను బయటకు రానీయవు. ఈ కఠోర నియంత్రణకు ఉగ్ర ప్రతిక్రియ జరుగుతుంది. విత్తనాలు తిరుగుబాటు చేస్తాయి. ఆ లోపలి వత్తిడితో పై తోలు విస్ఫోటనం లాగా పగులుతుంది. విత్తనాలు ఎగిరి బయటపడతాయి. కాశీతుమ్మ, గోరింట, కాలమేఘం, వజ్రదంతి, కంచనలత, పిల్లిపెసర మొదలైనవి పగలడం, విత్తనాలు ఎగిరి వెదజల్లబడడం తరచూ జరుగుతూ ఉంటుంది. ప్రహ్లాదుడు, విభీషణుడు, కైకేయి, వాలి మొదలయినవారు తమ సంరక్షకులు మరియు గురుజనుల అనుచితమైన ప్రతిబంధకాలకు వ్యతిరేకంగా ఈ విధంగానే తిరుగుబాటు చేయవలసి వచ్చింది. అహంకారాలు, మొండివాళ్ళు ఇలాంటి విస్ఫోటనాలే ఉత్పన్నం చేస్తూ ఉంటారు.

చుట్టుకున్న మాయనే కుటుంబంగా భావిస్తారు.

కొన్ని విత్తనాలు గాలి, నీరు, మనిషి మొదలైన వాటి సహాయం లేకుండానే తమ స్వాభావిక ప్రేరణతో ఆత్మవిస్తరణ మార్గాన్ని తమ బలంతో నిర్మించుకుంటాయి. ఎవరి కొంగు దొరికినా దానిని పట్టుకొని ముందుకు సాగుతాయి. జీలకర్ర, పల్లెరు, ఉత్తరేణి, చిత్రకం విత్తనాలు మనుషుల బట్టలను పట్టుకొని వాటిపై ప్రయాణిస్తూ ఒక చోట నుండి మరో చోటకు చేరుకుంటాయి.

చీమలు, ఎలుకలు, ఉడుతలు మొదలైన కూడబెట్టే స్వభావం గల ప్రాణులు విత్తనాలను జమ చేస్తాయి. బిలాల నుండి చెల్లాచెదురై మరల ఎక్కడెక్కడికో వెళ్ళి చేరుతాయి. పక్షుల కాళ్ళకు అంటుకునే మట్టితో లేదా రెట్ట ద్వారా కూడా అనేక వనస్పతుల, వృక్షాల విత్తనాలు పెద్ద పెద్ద యాత్రలు చేస్తూ భూమిపై ఒక మూల నుండి మరో మూలకు చేరుతూ ఉంటాయి.

వృక్షాలకుగల ఈ ఆత్మ విస్తరణ, తమకు ప్రాప్తించిన దానిని సుదూర ప్రాంతాలలో పంచాలనే ఈ స్వభావం ప్రకృతి-ప్రేరణతో మనిషికి లభిస్తుంది. జీవన విద్యామర్మం తెలిసినవారు తమ ఆంతరిక ప్రత్యేకతలను విత్తనాలలా పరిపక్వం చెందడం కోసం తన వ్యవహారాల గుఱ్ఱును పోగు చేసుకోవాలి. దానితోపాటు సంపాదించినదంతా పంచడం కోసమేనని, తద్వారా శోభాయమానంగా ఉండడంలో ఎటువంటి కొరత ఎదురవ్వదనే విషయాన్ని గుర్తుంచుకోవాలి.

ఈ ప్రకృతి ప్రేరణనే ఈశ్వరీయ విధానం, దానిని వ్యవస్థాధర్మం లేదా ఆధ్యాత్మికత అనవచ్చు. ఎవరు ఎంతవరకు ఈ ప్రేరణలను హృదయంగమం చేసుకోవడంలో విజయం సాధిస్తారో వారికి స్వయంగా లభించే త్యాగ ప్రక్రియకు అనుగుణంగా దాని లాభం సత్పరిణామ రూపంలో లభిస్తూ ఉంటుంది. ఈ ఆధారంగానే కర్మఫల, దార్శనిక నమ్మకాలు ప్రతిపాదించబడ్డాయి. మంచి కార్యాల పారమార్థిక పరిణామాలు సుఖంగా ఆనందదాయకంగా ఉంటే, చెడు కార్యాలు, స్వార్థ భావనలతో ప్రేరేపించబడిన ప్రయత్నాల

పరిణామం కూడా దుఃఖదాయకము, క్లేశదాయకమే అవుతాయి. స్వార్థాన్ని నిర్ణించి, లోకహిత, జనకళ్యాణ సత్ప్రవృత్తులలో తమ శక్తులను సమర్పించే జీవన పద్ధతి పేరే మానవీయ సంస్కృతి. దీనితో పాటు పరమాత్ముని ఈ కరుణామయ విధి వ్యవస్థ సృష్టిలోని ప్రాణులన్నింటికీ కళ్యాణకారకమే అని తెలుసుకోవాలి. దాని ద్వారా లాభాన్ని పొందవచ్చు. పొందాలి కూడా.

★★★

శ్రీ గాయత్రీ శతకం

24. మూడువందల మార్లును ముదము మీర
మహితమంత్రమున్ జపియింపమనసు నిలిపి
కామమోహోది వర్గాల కాల్చివేయు
విశ్వజనయిత్రి గాయత్రి వేదమాత

భావం: వేదమాత అయిన గాయత్రి విశ్వానికే జనయిత్రి. ఒక పద్ధతి ప్రకారం 300 సార్లు గాయత్రీ మంత్రాన్ని ఒక పాటలాగా పాడుకుంటే ఆ తల్లి పరవశించి కామము, క్రోధము, మోహము, మదము, మాత్యర్యము, లోభము అనే ఆరుగురు అంతశ్శత్రువులను కాల్చివేసి సాధకుని సన్మార్గంలో నడిపిస్తుంది.

25. ఆ మహామాత మంత్రంబు నార్తితోడ
వేయి మారులు జపియింతు వేని నీవు
త్రుంచు భౌతిక జీవన దోషతతిని
విశ్వజనయిత్రి గాయత్రి వేదమాత

భావం: వేదమాత అయిన గాయత్రి విశ్వానికే జనయిత్రి. ఆర్తితో, ఆవేదనతో వెయ్యి సార్లు ఆ మహాతల్లి గాయత్రిదేవి మంత్రాన్ని జపిస్తే నీ భౌతిక జీవితంలో కలిగిన దోషాలను అన్నింటిని త్రుంచివేసి, సద్బుద్ధిని ప్రసాదిస్తుంది.

రచన
సహజ కవి, సాహిత్య రత్న,
శతక చతురానన, పద్య కవితాసుధానిధి
శ్రీ అయినాల మల్లేశ్వర రావు

చేపలున్న చెరువు స్వచ్ఛంగా ఉంటుంది.

మనం - మన ఆరోగ్యం

ఉదావర్తానికి చికిత్స మీ చేతుల్లోనే ఉంది

కడుపులో గడబిడ, నొప్పి, సూదులతో పొడిచినట్లు పోట్లు, విరేచనం ఎంత ప్రయత్నించినా అవకపోవడం, త్రేస్పలు, పొట్టబరువు, ఉబ్బరం, నోరు జిగురు కట్టుకునిపోయి రుచి తెలియకపోవడం, నాలుక గీచిన కొద్దీ పాచి వస్తున్నట్లు అన్పించడం, వాంతి, వికారం మొదలైనవన్నీ ఉదావర్తవ్యాధికి లక్షణాలు. వాతాన్ని పెంచే ఆహారం, మలబద్ధత, వేగాలను ఆపుకోవడం (మలమూత్రాదులు) మొదలైనవన్నీ ఈ వ్యాధికి కారణాలు.

ఈ వ్యాధి రాకుండా ముఖ్యంగా చెయ్యాలింది ఏమంటే ఎన్ని పనులున్నా బద్ధగించకుండా సమయానికి మలవిసర్జన చేయాలి. అలా చేయకపోతే మలబద్ధకం ఒక వ్యాధిగా తయారవుతుంది. చిట్టచివరకు అదే అనేక వ్యాధులకు మూలకారణం అవుతుంది.

వాతం పెరిగిన కొద్ది సుదులు తిరుగుతూ పొట్టంతా వ్యాపిస్తుంది. దాన్ని అదుపు చేసే శక్తి ఒక జఠరాగ్నికి మాత్రమే ఉంది. మలబద్ధకం వల్ల జఠరాగ్ని మందగిస్తుంది. జఠరాగ్ని మందగించడంవల్ల వాతం విజృంభిస్తుంది. ఇదే విషయాలను శుశ్రుతుడు, చరకుడు పదేపదే చెప్పారు.

జీర్ణశక్తిని మందగింప చేసే విషయాలు:

1. రూక్షపదార్థాలు : నెయ్యి తగలని ఆహార పదార్థాలు, త్వరగా జీర్ణం కాని పదార్థాలు.
2. వగరు కలిగిన పదార్థాలు : మనకు తెలియకుండానే మనం వగరు పదార్థాలను ఎక్కువగా తీసుకుంటూ ఉంటాం. కాఫీ, టీ, వక్కపొడి, మసాలాపావ్, గుట్కా మొదలైనవాటిలో వగరుపాలు ఎక్కువ. పైన తెలిపిన పదార్థాలను ఎక్కువగా తీసుకునే వారికి ఉదావర్త వ్యాధి ఉచితం.
3. నోరూరించే రుచులు-వంటకాలు : దోసె, పూరీ, ఉప్పా, పచ్చి మిరప బజ్జీలు మొదలైనవి.
4. కొన్ని ఆకుకూరలు, కాయగూరలు : గోంగూర, చుక్కకూర, బచ్చలి, చిక్కుడు, గోరుచిక్కుడు, బరాణీలు, శనగలు, పప్పుధాన్యాలు, దుంపకూరలు మొదలైనవన్నీ

వాతాన్ని పెంచిపోషించేవే. ఇప్పటిదాకా మనం తెలుసుకున్న విషయాలను బట్టి ఉదావర్తం రెండు రకాలని చెప్పవచ్చు.

1. వేగాలను ఆపడం వల్ల మలబద్ధత కారణంగా ఏర్పడిన ఉదావర్తం మలజ ఉదావర్తం. 2. ఆహారంలో తేడావల్ల వాతం పెరిగి ఏర్పడిన ఉదావర్తం వాతజ ఉదావర్తం. ఏ కారణం చేత ఏర్పడిన ఏ ఉదావర్తానికైనా చికిత్స ఒక్కటే ఉంటుంది. కడుపులోనూ, శరీరంలోనూ పెరిగిన వాతాన్ని విరేచనం ద్వారా బయటకు పంపించివేయడం. అందుకోసం అతిసులువైన మార్గాలు అయుర్వేదంలో చెప్పబడ్డాయి.

1. సులభమైన, నిరపాయకరమైన మార్గం ఆముదం పుచ్చుకోవడం. కొంచెం ఓపిక చేసుకుని ఆముదం తాగినట్లైతే, విరేచనం ద్వారా వాతం బయటకు వెళ్ళిపోతుంది.
2. జీలకర్ర పొడి తగినంత ఉప్పువేసుకుని మజ్జిగలో కలిపి త్రాగితే వాతం దిగిపోతుంది.
3. హింగాష్టక చూర్ణం అరచెంచా మజ్జిగలో కలుపుకొని త్రాగాలి. లేకపోతే అన్నంలో కలుపుకుని, నెయ్యి వేసుకుని తింటే వాతం తగ్గిపోతుంది.
4. బీర, పొట్ల, సొర, తోటకూర, పాలకూర, మెంతికూర, క్యాబేజీ, క్యాలీఫ్లవర్, కేరట్, ముల్లంగి, బెండ, దొండ మొదలైనవాటిని లేతవి తెచ్చుకుని వండుకోవాలి. చింతపండు, సెనగపిండిలాంటివి కలిపి వండరాదు. వేపుడు కూరలు చెయ్యకూడదు. చక్కగా ఉడికించివండుకోవాలి.
5. తియ్యని మజ్జిగను (పులవని) వీలైనంత ఎక్కువగా తీసుకోవాలి.
6. సునాముఖి ఆకు పొడి చేసుకుని టీలాగా చేసుకుని త్రాగాలి. మజ్జిగలో కలుపుకుని కూడా త్రాగవచ్చు. ఆకుతో చారు పెట్టుకుని త్రాగితే విరేచనం సాఫీగా అవుతుంది. సునాముఖి ఆకు చికిత్సవల్ల కడుపు ఉబ్బరం, మలబద్ధత, గ్యాస్ట్రైట్ వంటివి దరిచేరవు.

- బ్రహ్మవర్చస్

సాధువులున్న సమాజం నిర్మలంగా ఉంటుంది.

ధారావాహిక: హనుమాత్ కథామృతం-24

వజ్రాయుధ ధాటికి మూర్చ్ఛిల్లిన హనుమాన్

ఇంద్రుని కుటిలత్వం, దురాలోచన హనుమాన్ కు ఏ మాత్రం తెలియదు. తన ధ్యానంలో తాను నిమగ్నుడై ఉన్నాడు. సూర్యప్రకాశంతో తనను పవిత్రం చేసుకోవాలనే ప్రయత్నంలో ఉన్నాడు. అతనికి తెలిసిందల్లా ఒక్కటే “సూర్యతాపంతో పాపాలన్నీ భస్మమైపోతాయి” అని. గుహ్యయోగ ప్రక్రియల ద్వారా సూర్యశక్తి సహజంగానే ఆధ్యాత్మిక శక్తిగా మారిపోతుంది. అందుకే సంవత్సరాల తరబడి దానిని అభ్యాసం చేస్తున్నాడు. ఈ రోజు అతని సాధన శిఖరస్థాయికి వచ్చింది. హనుమాన్ సూర్యశక్తిని తనలోనే ప్రవేశపరచుకుని అంతశ్చేతనలో నిమగ్నమైనాడు. సూర్య భగవానుడు కూడా విచిత్రమైన ఈ భక్తుని మీద ప్రేమను పెంచుకున్నాడు. అన్ని విధాలా యోగ్యుడైన ఈ భక్తునికి తన సర్వస్వాన్ని ఇచ్చివేయాలి అనుకున్నాడు.

సృష్టి ప్రారంభం నుండి సూర్య భగవానుడు అనేక మంది గొప్ప గొప్ప సాధకులను చూచాడు. అనేక విధాల సహాయం చేశాడు. అనేకమైన వరాలను ప్రసాదించాడు. ఇంకా కఠినమైన తపస్సు చేసే దైత్య-దానవులను, రాక్షసులను చూశాడు. వారిలో చాలామంది కఠోర తపస్సు చేస్తూ సూర్యభగవానుని (వివస్వాన్) సంతృప్తి పరచడానికే ప్రయత్నించారు. ఆ ప్రయత్నంలో కొంతమంది కఠినమైన, తాంత్రికమైన గాయత్రి, సావిత్రి సాధనలు చేశారు. కొంతమంది విభిన్నమైన వైదిక, పౌరాణిక మంత్రాలతో తాంత్రిక సాధనలు చేశారు. ఒక్కొక్కరు ఒక్కొక్క ఉద్దేశ్యంతో సాధన చేశారు. కొంతమందికి ఆధ్యాత్మిక శక్తులు-సిద్ధులు కావాలి. కొంతమందికి లౌకిక శక్తులు కావాలి. కొంతమందికి సుఖసౌఖ్యాలు కావాలి.

కానీ, ఇప్పుడు ఒక విలక్షణమైన బాలసాధకుణ్ణి చూస్తున్నాడు. అతడు రాక్షసుడు కాదు. నాగవంశీయుడు కాదు. విద్యాధర వంశస్థుడు కాదు. యక్షుడు కాదు. కోర్కెలతో తపస్సు చేసే మానవుడూ కాదు. ఒక వానరుడు అందులోనూ

బాలుడు. కేవలం పవిత్రతను మాత్రమే కోరుకుంటున్నాడు. తన ఆరాధ్యుడు శ్రీరాముని పనులు నిర్వహించడానికి కావలసిన యోగ్యతను సంపాదించుకున్నాడు. అందుకొరకు తనను తాను స్వాధీనపరచుకున్నాడు. ఈ ప్రక్రియలో ప్రపంచానికి వెలుగును ప్రసాదించే సూర్య ప్రకాశాన్ని, సూర్యశక్తిని, సూర్యుని వేడిని అన్నింటిని ఆధ్యాత్మిక పవిత్రతగా మార్చుకున్నాడు. బాలవానరుని భావాలను పరికించిన సూర్య దేవుడు ప్రతి రోజూ పరమానంద పడిపోతున్నాడు. ఏకంగా తన తేజస్సును పూర్తిగా హనుమాన్ కు అర్పించి, తాను నిస్తేజంగా నిలబడ్డాడు. అయినప్పటికీ అనంతమైన సంతృప్తిని చెందుతున్నాడు. ఈ విధంగా చురుకైనవానర బాలుడు సూర్యునికి శిష్యుడు అయ్యాడు.

పదవీ గర్వంతో మిడిసిపడుతున్న దేవేంద్రుడు ఆ బాలుని మీద వజ్రాయుధాన్ని ప్రయోగించాడు. వాతావరణం అంతా అందకారబంధురంగా ఉంది. వజ్రాయుధం యొక్క దేదీప్యమైన కాంతి నాలుగు దిక్కులకు వ్యాపించింది. మహా తపస్వి అయిన దధీచి మహర్షి యొక్క అస్థికలతో తయారైన వజ్రాయుధం అమోఘమైనది. విష్ణుభగవానుడు, మహాదేవుడు, బ్రహ్మ దానిలో గొప్ప శక్తిని నిక్షిప్తంచేసి ఉంచారు. అంతేకాక మహర్షి దధీచియొక్క తపశ్శక్తి నిండుగా ఉంది. అలాంటి మహత్తరమైన ఆయుధం విద్యుత్ వేగంతో హనుమాన్ వైపు దూసుకుపోతున్నది. దగ్గర పడుతున్న కొద్ది విచిత్రంగా దాని తేజస్సు తగ్గిపోసాగింది. బాలహనుమాన్ రూపంలో సాక్షాత్తు సదాశివుడే అక్కడ కూర్చుని ఉన్నాడు. ఇంద్రునితో పాటు దేవతాగణం కలిసినా కూడా హనుమంతుని ఏమీ చెయ్యలేకపోయారు.

ఏ రూపంలో ఉన్నా పరమేశ్వరునికి తన ప్రియశిష్యుడైన దధీచిని గౌరవించక తప్పదుకదా! ఇంద్రుని గురించిన ఆలోచన ఆయనకు లేదు. కేవలం తన భక్తుడు దధీచి మాత్రమే కనిపిస్తూ ఉన్నాడు. దూసుకువస్తున్న ఆయుధాన్ని చూస్తే

తర్కం అంతమయ్యే చోట ఆస్తికత్వం మొదలవుతుంది.

దధీచి తన కోసం పరుగు దీస్తూ వస్తున్నట్లుగా భావించాడు. హనుమంతునిలో విలీనమై ఉన్న పరమశివుడు ప్రసన్నచిత్తంతో చిరునవ్వు నవ్వాడు. వజ్రప్రహారాన్ని గడ్డంతో భరించాడు. ఆ నమయంలో ఆయనకు దధీచి ఫాలభాగాన్ని ముద్దాడినట్లుగా అనిపించింది. అయినా వజ్రాయుధం యొక్క గొప్పదనం ఎటుపోతుంది? హనుమంతుడు మూర్ఛపోయాడు.

హనుమాన్ మూర్ఛిల్లగానే లోకాలన్నీ హహాకారాలు చేశాయి. తపోలోకంలో సమాధి నిప్పుడైన దధీచి మహర్షికి మహావిస్ఫోటనం జరిగినట్లు అనిపించింది. మరుక్షణంలోనే జరిగిందంతా అర్థం అయిపోయింది. మానసికంగా చాలా వ్యథ చెందాడు. ఎప్పటికీ ఎంతో ప్రశాంతంగా గడిపే మహర్షి ఆత్మ క్షోభించింది. కోపం కూడా వచ్చింది. “మూర్ఖుడా! ఇంద్రా! నీకు ఇంత అహంకారం తగదు. నీవు చేసింది ఏమీ బాగాలేదు. నా ఎముకలతో చేసిన ఆయుధంతో నా ఆరాధ్యదైవమైన పరమేశ్వరునిపై దాడి చేస్తావా? బాలరూపహనుమాన్ నా స్వామి అయిన మహాదేవుడే అంటూ స్థిరంగా ఉండలేక సూర్యలోకానికి వెళ్లాడు. హనుమంతుని మూర్ఛ విషయం విని బ్రహ్మ కూడా ఉలిక్కిపడ్డాడు. ఆయన చాలా బాధపడ్డాడు. స్వర్గంలో నారాయణ మూర్తి హనుమంతుడు మూర్ఛపోవడం విని వ్యాకులపడ్డాడు. పరమేశ్వరుని సంగతి నరేనరి. తన అవతారమైన బాలవానరుడు ఆయనకు ప్రాణంతో సమానం. ప్రాణసమానుడైన హనుమాన్ మూర్ఛపోవడంతో శివుడు సహించలేకపోతున్నాడు.

అయినా కైలాస శిఖరం మీద కూర్చున్న శివుడు శాంతించాడు. మెల్లగా చిరునవ్వునవ్వాడు. కానీ ఇదంతా గమనిస్తూ ఉన్న పార్వతీదేవి రుద్రకాళిగా మారిపోయింది. ఆమె ఆజ్ఞను అనుసరించి వాహనమైన సింహం భయంకరంగా గర్జించింది. ఆగర్జనకు ముల్లోకాలూ గజగజలాడాయి. దేవేంద్రుని భస్మం చెయ్యాలన్నంత రౌద్రంలో ఉంది రుద్రాణి. కానీ పరమశివుడు ఆమెను వారించాడు. హనుమాన్ పార్వతీదేవికి ప్రియమైనవాడు. హనుమంతుణ్ణి, వినాయక, కుమారస్వాముల కన్నా మిన్నగా చూచుకునేది. గర్విష్టి ఇంద్రుని ద్వారా ప్రియమైన హనుమాన్ కు దెబ్బ తగలడం,

అతడు మూర్ఛపోవడం ఆమె సహించలేకపోతోంది. శివుడెంత ఊరడించినా శాంతంగా ఉండలేకపోతోంది.

హనుమాన్ మూర్ఛ అందరికన్నా పవన దేవుని ఎక్కువగా వేధిస్తోంది. అతడు తనకు పుత్రుడు. వాయుదేవుని కణకణంలో పుత్రప్రేమ నిండి ఉన్నది. సృష్టిలోని అణువణువునూ, కణ కణంలోను వాయుదేవుడు సంచరిస్తూ ఉంటాడు. హనుమంతుడు మూర్ఛపోవడం వాయు దేవునికి తానే మూర్ఛిల్లినట్లు అనిపించింది. ఏ మాత్రం ఆలస్యం చేయకుండా వెంటనే సూర్యలోకానికి చేరుకున్నాడు. రోషంతో మండిపడుతున్న వాయువు ఎవ్వరినీ కన్నెత్తి చూడలేదు. సూర్యుని వైపు చూడలేదు. దేవేంద్రునివైపు చూడలేదు. కుటిలుడైన రాహువువైపు చూడలేదు. కాని రాహువు, ఇంద్రుడు మాత్రం కోపోద్రిక్తుడైన వాయుదేవుని చూచి, భయంతో చల్లగా జారుకున్నారు.

మారు మాటడకుండా తన ప్రియపుత్రుడైన హనుమంతుని భుజాలపై వేసుకుని అక్కడ నుండి వెళ్లిపోయాడు. ఎటువైపు వెళ్లాడో ఎవ్వరికీ తెలియదు. శివపార్వతులను దృష్టిలో పెట్టుకుని నేరుగా హిమాలయాలకు చేరుకున్నాడు. పార్వతీదేవికి పవన దేవుడు ఆరాధ్యుడు. ఆమె అతనిని తండ్రితో సమానంగా గౌరవిస్తుంది. హిమాలయాల చల్లదనం వాయుదేవునికి కొంత ఊరట కల్గింది. పవనుడు హనుమాన్ ను తీసుకుని ఒక విశాలమైన గుహలో ప్రవేశించాడు. పుత్రుని ఒడిలో పరుండబెట్టుకుని మహా మృత్యుంజయమంత్రాన్ని జపించడం మొదలుపెట్టాడు. అట్టే తన ప్రాణ ప్రవాహాన్ని ఆ గుహ చుట్టూ నిలిపి ఉంచాడు.

(అఖండ జ్యోతి - జూన్ 2009)

పరలోకం ఉందా?

పరలోకముయొక్క ఉనికిని లేదనడం కుదరదు. పరలోకం ఉంది. ఈనాడు విజ్ఞానవేత్తలు, మనో విజ్ఞానవేత్తలు కూడా పారలౌకిక జగత్తుయొక్క ఉనికిని, దాని శక్తిని సత్యమని అంగీకరిస్తున్నారు. ఈ జగత్తుకన్న ఆ పారలౌకిక జగత్తు ఎంతో సుందరమైనది, ఆకర్షణీయమైనది అని వారు పేర్కొంటున్నారు కూడా.

పరమాత్మ తత్వానికి దగ్గర చేసే కర్మయే పుణ్యం.

కుటుంబ నిర్మాణం

దివ్య భావనల అభ్యాస వ్యాయామశాల-గృహమే

సృష్టి ప్రారంభంలో బ్రహ్మ ఒక్కడే ఉన్నాడు. “ఏకోహం బహుశ్యామ్” అనే సంకల్పాన్ని అనుసరించి ఒకరినుండే అనేకం రావాలని కోరుకున్నాడు. ఈ ఆలోచనలతో ఆయన శరీరం రెండు భాగాలుగా విడిపోయింది. సగం శరీర భాగం పురుషరూపంగానూ, సగభాగం స్త్రీ రూపంగానూ మారింది. ఈ విధంగా మానవజాతికి మొదటి జన్మస్థానం ప్రపంచంలోని మొదటి గృహస్థు బ్రహ్మదేవుడే అయ్యాడు, పురుషరూపం సార్వభౌమ సప్రాట్ స్వాయంభువ మనువు. స్త్రీ రూపం అతని భార్య శతరూప.

ఒకే బ్రహ్మ రెండు రూపాలలో వ్యక్తం అయ్యాడు. ఈ రెండు రూపాలూ వేటికవి పరిపూర్ణమైనవే. అయినప్పటికీ వాటికి వాటి విశేషతలు కూడా ఉన్నాయి. అందువలన స్నేహంతో కలిసి ఉండాలని నిశ్చయించుకుని ఒకరికొరకు సహాయపడుతూ బ్రహ్మ కోరికను పూర్తి చేశారు. ఈ విధంగా గృహస్థాశ్రమానికి ఆధారమేర్పడింది. దీని వలన కేవలం పురుషుని వలన లేక ఒంటరి స్త్రీ వలన గృహస్థులు ఏర్పడరు. గృహనిర్మాణంలో స్త్రీ పురుషులిద్దరూ సమాన బాధ్యత వహిస్తారు. భవిష్య పురాణంలో నాలుగు ఆశ్రమాలను గురించి శ్రీ కృష్ణుడు ధర్మరాజుతో చెప్తూ అన్ని ధర్మాలలోనూ గృహస్థ ధర్మం శ్రేష్ఠమైనదని చెప్పాడు. గృహస్థధర్మానికి మూలాధారం శ్రేష్ఠమైన గృహం. గృహం కంటే కూడా శ్రేష్ఠమైనది గృహిణి.

గృహ నిర్మాణంలో స్త్రీ, పురుషులిద్దరూ సమానులైనప్పటికీ, ఇద్దరిలోనూ ఒకరికి గొప్పదనం ఆపాదించాలంటే అది స్త్రీలకే చెందుతుంది. అందువల్లనే “గృహిణీ గృహముచ్చతే” నిజానికి గృహిణియే గృహం అంటారు. కుటుంబ నిర్మాణంలో స్త్రీ ముఖ్యభూమిక వహిస్తుంది. పురుషుని పాత్ర తక్కువగానే ఉంటుంది. అందువలన స్త్రీని గృహస్థ జీవితానికి వెన్నముక అనటంలో అతిశయోక్తి లేదు. స్త్రీ పురుషులెవరైనా స్త్రీ శరీరం, మనస్సు, ఆలోచనల నుండి ఉద్భవించినవారే. మన లోపల, బయట

ఉన్నవి అన్నీ కూడా స్త్రీ వలన పొందినవే. ఇందువల్లనే స్త్రీ జాతికి ప్రాముఖ్యతను ప్రతిపాదిస్తూ శ్రీ కృష్ణుడు, ధర్మరాజు స్త్రీలు అమృత భాండాలనీ, సుఖాల రాశులు అనీ చెప్పాడు. బ్రహ్మ వీరిని సంపూర్ణ ఆనందనిధుల రూపంతో సృష్టించాడు.

ఈ ప్రపంచంలో మనకు కనపడే ఆనందం, సుఖం అంతా స్త్రీ ప్రసాదించినవే. కానీ మన ప్రాచీన శాస్త్రీయతలను పరిశీలించి ప్రస్తుత పరిస్థితులను చూసినట్లయితే బాధకలుగుతుంది. సుఖసంతోషాలు ఇప్పుడెక్కడున్నాయి? ఇప్పుడు నాలుగు దిక్కులా బాధతో పతనం, కలహాలు, వ్యాపించి ఉన్నాయి. మన సౌభాగ్యాన్ని ఎవరు లాక్కెళ్ళారు? స్వర్గంతో సమానంగా భావించిన గృహస్థాశ్రమం నేడు నరకం కంటే అధిక దుఃఖకారణ మౌతోంది. పూలమడిలోనే విషపు మొక్కలు తయారవుతుంటే తోటలో చందన వృక్షాలు ఎక్కడినుండి వస్తాయి. ప్రస్తుత కాలంలో అన్ని చోట్లా విషమే వ్యాపించినట్లుగా అన్నిస్తోంది.

ఈ పరిస్థితులను మార్చాలని కోరుకుంటున్నారా? మార్చాలని కోరుకుంటున్నట్లయితే ఎందుకు జరిగిందని ఆలోచించాలి. అమృత భాండం అని భావించిన స్త్రీని మనం విషపుకుండగా మార్చాం. ఆమెను నిందించాం. ఆమెకు గల మానవ అధికారాలన్నింటినీ తీసుకుని ఎన్నో ప్రతిబంధకాలను ఆమెపై రుద్దాం. ఆమెను అవిద్య, అంధవిశ్వాసాలు, చెడురీతులతో నెట్టివేశాం. ఇప్పుడు స్త్రీలు వంటచేసేవారుగానూ, కాపలా దారులుగానూ, వంశవృద్ధి సాధనంగా మాత్రమే నిల్చిపోయారు. స్త్రీలు ఇందుకు మాత్రమే సృష్టించబడ్డారా? యోగీశ్వరుడైన నిమి ఈ విధంగా అన్నాడు. ధర్మపత్నితో కలిసి జీవించటం విషయభోగాలకే కాక ధార్మిక పరంపరను రక్షించే నిమిత్తం, సంతానోత్పత్తి కోసం అని చెప్పాడు. కానీ ధనవిషయాలలో చిక్కుకుని విషయలోలురైన ఈ మానవులకు ఈ పరిశుద్ధమైన ధర్మం తెలియదు. వివాహం యొక్క ఉద్దేశ్యం ఉన్నతమైనది ఏ విధంగా ఐతే ఇద్దరు స్నేహితులు పరస్పరం

పరమాత్మ తత్వానికి దూరం చేసే కర్మయే పాపం.

సహాయం చేసుకుంటూ దూర ప్రయాణం చేస్తారో అదే విధంగా స్త్రీ పురుషులిద్దరూ కలిసి గృహస్థాశ్రమం ద్వారా ఆత్మవికాసాన్ని పొందుతూ చివరి మజిలీని పొందుతారు.

ఎంత ఉదాత్తమైన ఆశ్రమం! బ్రహ్మచర్యానికి అర్థం ఇంద్రియాలను నిగ్రహించి సంయమంతో గొప్ప ఆదర్శాలకై జీవితాన్ని సమర్పించటం. మన జీవిత ఉద్దేశ్యం క్షుద్రమైనది కాక గొప్పది కావాలి. ఈ ఉద్దేశ్యపూర్తికై భగవంతుని పంచమహాయజ్ఞాల అనుష్ఠానం దారి చూపిస్తుంది. యజ్ఞం అంటే కేవలం హవనం మాత్రమే కాదు. యజ్ఞానికి వాస్తవ అర్థం దానం, స్నేహం, పరోపకారం. మనం దేవఋణం, పితృఋణంతో ముడిపడి ఉంటాం. యజ్ఞాల ద్వారా ఈ ఋణాలనుండి విముక్తిని పొందుతాం. అందువలన మనం మన అవకాశాలను విస్తరింపచేసుకోవాలి. సమాజ పతనాన్ని పీడలను నివారించటం ద్వారా మనం ఋణ భారాన్నుండి ముక్తి పొందవచ్చు. దానం ద్వారా పీడను, జ్ఞాన దానం ద్వారా పతనాన్ని నివారించవచ్చు. ఇది దేవ కార్యం. ఋషి కార్యం. గృహస్థాశ్రమం మంచి గుణాలను పెంపొందించుకోవటం ద్వారా సేవాభావనను పరిపుష్టం చేసుకునే ఆశ్రమం. గృహస్థాశ్రమంలో మనం మన కర్తవ్యాలను నిర్వహించినట్లయితే ఏ తీర్థాలకు వెళ్ళవలసిన అవసరం లేదు. మన ఇల్లే తీర్థమౌతుంది. తల్లిదండ్రుల సేవ చేయటం, ధర్మపత్నిని సంతోషపరచటం, గృహస్థాశ్రమాన్ని పాలించటం జరిగే గృహములు తీర్థములేనని శ్రీ కృష్ణుడు ధర్మరాజుతో అంటాడు.

గృహస్థాశ్రమంలో కేవలం భార్యేకాక తల్లి తండ్రి సోదరులు, సోదరీమణులు కూడా ఉంటారు. తల్లి తండ్రి సోదరులు, అక్కా చెల్లెళ్ళు మొదలైన వారి సేవ వలన మనం పితృఋణం నుండి విముక్తులమౌతాము. తల్లి దండ్రుల వలనే మనకు జన్మ కలుగతుంది. సేవ, సహకారాలను అందించటం సహాయం చేయటం కాక, మన కర్తవ్యాన్ని పాటిస్తున్నామని అనుకోవాలి. చిన్నవారైన తమ్ముళ్ళను, చెల్లెళ్ళు బాధ్యతను స్వీకరించి మనం తల్లిదండ్రుల దిగులును దూరం చేసి, వారిని సమాజసేవకై వానప్రస్థ జీవనానికి ప్రేరణ కల్పించి మార్గాన్ని

సుగమం చేయాలి. భగవంతుడు భార్యను కూడా తృప్తి పర్చేందుకై ప్రేరణను కల్పిస్తాడు. భార్యకు సమాన హక్కులనిచ్చి చదువు సంధ్యలకై వ్యవస్థ నేర్పరచి, వారిని అనవసరపు ప్రతిబంధకాలనుండి ముక్తులను గావించి, పరస్పర సహకారం ద్వారా మన ఇంట్లో స్వర్ణవాతావరణాన్ని నిర్మించుకోవచ్చు. మనం సుఖశాంతుల కోసం తీర్థాలకు వెళ్ళవలసిన అవసరం ఉండదు. మన ఇల్లే స్వర్ణ తీర్థాలకు ప్రత్యక్ష సాక్షిగా ఉంటుంది. మనం ఆరాధించాలనుకునే దేవతే మన ఇల్లు. విశ్వరూపం నుండి తన ధర్మ కృత్యాలను స్వీకరించుమని కోరుతూ దేవతలు ఇలా అన్నారు. ఆచార్యులు వేదానికి, తండ్రి బ్రహ్మకు, సోదరులు ఇంద్రునికి, తల్లి సాక్షాత్తు భూమికి ప్రతిరూపాలు.

ఈ ఆదర్శాన్ని అనుసరించి కుటుంబం అంతా సంయమనంతో నడపాలి. వీరందరిలోనూ తల్లి స్థానం సర్వోన్నతమైనది. తల్లిని భూమాతతో పోలుస్తారు. సమగ్ర జీవనంలో భూమికి ఏ స్థానం ఉందో అదే స్థానం మానవ జీవితంలో తల్లికి లేక స్త్రీకి ఉంటుంది. తల్లి తన శరీరం, మనస్సు, భావనల రూపంలో మనకు జన్మనిస్తుంది. సోదరి రూపంలో నిర్మలప్రేమను, ధర్మపత్ని రూపంలో సహకారాన్ని, కూతురు రూపంలో వాత్సల్యాన్ని అందిస్తుంది. తల్లి ఈ రూపాలన్నింటికీ ప్రతిరూపం. తల్లికి సేవచేయటం అంటే సమస్త స్త్రీ లోకాన్ని సేవించటమే. మనం స్త్రీ జాతిని నిరాదరించి, ఆలోచించకుండా పీడించాం. ఇందువల్లనే ఈ ఆనందమనే సెలయేరు ఎండిపోయింది. ఫలితంగా మన సమస్త మానవజీవితం శుష్కించి నీరసపడింది. తప్పుకు ప్రాయశ్చిత్తం జరగాలి. స్త్రీ జాతిని మళ్ళీ గౌరవ ప్రదమైన పదవిపై ప్రతిష్ఠించి ఆనందం పొందగలం. బ్రహ్మవైవర్త పురాణంలో కంసవధ తర్వాత తల్లి దేవకిని క్షమించుమని అడుగుతూ శ్రీ కృష్ణుడు ఇలా అన్నాడు. తల్లి గర్భంలో భరించి పోషిస్తుంది. ఇందువలన తండ్రికంటే వంద రెట్లు శ్రేష్ఠం. తల్లి భూమిలాగా సహనంతో అందరి హితాన్ని కోరుతుంది. అందువలన భూలోకంలో తల్లిని మించిన బంధువు ఇంకొకరు ఉండరు. విద్యను మంత్రాన్ని ప్రసాదించే తల్లి నిజానికి పరమ గురువు.

గురువు వేదానికి, తండ్రి బ్రహ్మకు, సోదరులు ఇంద్రునికి, తల్లి భూమికి ప్రతిరూపాలు.

ఇది తల్లి యొక్క భవ్యస్వరూపం. కానీ ఈనాటి పరిస్థితులను ఆలోచిస్తే మన కళ్ళముందు చీకటి వ్యాపిస్తుంది. ఈ రోజులలో విద్యను, జ్ఞానాన్ని, మంత్రాన్ని అనగా ఆలోచనా శక్తిని ప్రసాదించే తల్లిలెక్కడున్నారు? ఈ రోజు మానవ సమాజమంతా మదాలస, సుమిత్ర, విదుల, కుంతి, ఓజాబాయి మొదలైన తల్లలను గొంతెత్తి పిలుస్తోంది. స్త్రీ జాతిని శుష్కింపచేసిన ఫలితంగానే సారవంతమైన భూమి ఊసరక్షేత్రమైంది. మళ్ళీ దీనిని సారవంతం చేయటానికి స్నేహ రూపమనే జలం జ్ఞాన రూపమనే ఎరువు అవసరం. అప్పుడే మనం పోగొట్టుకున్న గౌరవాన్ని పొందగలం. స్త్రీలు కూడా ప్రయత్నం చేయాల్సిందే. కానీ పురుషులు వారి పాపాలకు ప్రాయశ్చిత్తం చేసుకుని స్త్రీ శక్తికి మళ్ళీ పునర్ వైభవాన్ని కల్పించాలి.

గృహస్థాశ్రమంలో వ్యక్తులు ఆత్మ వికాసాన్ని అభ్యసిస్తారు. స్వార్థం కంటే విస్తారమైన బాధ్యతను స్వీకరిస్తారు. శ్రీ కృష్ణుడు నందునికి గృహస్థుల కర్తవ్యాలను గురించి చెప్తూ తల్లి, తండ్రి, గురువు, భార్య, శిష్యులు, స్వయం నిర్వహణలో అసమర్థుడైన పుత్రుని, అనాదైన సోదరిని, కన్యను, గురుపత్నిని పోషించటం కర్తవ్యమని చెప్పాడు.

గృహస్థాశ్రమంలో మనము దివ్యభావనలను అభ్యసిస్తాము. ఇది ఒక చిన్న ప్రయోగశాల, వ్యాయామశాల వంటిది. తన క్షుద్రమైన కోరికలు, వాసనలు వదిలిపెట్టి మనం అందరి హితాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకోవలసి ఉంటుంది. మనం మన ఆశ్రితులను ఉపేక్షించి మన భౌతికావసరాలను మాత్రమే పూర్తి చేసుకునేందుకు, ఈ గృహస్థాశ్రమం కోరికలు, సంతోషాలు, సరదాలు తీర్చుకునేందుకు ఏర్పాటు చేయబడింది కాదు. శ్రీ కృష్ణుడు యుధిష్ఠిరునితో - పిల్లలకు, వృద్ధులకు అలసిన మానవులకు పెట్టకుండా ఒంటరిగా తినేవారు నరకంలో పడాల్సి వస్తుంది అన్నాడు.

గృహస్థు కుటుంబంలోని సభ్యులందరి అవసరాలను దృష్టిలో ఉంచుకుని నడవాలి. కేవలం తన సుఖసంతోషాలను మాత్రమే చూసుకునే వారు శ్రీ కృష్ణుని మాటలలో దండనకు పాత్రులౌతారు. కుటుంబ సభ్యులకే కేవలం భోజనం, వస్త్రాలు

మాత్రమే సమకూర్చితే చాలదు. వారికి విశిష్టమైన సంస్కారాలను కూడా అందించాలి. లేనట్లయితే వారు సంయమనం లేని కారణంగా అనేక బాధలలో చిక్కుకుంటారు. సంయమనం లేనివారి ధనం, సాధన అన్నీ వృధా అవుతాయి.

అనువాదం - ఎ.ఆర్.నిర్మల
(యుగనిర్మాణయోజన డిసెంబర్-2003)

కదిలించే కళ్లు

23.సీ॥ పిలిచినప్పుడు వేరు తలపును రానీక
నేరుగా నా ముందు నిలువవలయు
నాల్గుమార్లుపిలిచి నయమొప్పురప్పింతు
నాదుపరీక్షగా నమ్మవలయు
ఇదిమేమి? అదిమేమి? ఏదియున్ పలుకక
చెప్పినటుల చేసి ఒప్పువలయు
ఆత్మనర్పించుచున్ ఆత్యంత భక్తితో
అర్పణంబును చేసి అలరవలయు

తే॥ అనెడి గురుదేవు పలుకుల నాదరించి
ఆచరించిన విధమంతతూచినటుల
మానవాళికి తెలుపుట మరువ కనుచు
కవిని కదిలించె గురుదేవు కంటి చూపు

24.సీ॥ మనుజులమనములు మరిమరి కడుగంగ
మంచి సాహిత్యమున్ మలచవలయు
సాహితీరచనకు స్వాధ్యాయమున్ జేసి
అదనపుజ్ఞానంబు నందవలయు
స్వాతంత్ర్య సమరాన సమర యోధుని పాత్ర
ధరియించి ధరణిలో తనియవలయు
గాయత్రిమంత్రంబు ఘనముగా జపియించి
సూటిగా లోకాన చాటవలయు

తే॥ అనెడి గురుదేవు పల్కుల నాదరించి
ఆచరించిన విధమంత తూచినటుల
మానవాళికి దెలుపుట మరువకనుచు
కవిని కదిలించె గురుదేవు కంటిచూపు

రచన-మధుర కవయిత్రి
పొన్నూరు హైమవతీ శాస్త్రి

గాయత్రీ మంత్రానికి వ్యాఖ్యయే రామాయణం

ధారావాహిక : భక్తిగాధ-29

జ్ఞానం చేతనే భక్తి సాధ్యమవుతుంది

హిమాలయ ప్రాంగణంలోని ఋషిగణాల అంతఃకరణ భక్తి రసంతోనిండిపోయింది. అంతటా మౌనం తాండవిస్తోంది. ఈ మౌనంలో భావం యొక్క స్పందన, చింతన యొక్క నిస్పందనల అపూర్వమైన సమ్మేళనముంది. ఇలాంటి వాతావరణంలో నలువైపులా ఒకే ప్రశ్న వినిపిస్తోంది. జ్ఞానమూ, భక్తి వీటికి గల సంబంధమేమిటి? భక్తివల్ల జ్ఞానం కలుగుతుందా? లేదా జ్ఞానం వల్ల భక్తి కలుగుతుందా? దీన్ని ఎవరూ గమనించలేదు. ఎవరి భావాల్లో వారు మునిగిపోయారు.

ఆ సమయంలో అక్కడ సుగంధభరితమైన ప్రకాశం ఆవరించింది. ఇది ఒక అలౌకిక ప్రకాశమని భావిస్తుండగానే అచ్చటికి ఆశ్వలాయన మహర్షి విచ్చేశారు. ఆశ్వలాయన మహర్షి యొక్క ప్రతిభా, మేధస్సు, తపము, సహనమూ అందరికీ సుపరిచితమే. కొందరు వీరిని గురించి విన్న వారున్నారు. మరి కొందరు వీరితో కలిసి ఉన్నవారున్నారు. పులస్త్యమహర్షి వీరికి బాల్యమిత్రుడు. అందరిలోనూ సాత్విక భావన ఉదయించింది.

బ్రహ్మర్షి పులస్త్యుడు, ఆశ్వలాయనుడూ సంతోషంతో ఆలింగనం చేసుకున్నారు. పులస్త్యుడు వారిని తన వద్ద ఆసీనులు కావలసిందని కోరారు. కాని ఆశ్వలాయనుడు అందుకు అంగీకరించక “సప్తర్షి మండలంలో మీ స్థానం విశిష్టమైనది. విధాత యొక్క ఈ మర్యాదను నేను పాటించాలి.” అని చెప్పి దేవర్షి వద్దకు వెళ్ళి కూర్చున్నారు. వారి వినమ్ర స్వభావానికి అందరూ ముగ్ధులయ్యారు. రెప్పవాలక వారినే చూస్తుండిపోయాడు.

గాయత్రీ మంత్రద్రష్ట విశ్వామిత్రుడు ఆశ్వలాయనునితో ఇలా అన్నాడు. “ఋషివర్యా! మీ ప్రతిభ, విద్య, జ్ఞానమూ మొదలైన వాటిని గురించి ఋషులందరూ ఎంతో గర్వంగా చెప్పుకుంటున్నారు. మీరు మీ అనుభవాల్ని రంగరించి భక్తి,

జ్ఞానములకు గల సంబంధాన్ని గురించి వివరించండి.

విశ్వామిత్రుని ఈ ప్రస్తావన ఆశ్వలాయనుని సందిగ్ధంలో పడవేసింది. అయినా “నేను మీ మహాత్ముల సాంగత్యంలో ఉండాలని వచ్చాను. మీరందరూ కోరుతున్నారు కనుక నా అనుభవ సారాన్ని చెప్పదలచాను. నిర్ణయించవలసిన బాధ్యత మాత్రం మీదే. ఇప్పుడు నేను చెపుతున్న అనుభూతులు నేను శ్రాధావస్థలో అడుగుపెట్టినప్పటివి. అధ్యయనం ప్రారంభించి నప్పటినుండీ నన్ను అందరూ మెచ్చుకొనేవారు. ఆచార్యులు నన్ను ప్రతిభకు మారుపేరనే వారు. యువావస్థను చేరుకొనే సరికే నేను అన్ని విద్యలలో, కళలలో నైపుణ్యాన్ని సంపాదించగలిగాను. కానీ నా అంతరంగంలో ఏదో కొరత నన్ను బాధిస్తుండేది. దాన్ని పోగొట్టుకోవాలని ఎంతో ప్రయత్నించాను. కాని సాధ్యం కాలేదు. నా శాస్త్ర జ్ఞానమంతా అసంపూర్ణంగా అనిపించింది.

“అఖరికి నేను హిమాలయాలకెళ్ళాను. అచ్చటి శీతలత నా అంతరంగంలోని ఉష్ణాన్ని తగ్గిస్తుందని భావించాను. నువ్వేరు సర్వత శ్రేణులలో తిరగసాగాను. అక్కడే దీర్ఘాయుష్మంతుడైన లోమశ మహర్షిని కలిశాను. వారు నన్ను ఆశీర్వాదిస్తూ నా తలపైన తన చేయినుంచారు. అలౌకికమైన ఆస్పర్శ నాలోని వ్యాకులతను పోగొట్టింది. విచిత్రమైన శీతల ఆనంద తరంగాలు నాలో వ్యాపించాయి. రోమ రోమమూ పులకించిపోయింది. ఒక్క క్షణంలో గతంలోని నా అనుభవాలన్నీ కరిగిపోయాయి.

నా ప్రతిభనూ, విద్యుత్తునూ గురించిన గర్వంపోయింది. నా తర్కంచేత ఇతరులను బాధించాను. ఇప్పుడదంతా కరిగిపోయింది. కేవలం హిమశిఖరాల మధ్యనుంచుని ఉన్న లోమశమహర్షినే చూస్తుండిపోయాను. పాదాభివందనం చేయాలని కూడ గుర్తుకు రాలేదు. కరుణామయుడైన మహర్షి నా చేయి పట్టుకొని ఒక గుహవద్దకు తీసుకెళ్ళారు. అచ్చటి

ఏం జరిగిందన్నది ముఖ్యం కాదు. దానికి నీ బాధ్యత ఎంత అన్నది ముఖ్యం.

వాతావరణం ఎంతో రమ్యంగానూ, ప్రశాంతంగానూ ఉంది. అచ్చటి అందమైన సరస్సులో అందమైన పక్షులు జలక్రీడలు సలుపుతున్నాయి. మఖమల్ గుడ్డ పరచినట్లుగా ఉన్న మెత్తటి పచ్చని గడ్డి, మధ్యలో సుగంధాన్ని వెదజల్లే పూల మొక్కలు, సుందరమైన ఆ ప్రశాంత వాతావరణాన్ని ఆనందంతో చాలా సేపు చూస్తూ ఉండిపోయాను. లోమశ మహర్షి మధుర స్వరంతో ఇలా అన్నారు. “వత్సా ఆశ్వలాయనా! జ్ఞానానికి రెండు రూపాలున్నాయి. ఒకటి వివేకము, రెండవది చింతన. ఈ రెండూ లేని జ్ఞానం జ్ఞానమే కాదు. అజ్ఞానము మాత్రమే. చింతనవల్ల తెలుసుకోగోరిన వారి బుద్ధి వృద్ధి చెందుతుంది. కానీ ఇందువల్ల సత్యమైన సద్వస్తువు లభించదు. జ్ఞానానుభవం ప్రథమంగా వివేక రూపంలో కలుగుతుంది. అది అక్షర జ్ఞానమే కావచ్చు. లేదా అక్షరాతీతమైన స్థితిలో కూడా ఉండవచ్చు.

“వివేకమున్నప్పుడు కోరికలు భావనలుగా మారిపోతాయి. అంతఃకరణలో భక్తి ఉత్పన్నమౌతుంది. భగవంతుని స్మరణా, సమర్పణా, వీటిలోనే లీనమయి భక్తి పరిపక్వమౌతుంది. ఈ దశలో మానవునికి పరాత్పరతత్వం సాక్షాత్కరిస్తుంది. సత్యాన్వేషణ చేయగలుగుతాడు. వివేకము బుద్ధి యొక్క పరిధి దాటి ఉంటుంది. ఇక్కడ తర్కము గానీ, అనుమానము గానీ ఉండవు. శాశ్వతుడైన భగవంతుని సాకారము, సంపూర్ణమైన వివేచనా ఉంటుంది.” ఈ కథనాన్ని పూర్తి చేయకముందే వారి భావనలు వారి నయనాల్లో కదలాడాయి. ఇంకా వారిలా వివరించారు. “భక్తి అనేది జ్ఞానము యొక్క సారమే అని నేను చెప్తాను” ఆశ్వలాయనుని మాటలను అంతరంగంలో దర్శించిన దేవర్షి నారదుడు తన తదుపరి భక్తి సూత్రాన్ని ఉచ్చరించారు.

తస్యై జ్ఞానమేవ సాధన మిత్యేకే (29)

భక్తికి జ్ఞానమే సాధన. ఆచార్యుల అభిప్రాయమిది. ఈ సూత్రాన్ని విని అందరి మనస్సులూ మౌనంగా ఉండిపోయాయి. బహుశా ఈ సత్యాన్ని గురించిన వేరొక సమస్యా పరిష్కారాన్ని గురించి ప్రతీక్షిస్తుండవచ్చు.

అనువాదం - కె.అరవిందమ్మ.
(అఖండజ్యోతి - జూన్ 2008)

విజేతల లక్షణం

రైతు తన పొలంలో గొట్టపుబావి తవ్వితే నీటి వసతికి ఇబ్బంది పడనక్కర్లేదని భావించాడు. నిపుణుల సలహా తీసుకోవాలనుకున్నాడు. ఓ భూగర్భజల పరిశోధకుడు అధ్యయనం చేసి చూపించిన ప్రదేశంలో యాభై అడుగుల లోతు గొట్టపుబావి తవ్వే ప్రయత్నం చేశాడు. ఫలించలేదు. రైతు బాధపడ్డాడు. ఈసారి ఆ రైతు మరో నిపుణుడి సలహా తీసుకుని మరో చోట గొట్టపు బావి తవ్వే ప్రయత్నం చేశాడు. ఈసారి యాభై అడుగుల లోతు బావిని తవ్వే ప్రయత్నం చేయగా ఒక్క నీటి చుక్కా బయటకు రాలేదు. తన శ్రమ, ప్రయత్నం వృథా అయినందుకు చాలా చింతించాడు.

రైతు పరిస్థితి గమనించిన మరో నిపుణుడు తన అధ్యయనం, సూచన మేరకు మరో ప్రయత్నం చేద్దామన్నాడు. చివరి ప్రయత్నం చేద్దామనుకుని ఆ రైతు తన పొలంలో గొట్టపుబావి తవ్వే పనిలో నిమగ్నమయ్యాడు. ఈసారి యాభై అడుగుల లోతు వరకు బావి తవ్వారు. మొదటి రోజు కొన్ని నీళ్లు బయటకు వచ్చినా ఆ తరువాత బావి ఎండిపోయింది. బాధాతప్త హృదయంలో పొలం పనులు సరిగ్గా చేసుకోలేకపోతున్నాడు ఆ రైతు.

ఓ రోజు ఆ ఊరికి నిరాడంబరుడైన సాధువొకాయన వచ్చాడు. రైతు సాధువును కలిసి తన పరిస్థితి పూర్తిగా వివరించాడు. అప్పుడా సాధువు రైతుతో ‘నాయనా, మూడుసార్లు యాభై అడుగుల చొప్పున గొట్టపు బావి తవ్వినీ డబ్బు, శ్రమ, సమయం వృథా చేసుకున్నావు. ఒకేచోట నూరు అడుగుల లోతు తవ్వినీ చూసిఉంటే సరిపోయేది కదా అన్నాడు. రైతుకు ఆ మాటలు నిజమనిపించాయి. మరో ఆలోచనే లేకుండా నాలుగో ప్రయత్నం చేయగా దెబ్బై అడుగులకే పువ్వులంగా నీరుపడింది.

మనిషి ఓ పని మొదలుపెట్టాక ఒక్కోసారి ఫలితం కనబడకపోవచ్చు. అయినా మనోబలంతో అదే పనిని తదేకంగా చేస్తూపోతే తప్పక ఫలితం చేకూరుతుంది. మనిషి తన మార్గాన్ని మార్చుకోవచ్చు. కానీ లక్ష్యాన్ని మార్చుకోకూడదు. ఓ భాష ప్రారంభంలో కష్టమనిపించవచ్చు. భాషను నేర్చే శిక్షకుడిని మార్చుకోవచ్చు. కానీ భాషను నేర్చుకోవడం అనే లక్ష్యాన్ని మాత్రం మార్చుకోకూడదు. అదే విజేతల లక్షణం!

ఉద్యోగం అనుకోకుండావచ్చే తుఫాను వంటిది

ప్రత్యేక వ్యాసం: డా॥బి.ఆర్.అంబేద్కర్ జయంతి సందర్భంగా

సమానత కోసం, మానవత కోసం, న్యాయం కోసం పోరాడిన పురుష సింహం - భీంరావ్ అంబేద్కర్

వేదకాలంలో కులవ్యవస్థ ఉండేది కాదు. అస్పృశ్యత అనేది అసలేలేదు. ఇది హిందూ సమాజంలోకి ఎప్పుడు చొరబడిందో ఎవ్వరూ ఖచ్చితంగా చెప్పలేరు. ఈ అన్యాయాన్ని తుడిచిపెట్టడానికి ఎందరెందరో మహానుభావులు వేల సంవత్సరాలనుండి అనేక ప్రయత్నాలు చేశారు. బుద్ధుడు ఎందరో అస్పృశ్యులను తనమతంలో చేర్చుకున్నాడు. తరువాత్తరువాత ఆదిశంకరాచార్యులు, రామానుజాచార్యులు, మధ్వాచార్యులు, బసవేశ్వరుడు, చక్రధరుడు, రామానందుడు, కబీరుదాసు, చైతన్యుడు, ఏకనాథుడు, తుకారాం, రాజారాంమోహన్ రాయ్, మహాత్మాగాంధీ, మహాత్మాపూలే దంపతులు మొదలైన వారంతా అంటరానితనాన్ని అణచివేసే ప్రయత్నాలు ఎన్నోచేశారు. ఈ మహత్తర కార్యంలోనే తమ తమ జీవితాలను అర్పించారు. బరోడా మహారాజు శాయాజీ రావు గయక్వాడ్ 1883లోనే అంటరాని వారుగా బాధపడుతున్నవారికి ప్రత్యేకంగా పాఠశాలను స్థాపించాడు.

గుండెల్లో మంటరేపిన అంటరానితనం

మహారాష్ట్రలోని రత్నగిరి జిల్లాలో 'అంబావాడి' అనే గ్రామం ఉంది. ఆ గ్రామంలోని రాంజీసక్పాల్ దంపతులకు 14వ సంతానంగా 14.4.1891 నాడు అంబేద్కర్ జన్మించాడు. అతని పూర్తిపేరు భీంరావ్ అంబావాడికర్. అంటరానివిగా భావింప బడుతున్న కులాలన్నింటిలో చివరిది అయిన 'మహర్' కులం వారిది. కేవలం ఆకాలంలో జన్మించిన పాపానికే అంబేద్కర్ పసితనం నుండే అనేక అవమానాలను సహించాల్సి వచ్చింది. అయిదేండ్ల వయస్సులోనే తల్లి ప్రేమకు దూరం అయ్యాడు. తండ్రి రెండవ వివాహం చేసుకున్నాడు. మహర్ కులస్థులు ఎక్కువగా సైన్యంలో ఉండేవారు. పోరాట స్వభావం వారి రక్తంలోనే ఉండేది.

బడిలో అడుగుపెడుతూనే అంటరాని తనం యొక్క

ఆవేదనను రుచిచూశాడు. తరగతి గదిలో అందరితో కలసి కూర్చోకూడదు. నీళ్లు త్రాగాలంటే ఎవరో దోసిలిలో పోస్తేనే త్రాగాలి. ఒక రోజున జోరు వానలో బడికి పోతున్నాడు. వాననీటి ధాటికి తట్టుకోలేక ఒకింటిచూరు క్రింద నిలబడ్డాడు. ఆ ఇంటి ఇల్లాలు చూసింది. పట్టరాని ఆవేశంతో పెద్దకర్ర తెచ్చి వానలోకి నెట్టిపడేసింది. మరొక్క సారి అన్నతో కలసి ప్రయాణంచేస్తున్నాడు. రైలు స్టేషన్లో దిగి ఇంటికి బండి మాట్లాడుకుని వస్తున్నాడు. ఇద్దరికీ పదేండ్లలోపు వయస్సు. బండిలో కూర్చుని ఏవేవో మాట్లాడుకుంటున్నారు. వారి మాటలను బట్టి వారు మహర్ కులస్థులని బండి వానికి అర్థమైంది. వెంటనే బండిని ఆపాడు. ఎత్తి వారిని కిందపడేశాడు. పాపం! ఇద్దరూ మండుబెండలో నడిరోడ్డుపై పడ్డారు. బండివానికి జాలిలేకపోగా, నోటికి వచ్చినట్లల్లా తిట్టిపోశాడు. ఇంకొకసారి వేసవికాలంలో బడికి పోతూ ఉన్నాడు. మధ్యలో విపరీతంగా దాహం వేసింది. ఆగలేక త్రోవలో ఒక బావిదగ్గరకు వెళ్లి నీరు తోడుకుని త్రాగాడు. ఇంతలో ఎవరో చూడనే చూశారు. పదిమంది పోగైనారు. పసివాడు అని కూడా చూడకుండా కర్రలతో గొడ్డును బాదినట్లు బాదారు. ఇవన్నీ ఎందుకు జరుగుతున్నాయో అర్థం చేసుకునే వయస్సుకాదు. అతని లేతహృదయం మీద చెరగని ముద్రవేశాయి.

భీంరావ్ హైస్కూల్ విద్యార్థిగా ఉన్నప్పుడు ఒక బ్రాహ్మణ ఉపాధ్యాయుడు ఉండేవాడు. భీంరావ్ అన్ని విషయాలలోనూ చురుగ్గా ఉండేవాడు. ఆ ఉపాధ్యాయుని ఇంటిపేరు అంబేద్కర్. ఆయనకు భీంరావ్ అంటే ఎనలేని ప్రేమ. తన ప్రేమకు గుర్తుగా 'అంబావాడికర్' ను అంబేద్కర్ గా మార్చి వ్రాశాడు. ఆనాటినుండి భీంరావ్ అంబావాడికర్ కాస్తా భీంరావ్ అంబేద్కర్ గా మారిపోయాడు. హైస్కూల్లో చదవుతున్నప్పుడు అంబేద్కర్ మనస్సుకు జీవితమంతా మరువలేని గాయం తగిలింది. అంబేద్కర్ కు చిన్నతనంనుండే సంస్కృతం

మనస్సును ఎప్పుడూ ఖాళీగా ఉంచుకు - ఏదో ఒక పని చెప్పతూనే ఉండు.

చదువుకోవాలన్న మక్కువ ఎక్కువ. ఎంతగా బ్రతిమలాడినా కులంపేరుమీద సంస్కృతం నేర్పించలేదు. ఎదుగుతూ ఎదుగుతూ ఉన్న మనస్సు గొప్ప వ్యధకు గురిఅయింది.

అంబేద్కర్ బొంబాయిలోని ఎల్ఫిన్స్టోన్ కాలేజీలో ఇంటర్ పాసయ్యాడు. ఈ లోపు రమాదేవితో అతని వివాహం జరిగిపోయింది. 1912లో బి.ఎ. పాసయ్యాడు. 1913లో తండ్రి కాలం చేశాడు.

మాలిన జీవితదశ

తండ్రి మరణించేనాటికి అంబేద్కర్ బరోడామహారాజు కొలువులో పని చేస్తున్నాడు. అతని తెలివితేటలను గమనించిన జమీందారు పై చదువులకు అమెరికాకు పంపించాడు. అమెరికా అంబేద్కర్ కు నూతన జీవితం ప్రసాదించింది. అక్కడ అంటరానితనం జూడయేలేదు. హాయిగా తన తెలివితేటలకు పదును పెట్టుకున్నాడు. సిద్ధాంతవ్యాసాలు వ్రాస్తూ ఎం.ఎ.డిగ్రీతో పాటు పి.హెచ్.డి కూడా పూర్తి చేశాడు. 17.8.1817నాడు భారతదేశానికి తిరిగివచ్చాడు. నిమ్మజాతల వారికి జరుగుతున్న అన్యాయాన్ని తుడిచివెయ్యాలన్న దీక్ష ఒక మూల గట్టిపడుతూనే ఉంది. విప్లవానికి ముందే విజ్ఞానాన్ని సమకూర్చుకోవడం వల్ల వివేకం తోడుగా నిలిచింది.

అమెరికానుండి తిరిగిరాగానే బరోడా సంస్థానంలో ఉన్నతోద్యోగం వచ్చింది. అయినా ఏం లాభం? భారతదేశంలో అడుగుపెట్టగానే కులసర్పం కాటేసింది. బరోడాలో ఆయనను స్వాగతించడానికి ఎవ్వరూ ముందుకురాలేదు. అన్నింటికన్నా హీనమైన విషయం అఫీసులో ప్యూనులు సైతం ఆయనకు పైళ్లు అందించడానికి, మంచినీరు ఇవ్వడానికి నిరాకరించారు. ఉండడానికి సరిఅయిన అద్దె ఇల్లు లభించలేదు. అంతరాళంలో బాల్యంలోనే పడిన కులాగ్ని కణంమెల్లమెల్లగా రాజుకోసాగింది. గుండెలలో రేగిన చిచ్చును సహించలేక కొద్ది రోజులలోనే ముంబయికి తిరిగివచ్చాడు. 1920లో ఉన్నత విద్యలంటూ లండన్ కు వెళ్ళాడు.

లండన్ లోని బ్రిటిష్ మ్యూజియంలో గొప్ప గ్రంథాలయం ఉంది. అంబేద్కర్ ఉదయం 8 గంటలనుండి సాయంకాలం 5 గంటల వరకు అక్కడే కూర్చుని పుస్తకాలు చదివేవాడు.

లండన్ లో బారిష్టరీ పూర్తి చేసి 1922లో భారతదేశానికి తిరిగివచ్చాడు.

“మూకనాయక్” పత్రికద్వారా నిరసన

నిమ్మకులాల వారు పొందుతున్న అవమానాలను వెలుగులోనికి తెచ్చి, సమానహక్కుల కోసం పోరాడడానికి “మూకనాయక్” అనే పత్రిక నడుస్తోంది. దానికి అంబేద్కర్ మద్దతు తెలిపాడు. ఆ పత్రికలోనే ఈ విధంగా వ్రాశాడు. “హిందూ సమాజం అనేక అంతస్తుల శిఖరం లాంటిది. ఇందులోపైకి పోయేటందుకు నిచ్చినగాని, బయటకు పోయేందుకు వాకిలిగాని ఉండవు. జడపదార్థాలలో సైతం దైవాన్ని దర్శించిన హిందూ సమాజం తనలోని ఒక భాగాన్ని అంటరానిదిగా తలంచడం దురదృష్టం” ఇలాంటి ప్రకటనలతో సమాజంలో కొంతలో కొంత మార్పురాసాగింది.

కొల్హాపూర్ లో సాహుమహారాజ్ నిమ్మకులాల వారికి ఉచిత విద్యను ఏర్పాటు చేయడమే కాకుండా, వారికి ఉద్యోగాలు కూడా కల్పించాడు. గొప్ప స్వాతంత్ర్య సమరయోధుడైన వీర సావస్కార్ అంటరానితనానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడాడు. మహాత్మాగాంధీ ఈ దురాచారాన్ని రూపుమాపడానికి ఆచరణాత్మకమైన చర్యలను చేపట్టాడు.

సరోవర సత్యాగ్రహం

అంబేద్కర్ ఆలోచన ప్రకారం దళితుల పట్ల సానుభూతి చూపడం అవమానకరం. శతాబ్దాల తరబడి వ్యక్తిత్వాన్ని కోల్పోయినవారు స్వయంగా మేల్కోవాలి. తమకు జరుగుతున్న అన్యాయాలపై వారే తిరుగుబాటు చేయాలి. ఆ విధమైన చైతన్యాన్ని కలిగించాడు. దాని ఫలితమే చౌదర్ సరోవర సత్యాగ్రహం. బహిరంగ చెరువులను బావులను ప్రజలందరూ ఉపయోగించుకోవచ్చు. ముంబయి శాసనసభలో ఈ బిల్లు ఆమోదాన్ని పొందింది. దాని ప్రకారంగా చౌదర్ సరోవరాన్ని నిమ్మకులాలవారు కూడా ఉపయోగించుకోవచ్చు. ఇదే విషయాన్ని మహద్ మునిసిపాల్టీ కూడా తీర్మానించింది. కాని అమలులోనికి రావడం లేదు. ఈ సరోవరంలోని నీటిని ఉపయోగించుకుని సమానత్వాన్ని రుజువుచెయ్యాలని అంబేద్కర్ సంకల్పించాడు. అనుకున్న రోజున సహచరులతో కలిసివెళ్ళాడు. అనుకున్న విధంగానే ముందుగా అంబేద్కర్

అన్నం శుచి అయితేనే దేవునికి రుచి తెలుస్తుంది.

సరోవరంలోని నీటిని తాకాడు. వెనువెంటనే సహచరులంతా తలా ఒక దోసెడు నీటిని త్రాగారు.

దీనిని జీర్ణం చేసుకోలేని జనం రెండుగంటలలోపే ఒక పుకారును లేవదీశారు. సరోవరం నుండి నేరుగా వీరేశ్వర మందిరంలోనికి వచ్చేస్తున్నారని హడావుడి చేశారు. అగ్రవర్ణాల వారు ఆవేశంతో వీరి మీద దాడిచేశారు. ఆ దాడిలో అంబేద్కర్ కూడా గాయపడ్డాడు. ఈ సంఘటన దేశమంతటా నూతనాధ్యాయానికి తెరతీసింది. సహృదయులైన హిందువులు కూడా ఈదాడిని నిరసించారు. ఆ దాడియే హరిజన దేవాలయ ప్రవేశానికి నాందిపలికింది.

“మీరు అంటరాని వారుగా భావిస్తున్నవారు కూడా హిందువులే. వారు కూడా హిందూ దేవతలనే ఆరాధిస్తున్నారు. విధిర్మియులైన క్రైస్తవులను, ముస్లిములను తాకుతూ ఉన్నప్పుడు వీరేమి పాపం చేశారు? తోటి మానవునికే స్వేచ్ఛ ఇవ్వలేనప్పుడు, మీకు స్వాతంత్ర్యం అడిగే హక్కులేదు” అంటూ వాదించి నెగ్గాడు.

1927లో ఒక మహాసభ జరిగింది. హిందూ మతంలో కులాల తారతమ్యానికి తావులేదనీ, అన్ని కులాలవారూ దేవాలయాలలోనికి వెళ్లవచ్చుననీ, అన్ని కులాలవారినీ పూజారులుగా నియమించాలనీ తీర్మానం చేశారు. సరోవర వివాదం కోర్టులో కూడ ఆమోదించబడి నెగ్గింది.

రాజకీయంగా

నిమ్నకులాల వారికి న్యాయం చేకూర్చే విషయంలో కొన్ని నియమనిబంధనలను ఏర్పాటు చేశాడు. వాటి అమలుకై పోరాటం సలిపాడు. “వందల సంవత్సరాలనుండి అణచివేయబడినవారు న్యాయం సాధించుకోవాలి. అన్ని వర్గాల వారు దేవాలయాలలోనికి వెళ్లవచ్చు. శాసనసభలో వారికి కూడ అధిక శాతం ప్రాతినిధ్యం ఇవ్వాలి. ఈ ప్రతినిధులను ప్రభుత్వం వారే నిర్ణయించకూడదు. వారిని ప్రజలే ఎన్నుకోవాలి. సైన్యంలోను, పోలీసుశాఖలోను వారి సంఖ్య అధికంగా ఉండాలి. అంటూ తీర్మానాలు చేశాడు.

లండన్ లో జరిగిన రౌండ్ టేబుల్ సమావేశంలో గాంధీ గారి సమక్షంలోనే బ్రిటీష్ వారిని ఎదిరించి మాట్లాడాడు. బ్రిటీష్ ప్రభుత్వంలో కూడ అందరికీ సమానత్వం

లేదని నిర్భయంగా ఎత్తి చూపాడు. కొన్ని సందర్భాలలో గాంధీ జీ అభిప్రాయాలను కూడా బహిరంగంగా వ్యతిరేకించాడు. రెండవ రౌండ్ టేబుల్ సమావేశంలో అస్పృశ్యులకు ప్రత్యేక నియోజక వర్గాలను సాధించి పెట్టాడు. హరిభజన చేసే వారంతా హరిజనులే అని గాంధీ కొత్తగా వారికి నామకరణం చేశారు.

గాంధీజీ నిరాహారదీక్ష

ప్రత్యేక నియోజక వర్గాల విషయం గాంధీజీ పూర్తిగా వ్యతిరేకించాడు. దానివల్ల అస్పృశ్యులు హిందువులనుండి పూర్తిగా విడిపోతారనీ, హిందువులలో చీలికరావడం దేశానికే ప్రమాదం అనీ వ్యతిరేకంగా నిరాహారదీక్షకు కూర్చున్నాడు. కాంగ్రెస్ నాయకులు అంబేద్కర్ ను కలుసుకున్నారు. గాంధీగారి ప్రాణాలను రక్షించడం కోసం నేను హరిజనుల ప్రయోజనాలను పణంగా పెట్టను అని ఖచ్చితంగా చెప్పివేశాడు. మధ్యేమార్గంగా బ్రిటీష్ వారు నిర్ణయించినదానికంటే మీరు హరిజనులకు ఎక్కువ సీట్లను రిజర్వుచేయాలి అని ఒప్పందం చేసుకున్నాడు. దాని ఫలితంగా శాసనసభలో హరిజనులకు 10% సీట్లు రిజర్వు చేయాలన్న తీర్మానం జరిగింది. అదే పూనా ఒప్పందంగా ప్రసిద్ధి గాంచింది.

తుదినిర్ణయం

పూనా ఒప్పందంతో అంబేద్కర్ ను అనేక పత్రికలు బహిరంగంగా విమర్శించాయి. అనేక మార్లు ఆయనకు ప్రాణాపాయ పరిస్థితులు కూడా ఏర్పడ్డాయి. పోరాడి పోరాడి విసిగిపోయిన అంబేద్కర్ హిందూ మతాన్ని వీడిపోవడానికి సిద్ధపడ్డాడు. ఇది తెలిసిన ముస్లిం, క్రైస్తవ మతాధికారులు ఆయనను తమవైపు ఆకర్షించుకోవడానికి ప్రయత్నించారు. హరిజనులకు తమతోపాటు సమానహోదా కల్పిస్తామని ప్రలోభపెట్టారు. కాని అంబేద్కర్ ఎలాంటి ప్రలోభాలకు లొంగలేదు. చిట్ట చివరకు భార్యను, కొంతమంది సహచరులను కలుపుకొని బౌద్ధమతాన్ని స్వీకరించాడు. ఇన్ని విధాలుగా చిన్న చూపు చూడబడిన అంబేద్కర్ తొలి రాజ్యాంగ నిర్మాతగా ప్రపంచ ప్రఖ్యాతిని పొందాడు.

★★★

అణురూపంలో ఉన్న పాపమే క్రమంగా హిమాలయమంత అవుతుంది.

పూజ్య గురుదేవుల అమృతవాణి-2

తపస్సువల్ల మంత్రాలకు సామర్థ్యం

ఏర్పి కూర్చుబడిన శబ్దాలను ఉచ్చరించడమే మంత్రోచ్ఛారణ. ఇందులో కొన్ని శబ్దాలను, అక్షరాలను పదే పదే ముందుకు, వెనకకు పలుకుతూ ఉంటాం. మంత్రాలను ఫలనావారు చదివితే ఫలితం వస్తుంది. ఫలనావారు చదివితే ఫలితం రాదు అన్న నియమం ఏమీ ఉండవు. అయినా వాణిలో ఉండే తేడాను గమనించాలి. పరిపుష్టం చేయబడిన జిహ్వద్వారా వచ్చిన వాణి అక్షరాలా జరిగితీరుతుంది. ఉదాహరణగా మీకు శృంగి ఋషి కథ చెబుతానువినండి.

“శృంగి తండ్రిపేరు శమీక మహర్షి. ఆయనే శృంగికి దీక్షనిచ్చి విద్యనేర్పాడు. అప్పుడు శృంగి చిన్నవాడు. ఏదో పనిమీద బయటకు వెళ్లాడు. పరీక్షిన్మహారాజు ఆశ్రమానికి వచ్చాడు. శమీకమహర్షి తపస్సులో మునిగిపోయిఉన్నాడు. తన్ను చూసి లేచినిలబడలేదని రాజుకు కోపం వచ్చింది. దగ్గరలో చచ్చిపడి ఉన్న పాము కనిపించింది. దానిని తీసి మహర్షి మెడలో వేశాడు. తన దోవన తాను పోయాడు. ధ్యానంలో ఉన్న శమీకునికి ఇదేమీ తెలియదు.

బయటకు పోయిన శృంగివచ్చాడు. తండ్రి మెడలో చచ్చిన పాము వ్రేలాడడం చూచాడు. దివ్య దృష్టితో విషయం తెలుసుకున్నాడు. కోపంతో చేతిలోకి నీళ్లు తీసుకున్నాడు. ఈ చనిపోయిన పాముబ్రతుకుగాక! అంటూ దానిపై చల్లాడు. సర్పం బ్రతికి లేచి నిలబడింది. “చూడు. నీవు తక్షణమే తక్షకుని దగ్గరకు వెళ్లు. నా తండ్రిని అవమానించిన వానిని వారంలోగా కాటువెయ్యాలని చెప్పు. తక్షకుడు ఎక్కడ ఉన్నా, ఏం చేస్తున్నా వెంటనే బయలుదేరుమని నామాటగా చెప్పు” అని పంపించాడు. ఆ బాలఋషి వాక్కు అంతబలమైంది. తక్షకుడు పరీక్షిన్తును వెదుక్కుంటూ బయలుదేరాడు.

శమీకమహర్షి కన్నులు తెరిచాడు. జరిగిన అనర్థాన్ని అర్థం చేసుకున్నాడు. కుమారుని తొందరపాటుకు బాధపడ్డాడు. పరీక్షిన్తు అజ్ఞానంతో చేసిన అపరాధాన్ని

మానసికంగా క్షమించాడు. ఋషి వాక్కు అంటే శబ్దభేది బాణం వంటిది. బాణం వదలడం జరిగింది. దానిని ఆపడం ఎవరికీ వశం కాదు. పరీక్షిన్మహారాజుకు కబురు చేశాడు.

“నాయనా! నీవింక వారంరోజులే బ్రదుకుతావు. నీమరణాన్ని ఎప్పుడూ ఆపలేరు. ఈ ఏడురోజులూ సార్థకం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నించు. అదినీకూ, నీ వంశానికి మంచిది” అంటూ సమాచారం పంపాడు. పరీక్షిన్తు ఏంచేయాలా! అన్న ఆలోచనలో పడ్డాడు.

మంత్రం అంటే ఏమిటి? ఋషి వాక్కునుండి వెలువడిన శబ్దగుచ్ఛమే మంత్రం అవుతుంది. మంత్రం అనేది సంస్కృత భాషలోనే ఉండాలన్న నియమం లేదు. అన్ని దేశాలలోనూ మంత్రసాధకులు ఉంటారు. వారంతా వారి వారి భాషలోనే మంత్రసాధన చేస్తారు. జపానువారు జపనీస్ భాషలో, ముసల్మానులు అరబీఫార్సీలలో చదువుతారు. ఋషి నోటి నుండి ఏ భాషలో వాక్కు వచ్చినా అది మంత్రమే అవుతుంది. మీరు కేవలం భాషనే ప్రధానంగా చూస్తున్నారు. శబ్దంలో పొరపాటు దొర్లినా, ఉచ్ఛారణలో దోషం వచ్చినా మంత్రం తప్పిందని పట్టించుకుంటున్నారు. నాయనలారా! మంత్రం మాత్రలమీద ఆధారపడిలేదు. వాల్మీకి శబ్దాల దృష్టిలో సరిఅయిన ఉచ్ఛారణ చేయలేదు. నారదమహర్షి ఆయనకు ‘రామ’ శబ్దం నేర్పాడు. కాని ఆయన సరిగా ఉచ్చరించలేకపోయాడు. ‘మరా మరా’ అంటూ జపించాడు. ఉచ్ఛారణ తారుమారయింది. అనగా అనగా, వినగా వినగా అది ‘రామ’ అయి కూర్చుంది. ఈ విషయం మన దేశంలో చిన్న పిల్లలకు కూడా తెలుసు. ఆయన తిరగవేసి చదివిన అక్షరాల జపం కూడా సార్థకమయింది. అవి ఋషి వాణి నుండి వెలువడ్డాయి కాబట్టి సార్థకమయింది. లేకపోతే ఎగతాళిమారిబేరం అయ్యేది.

రామనామం, నారాయణ నామం ఉపదేశం పొందితే

నీవు చేయదలచుకున్నది పెన్సిలితో రాసి, రబ్బరు దేవుని చేతికి ఇవ్వు.

ముక్తి కలుగుతుందా? అని మీరు అడుగవచ్చు. చిన్ననాడు చదువుకున్న బైరాగియానాలాకథ గుర్తు వస్తోంది. కొందరు దొంగలు సాధువుల వేషం వేసుకుని భజన చేస్తుంటారు. వారి విషయం తెలియని ప్రజలు కూడా వారితో పాటు భజన చేస్తారు. మీరు కూడా శబ్ద ప్రధానంగా జపం చేస్తానంటే ఆ దొంగలు భజన చేసినట్లే ఉంటుంది. శబ్దాల్లో మహత్వం చూడకండి శబ్దానికి ప్రాధాన్యం ఇవ్వకండి.

నాయనలారా! రామనామం స్వీకరించడం వల్ల మీకు ముక్తిరాదు. బైరాగి యానాలా కథను మరొక్కమారు గుర్తుకు తెచ్చుకోండి. యానాలా దొంగలగుంపుతో కలసి భజనలు చేస్తూ ప్రజలను మోసం చేశాడు. దోపిడీలు చేశాడు. జైలుపాలయ్యాడు. అప్పుడు నారాయణనామం వారిని రక్షించలేదు సరికదా మరిన్ని కష్టాలపాలు చేసింది. అవును రామనామంతో చాలా మంది దుర్మార్గులు కూడా ముక్తి పొందారు. ఏ విధంగా పొందారు? రామనామం స్వీకరించాక ఆమ్రపాలి తన వృత్తిని మానివేసింది. అజామీశుడు, అంగుళీమాలుడు దైవనామం స్వీకరించాక మంచి మార్గంలో నడిచారు. అంతేకాదు. వారు దైవకార్యంలోనే నిమగ్నమయ్యారు. పాతజీవితాలను పూర్తిగా తుడిచివేశారు. మీరు చెప్పతూ ఉన్న ముక్తిని పొందారు. బైరాగి యానాలుకు, వారికి ఉన్నతేడా అదే. ఏనామం జపిస్తున్నామని కాదు మనం చూడాల్సింది. ఎలా జీవిస్తున్నామోచూచుకోవాలి. ఋషి కల్ప జీవనం స్వీకరిస్తే కోరుకున్న ముక్తిలభిస్తుంది. అది లేకుండా ఏమంత్రాలు చదివినా, ఎన్ని మంత్రాలు చదివినా ఏమీ లాభం ఉండదు. మనం చదివే మంత్రాలు ఫలించాలి అంటే తపోమయ జీవనం, యజ్ఞమయ జీవనం కావాలి. ఇప్పుడు మీరు చదివే మంత్రాలవల్ల మీరు చేసే జపాలవల్ల చెడు ఆలోచనలనుండి, చెడుకార్యాల నుండి గంట-రెండు గంటలు రక్షింపబడు తున్నారు. అంతే అంత కన్నా మరేమీ లాభం కలగడం లేదు. అంతేగాని ఏం చేస్తే జీవితం శ్రేష్ఠంగా తయారువుతుందో ఆలోచించడం లేదు.

గణిక, గ్రద్ద, అజామీశుడు రామనామ జపంతో తరించారు. తులసీ దాసుకూడ తరించాడు. తులసీదాసు మీకు రామభక్తుడుగానే తెలుసు. కానీ ఆయన అంతకు పూర్వం

మూర్ఖత్వంతో కూడిన కాముకుడు. ఒకసారి ఆయన భార్య పుట్టినింటికి వెళ్లింది. రాత్రి కాగానే ఆగలేకపోయాడు. జోరున వర్షం కురుస్తోంది. నదనిండుగా ప్రవహిస్తోంది. వెనుకాముందూ ఆలోచించకుండా నదిలో దిగి ఈదడం మొదలు పెట్టాడు. కొద్దిదూరంపోయాక నదిలో కొట్టుకవస్తున్న శవం ఆధారంగా దొరికింది. దానిని ఆధారం చేసుకుని ఒడ్డుకు చేరాడు. ఇల్లు చేరేసరికి అందరూ నిద్రపోతున్నారు. గోడదూకాడు. భార్య పైఅంతస్తులో నిద్రపోతూఉంది. అక్కడకు చేరుకోవాలి. ఒకపాము వ్రేలాడుతూ ఉంటే తాడు అనుకున్నాడు. దాన్ని పట్టుకుని పైకి ప్రాకిపోయాడు. భార్యను నిద్రలేపాడు. తాను ఏవిధంగా చేరుకోగలిగాడో గొప్పగా వివరించి చెప్పాడు. ఇవన్నీ విన్న ఆమె ఆశ్చర్యంతోనూ, కొద్దిపాటి ఆసహ్యంతోనూ ఇలా అంది. “మహానుభావా! ఈ పాడు శరీరంమీద చూపే మోహంలో నూరవవంతైనా భగవంతునిపై చూపితే మీరు ఉద్ధరింపబడేవారుకదా!” అని.

అంతే, ఆ మాటలు విన్న తులసీదాసు జీవన పద్ధతే మారిపోయింది. రామనామన్ని స్వీకరించాడు. జీవితాన్నే రామమయంగా మార్చుకున్నాడు. రెండింటికీ నమస్వయం కుదిరింది. తులసీదాసుకు తిలకం దిద్దడానికి శ్రీరామచంద్రుడే దిగివచ్చాడు. మీరంతా రామనామం జపిస్తే మీ దగ్గరకు వస్తాడా? రాదు. తులసీదాసు రామనామాన్ని స్వీకరించిన తర్వాత రాముని రీతిని, నీతిని కూడా స్వీకరించాడు. రామ తత్వాన్ని పూర్తిగా అలవరచుకున్నాడు. ఇంతకూ నేను చెప్పేది ఏమిటంటే కేవలం శబ్దాలను ఉచ్చరిస్తే సరిపోదు. జీవన విధానంలో మార్పును తెచ్చుకోవాలి. బ్యాంకు బాలెన్సుకు మించి చెక్కు వ్రాస్తే చెల్లదుకదా! తులసీదాసు రామాయణం వ్రాశాడు. వాల్మీకి రామాయణం వ్రాశాడు. వాల్మీకి రామనామం ఉపదేశం పొందాక దోపిడీ చేయలేదు. తులసీదాసు కాముకత్వాన్ని వదిలివేశాడు. మీరు కూడా మీ గమ్యం చేరుకోవాలంటే మీ జీవన విధానాన్ని మార్చుకోవాలి. యజ్ఞమయ జీవనం గడపండి.

(పరమ పూజ్య గురుదేవులు
1979లో శాంతికుంజ్లో ఇచ్చిన సందేశం)

కోరికల రాహిత్యమే వైరాగ్యం.

ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞానం

విశ్వామిత్రుని సావిత్రి మహా ప్రయోగము

వైజ్ఞానిక ఆధ్యాత్మికత దృష్ట్యా విశ్వామిత్ర ఋషి ఈ రోజులలో విశిష్టమైన ప్రయోగములలో లీనమైనాడు. గత కొద్ది సంవత్సరాలుగా ఆయన పూర్తిగా ఏకాంతంలో ఉన్నారు. మాట్లాడడం దాదాపు ఆపివేశారు. వాణి యొక్క ప్రయోగం కేవలం ప్రత్యేక ముహూర్తములలో చేయబడే అతి ముఖ్యమైన మంత్రోచ్ఛారణకు మాత్రమే వినియోగిస్తున్నారు. సంకేతముల ద్వారా మిగిలిన వనులు చేసుకుంటున్నారు. ఈ మహాప్రయోగముల ఊప్పు శక్తి ఆ తపఃస్థలం “సిద్ధాశ్రమం” యొక్క అణువణువులో నిండిపోయింది. ఋగ్వేదంలోని తృతీయ మండలంలోని 62 మంత్రములలోని రెండవ మంత్రం గాయత్రీ మంత్రంగా లోక విఖ్యాతమైంది. గాయత్రీ మంత్ర ద్రష్ట అలౌకిక అనుభూతి సిద్ధింపచేసుకున్న సూక్ష్మ దర్శియైన విశ్వామిత్ర మహర్షి కూడా ఖ్యాతి గాంచాడు.

కాని ఆయనకు కావలసింది ఖ్యాతి కాదు. ఆయనకు లోకసేవ అంటే ఇష్టం. విశ్వంలోని అన్ని ప్రాణుల హితం కొరకు నిరంతరం తపించేవాడు. అందుకే ఆయనను విశ్వామిత్రుడు (విశ్వమునకు మిత్రుడు) అని కీర్తించారు. ఆయన అసలు విశ్వరథుడనే రాజు. కాని ఆయన బ్రహ్మర్షి వసిష్ఠుని సాన్నిధ్యంలో ఆధ్యాత్మిక విద్య, బ్రహ్మతేజం, బ్రహ్మబలం యొక్క మహిమ తెలుసుకున్నాడు. క్షాత్రబలంనుండి, క్షాత్ర తేజం నుండి వైరాగ్యం పొంది వైజ్ఞానిక ప్రయోగాలలో లీనమయ్యాడు. బ్రహ్మర్షి వసిష్ఠుడు కూడా విశ్వామిత్రుని తపస్సును, లోక సేవను ప్రశంసించి తృప్తి పొందలేదు. అందువల్లనే శ్రీరాముని, లక్ష్మణుడిని విశ్వామిత్రునితో పంపుమని దశరథ మహారాజుకు చెప్పాడు. ఆయన పంపించాడు. ఇది చాలా సంవత్సరాల క్రిందటి మాట. ఇప్పుడు దశరథ మహారాజు స్వర్గవాసి అయ్యాడు. శ్రీరాముడు భార్య సీత, తమ్ముడు లక్ష్మణుడి సహితంగా చిత్రకూట వనంలో ఉన్నాడు. బ్రహ్మర్షి వసిష్ఠుడు అయోధ్యలో భరతుని సంరక్షణ చూస్తున్నాడు.

ఇక్కడ విశ్వామిత్ర ఋషి సిద్ధాశ్రమంలో విశిష్టమైన మహా ప్రయోగం ప్రారంభించాడు. ఈ ప్రయోగాన్ని ప్రారంభించే ముందు తన శిష్యుడు జాబాలిని, పుత్రుడు మధుచ్ఛందుడిని, మనుమలు జేత్, అఘమర్షుని పిలిచి “ఇప్పటి వరకు చేసిన అన్ని ప్రయోగాల కన్నా చేయబోతున్న ఈ ప్రయోగం చాలా గొప్పది” అని చెప్పాడు. ఇది మారీచుడు, సుబాహుడు, తాటకి మొదలైనవారు చేస్తున్న దుష్కృత్యాల గురించి కాదు, ఏదో రాజ్యాన్ని రక్షించేందుకు కాదు. ఈ సారి సమస్య సృష్టి యొక్క అస్తిత్వం గురించే ఉన్నది. అసురులు వాళ్ళ ప్రణాళికలు వాళ్ళు వేసుకుంటున్నారు. మాయావులైన పైశాచిక శక్తులు క్రొత్త క్రొత్త సంహారక ప్రయోగాలు చేస్తున్నాయి. వీటన్నింటిని కలిపి ఒకేసారి నిర్వీర్యం చేయాలి. ఇంతేగాదు భవిష్యత్తులో ఎదురయ్యే పరిస్థితులకు అపరపర ప్రకృతిలలో, జడచేతన ప్రకృతిలో ఒకేసారి మహా పరివర్తన తీసుకురావాలి. కాని ఇది విశ్వ కుండలిని జాగరణ జరిగితేనే సాధ్యమవుతుంది.

“విశ్వకుండలినీ జాగరణ” అన్న మాట మనుమలైన జేత్, అఘమర్షులను మాత్రమే కాదు, మధుచ్ఛంద, జాబాలిని కూడా ఆశ్చర్యంలో పడేసింది. వీరు చాలా కాలం నుండి మహర్షి యొక్క అన్ని ప్రయోగాలలో సహకారం అందించారు. కాని ఈ రోజు ఆయన మాటలు గగుర్పాటును కలిగించాయి. రోమాలు నిక్కబొడుచుకున్నాయి. విశ్వామిత్ర మహర్షి ఇలా అంటున్నాడు. “దీని కొరకు వృద్ధి యొక్క కుండలినీ శక్తి ఉత్తర ధ్రువం నుండి దక్షిణ ధ్రువం మధ్య ప్రవహిస్తూ ఉంది. దీనిని సౌరశక్తితో ఉద్వేగ పరచి పరివర్తన చేయవలసి ఉంది. దీని కొరకు సౌరశక్తిని పిండుకోవాలి. సౌర శక్తితో సంబంధం ఏర్పరచుకోవాలి. ఈ పని కఠినమైనదే గాని అసంభవం కాదు. దీని కొరకు నేను గాయత్రీ మహావిద్య యొక్క సావిత్రి ప్రయోగం చేస్తాను.”

“అంటే విలోమ గాయత్రి యొక్క బ్రహ్మోస్తం, బ్రహ్మ శిరస్సు, పశుపాతం ఒకేసారి సమన్వయం చేయాలి.

సమయం సఫలతకు పెట్టుబడి.

ఇంతేగాదు చేయవలసినది చాలా ఉన్నది” జాబాలి, మధుచ్చంద ఋషుల మనస్సును మహర్షి భావచేతన స్పృశించింది. ఆయన ఇలా అన్నారు. మీరు సవ్యంగానే ఆలోచిస్తున్నారు. కాని నేను సృష్టిని రక్షించేందుకు ఆధ్యాత్మిక విద్య యొక్క మహా వైజ్ఞానిక ప్రయోగం తప్పనిసరిగా చేస్తాను. ఆత్మిక చేతన, సవితా చేతనల తారతమ్యాన్ని తెలియచేసే ఆధారం దీని ద్వారానే నిర్మించబడుతుంది. సావిత్రి విశ్వ వ్యాపకమైనది. దీని ప్రభావం వల్ల భూమండలంలోని అన్ని భాగములు, సమస్త ప్రాణి సముదాయం ప్రభావిత మవుతుంది. ఈ ప్రభావం వల్ల తమస్సు క్షీణించి సత్వగుణం అభివృద్ధి చెందుతుంది. దీనితో అంతఃకరణంలోను, వాతావరణంలోను ఒకేసారి మార్పు జరుగుతుంది. వినాశకర శక్తుల నిర్మూలనం జరిగి సృజన శక్తులకు స్థానం కలుగుతుంది.

“మేము ఏమి చేయాలి?” మహర్షి మాటలు వింటున్న అందరూ తమ కర్తవ్యాన్ని నిర్ధారించుకోవాలని భావించారు. మహర్షి ఇలా జవాబిచ్చారు. “ఈ కఠినమైన సమయంలో మీరందరూ మీకు ఇచ్చిన బాధ్యతను తప్పని సరిగా నిర్వహించాలి. జాబాలి ఈ పనిలో నా సహాయోగి పాత్రను నిర్వహిస్తాడు. మధుచ్చందు అయోధ్యలో తపస్సు చేస్తున్న బ్రహ్మర్షి వసిష్ఠునితో, చిత్ర కూటంలో తపస్సు చేస్తున్న బ్రహ్మర్షి అత్రితో, సుదూర దక్షిణంలో వేదపురిలో కఠోర తపస్సు గావిస్తున్న బ్రహ్మర్షి అగస్త్యునితో సూక్ష్మ సంపర్కం గావించుకొని, వారి సంకేతాలను అప్పుడప్పుడు మాకు తెలియచేయాలి. ఎందుకంటే మహర్షి వసిష్ఠుడు ఈ కార్యం కొరకు వందమంది పురుషులతో ఒక సాధనా వర్గాన్ని తయారు చేస్తున్నాడు. దీని వలన ప్రపంచంలో సత్యయుగ వాతావరణం, సావిత్రి శక్తి యొక్క అవతరణ సహజంగా జరుగుతుంది. చిత్ర కూటంలో అత్రి మహర్షి ఈ మహా ప్రయోగంలో వచ్చే శక్తిని ధారణ చేసేందుకు శ్రీరాముని, లక్ష్మణుడిని, సీతను తయారుచేయాలి.

“దీని తరువాత అగస్త్య మహర్షి పాత్ర వస్తుంది. ఆయన ఈ సావిత్రి మహాప్రయోగంలో ఉత్పన్నమయ్యే శక్తితో దివ్యాస్త్రాలను తయారుచేస్తారు. సమయానుసారంగా శ్రీరామునికి ప్రదానం చేస్తారు. ఈ పనులన్నీ ఒకేసారి ఒకే

స్థాయిలో జరుగుతాయి. మనమందరం చేతనా స్థాయిలో కలిసే ఉంటాము. మధుచ్చందుడు ఈ పనిలో పూర్తిగా నిమగ్నుడవుతాడు. జైత్, అఘమర్షులు తమ తండ్రికి సహాయంగా ఉంటారు. ఈ మహాసావిత్రి సాధన తప్పని సరిగా మంచి ఫలితాలు ఇస్తుందని, పృథ్విపై సత్యయుగ పరిస్థితులు తప్పని సరిగా నిర్మించబడతాయని, విస్తరింపబడతాయని మా దివ్య దృష్టి చెబుతున్నది.” విశ్వామిత్రుని సావిత్రి మహా ప్రయోగం పృథ్విపై రామరాజ్యం సంభవం చేసింది. దీనిలో అత్రివంశంలోని విశ్వవర అనే కన్య మహాత్మ్యపూర్ణ పాత్రను నిర్వహించింది.

అఖండ జ్యోతి జులై 2009

ఎవరు నీవు ?

అనంత కాలానికి ముందే ఖగోళము పైనుంచి ఒక స్వరము “నీ వెవరివి?” అంటూ వినిపించింది. సమస్త జీవులూ ఆశ్చర్యంతో ఖగోళముపైకి దృష్టి సారించాయి. మళ్లీ అదే ప్రశ్న వినిపించింది. ఆ ప్రాణులన్నీ అటే చూస్తూ ఆలోచనలో పడ్డాయి. ఖగోళం నుంచి మళ్లీ “నీవెవరివి?” అంటూ అదే ప్రశ్న వినిపించింది. ఆ ప్రాణులన్నీ దానిని పట్టించుకోకుండా తమ తమ పనులలో మునిగిపోయాయి. కానీ మనిషి మాత్రం ఆలోచనలో పడ్డాడు. “నే నెవరివి? నే నెవరివి?” అంటూ ప్రశ్నించుకోవడం మొదలుపెట్టాడు.

మనుష్యులంతా “నేనెవరివి? నేనెవరినంటూ ఒకరి నొకరు ప్రశ్నించుకోవడం మొదలుపెట్టారు.

ఆ కాలంలో ఇది సాధారణ ప్రశ్న. నేటి వరకు అది ప్రశ్నగానే ఉండిపోయి మనిషిలో ఆలోచనను రేకెత్తిస్తోంది. ఆలోచనకు సంబంధించిన ఆ ఒక్క ప్రశ్నా అనేక ప్రశ్నలకు మూలమయింది. దానికి ఒకే సమాధానమైన “నేను ఇది” అన్నది అనేకతలో ప్రభావితమై తన అసలు రూపాన్ని పోగొట్టుకుంది.

ఆకాశమునుంచి వినబడే “నీ వెవరివి?” అన్నదెంత మంచి ప్రశ్న! ఆ ప్రశ్నకు జవాబు మనిషి? చెప్పగలగాలి.

శ్రమనిష్ఠయే ప్రగతికి సోపానం.

జీవించేకళ

సంకల్ప సిద్ధి

యావతీ ధ్యావా పృథివీ వరిష్ణా యావదాపః సిష్యదుర్యావదగ్నిః
తతస్త్వామసి జ్యాయాన్ విశ్వహనుహంస్తస్మై తేకామనమిత్
కృణామి

తాత్పర్యం :- హే! సంకల్పశక్తి! స్వర్గలోకము, భూలోకము ఎంతో పెద్దవైనా భూమండలాన్ని నీరుఎంత ఆక్రమించుకున్నా, అగ్ని ఎంతప్రజ్వలిల్లుతున్నా, అన్నింటికంటే గొప్ప దానివి నువ్వే, నువ్వు ఎప్పుడూ మహత్తరమైన దానివే! అట్టి ప్రతిభాశీలవైన ఓ సంకల్ప శక్తి నీకు సమస్కరిస్తున్నాను.

సంకల్పంలో మూలశక్తిగా ఆధ్యాత్మికత నిండి ఉంది. మనిషి తన కల్పనాతరంగాలను బుద్ధిద్వారా చక్కబెడతాడు. గిజిగాని గూడు లాంటి ఆలోచనలను బుద్ధి అనే కత్తెరతో కత్తిరిస్తాడు. మళ్ళీ వాటిని ఏకం చేస్తాడు. అప్పుడు అన్ని ఆలోచనలు ఏకమై ఒకే ఊహలా మారతాయి. దానిలోంచే సంకల్పం వుడుతుంది. ప్రాణశక్తి, మానసికశక్తి, హృదయాంతర్గతమైన ఆలోచనలు కలసి సంకల్పశక్తి రూపుదిద్దుకొంటుంది. మనిషి మస్తిష్కంలోని సత్తా, అతని వ్యక్తిత్వం దీనిపై నిలబడతాయి. ఇలా చేయ తగిన సమర్థులకే సంకల్ప శక్తి యొక్క మహత్తు అవగతమవుతుంది.

నిర్దిష్టమైన వ్యక్తిత్వం లేకపోతే ఆత్మశక్తి పరోన్ముఖం కాకుండా అటూఇటూ చెదిరిపోతుంది. ఇష్టం వచ్చినట్లు నడుస్తుంది. అటువంటివారిలో సంకల్పశక్తి కనిపించదు. అలాంటి వారిలో ఏకాగ్రత ఉండదు. దృఢత్వం ఉండదు. శక్తి వికసించదు. వారికి సంకల్పం అనేది ఒక శబ్దమాత్రంగానే ఉంటుంది కాని దానికో విలువ, అర్థం కనిపించవు. వీరు కార్యక్రమాల్ని తలపెడ్తారు కాని చివరి దాకా సాధించలేరు. పరిస్థితులు బాగాలేవని, తీరుబడి కాదని వంకలు చెప్పి మధ్యలోనే వదిలేస్తారు. సరైన వంక దొరకక పోతే విసుగొచ్చిందని వదిలేస్తారు. వీరు సంకల్పం చేస్తారు కాని ఆటంకాలను ఎక్కువగా కల్పించుకుంటారు. వాటిని వదిలించుకుంటే గాని సంకల్పం నిలవదు. ఒకసారి ఒక పనిచేయాలని సంకల్పించుకొంటే ఆ పని చేసితీరవలసిందే

అన్న నిర్ణయం మన సొంతం కావాలి. మన జీవన పరిభాషకావాలి. దాని కోసమే జీవించాలి. దాని కోసమే అంకితమై మరణించాలి. మనసులో సంకల్పం పట్ల దృఢమైన నిశ్చయం చేసుకోవాలి. అప్పుడే సంకల్పం సార్థకమవుతుంది. పరిపూర్ణ వికాసం చెందుతుంది.

మనం ఒకపని చేయాలని దృఢ సంకల్పం తీసుకోవాలి. అప్పుడే చేతులోకి తీసుకున్న పనిని, ఏదైనా చేసితీరాలని మనస్సులో నిశ్చయించుకున్న దానిని ధైర్యంతో చేసితీరుతారు. ఎన్ని బాధలు వచ్చినా ఆటంకాలెన్ని వచ్చినా సంకల్పాన్ని ప్రక్కకు పోనీయకుండా ఆ పని పూర్తి అయేదాకా అవిరామ కృషి చేస్తారు. ఆధ్యాత్మిక దృష్టి కోణం కలవారు, మహాశక్తిమంతుడయిన పరమేశ్వరుని స్వామిగా నమ్మినవారు వారి సంకల్పాలకు ఆటంకాలు వచ్చినా క్రమేపీ అవే సంకల్పం నెరవేరేందుకు దోహదం చేస్తాయి.

ఎన్ని విఘ్నాలు వస్తే మనశక్తి అంత ఎక్కువవుతుంది. ఆధ్యాత్మిక దృష్టికోణం బలహీనమయితే బాధలు, సమస్యలు నిరాశను నింపి సంకల్పాలను బలహీనపరచి, విరిచి ముక్కలు చేస్తాయి.

సంకల్పశక్తి తగ్గిపోవడం, చెదిరిపోవడం ఏ కారణంవల్ల జరుగుతున్నది అని ఆలోచిస్తే వాటినుంచి మనం తప్పించుకో గలుగుతాము. వీటిలో ముఖ్యమైన కారణం విచారపడడం. ఈ ప్రపంచం అంతా ఈశ్వరుడి సృష్టి అనీ, ఆయన నియమాల ప్రకారమే అంతా జరుగుతుందనే సత్యాన్ని మనం మర్చిపోయి ఉంటాం. ఈ సత్యాన్ని వేళాకోళంగా భావించే వ్యక్తులకి భగవానునికి తమని తాము సమర్పించుకునే కళ తెలియదు. ఫలితంగా మనసులో దుఃఖం, ఆవేదన, సమస్యలు ఉత్పన్నమవుతాయి. ఇలా జరిగిందే ఇలా జరిగిందే అని ఇరవైనాలుగు గంటలూ బాధపడుతూంటే అది మనల్ని పాతాళంలోకి అణచివేస్తుంది. ఇలాంటి వ్యక్తుల సంకల్పాలు మొదటినుంచీ బలహీనంగానే ఉంటాయి.

శంకలు, సందేహాలు, వ్యాకులత మొదలైనవాటివలన

మృదువైన వాణి వ్యవహారానికి వెన్నెముక వంటిది.

సంకల్పశక్తి క్షీణిస్తుంది. ఈ వేదనలో వ్యక్తి నిరాశావాది అయిపోతాడు. సంకల్పంలో దృఢత్వం పోతుంది. ప్రపంచం ఒక ప్రత్యక్షశక్తి దీనికి మంచి-చెడూ రెండూ బొమ్మ బొరుసు. మనం జరుగుతుంది - జరగదు అని రెండురకాలుగా అనుకుంటూ ఉంటాం. జరుగుతుంది అనే ఆశాభావం మనలో ప్రబలంగా ఉంటే ఆపని జరిగి తీరుతుంది. జరగదేమో అంటూ ప్రారంభించామంటే ఆ పని నెరవేరదు.

ఈ విషయంలో శ్రీరామకృష్ణపరమహంసగారి శిష్యుడు మాస్టర్ మహాశయుడు అనుభవం చెప్పుకోతగ్గది. మాస్టర్ మహాశయుడు ఆయనకు ముఖ్య శిష్యుడు. గురు కృపవలన ఆయనలో ఆధ్యాత్మిక శక్తికి కొదవేం లేదు. కొత్తగా దీక్షపూచుకొన్న భక్తుడొకడు ఆయన్ని కలిసి మీరు ఆధ్యాత్మ జీవితం గడవడానికి రహస్యం ఏమిటో చెప్పతారా! అని అడిగాడట. మాస్టర్ మహాశయుడు స్వచ్ఛంగా నవ్వుతూ చూడు నాయనా! ఒక వ్యక్తిలో ఆధ్యాత్మిక సంపద వెల్లివిరిసిందంటే అతనిలోని సంకల్పశక్తి ఎంతమహత్తరమైనదో తెలిసిపోతుంది. అని మాట మరోమలుపు తిప్పి ఇలా అన్నాడు.

1. “గట్టి సంకల్పం ఏర్పరుచుకోవాలంటే కొన్ని సూత్రాలు విను. మన అపజయాలని మనస్ఫూర్తిగా ఆమోదించడం. సంకల్పశక్తిలో లోపం ఉంటేనే మనం అపజయం పొందుతాం. అపజయం కలిగాక వాటి కారణాలు క్షుణ్ణంగా తెలుసుకోవాలి. మన తప్పు ఎవరిమీదో రుద్దేకంటే వినయంతో స్వీకరించడం, సరిదిద్దకోవడం అవసరం. దాని వలన సంకల్పశక్తి బలపడుతుంది.
2. నిజమైన అర్థంలో గొప్ప వ్యక్తి కావడానికి ప్రయత్నించు. అంటే ఏం లేదు. అహంకారాన్ని పెంచుకునే బదులు, సద్గుణాలని పెంచుకో. అప్పుడు సహజంగానే సంకల్పశక్తి దృఢమవుతుంది.
3. పరమేశ్వరుడి ద్వారా జరిగే పరీక్షలను సంతోషంతో స్వీకరించు. ఆహ్వానించు. మనకి వచ్చే ప్రతీ కష్టం మన యోగ్యతను పెంచడానికే వచ్చిందని విశ్వసించు. కష్టాలను నామమాత్రంగా నిభాయిస్తే సంకల్పశక్తి పెరుగుదలలో తీవ్రత వస్తుంది.
4. శత్రువులతో, చెడ్డవాళ్ళతో మెలగక తప్పనవుడు

ఎలామెలగాలో ఆకళ తెలుసుకో! ఈ ప్రపంచంలో ఉన్నంతకాలం మనం ఎన్నోరకాల వ్యక్తులతో సంపర్కం కలిగి సన్నిహితంగా ఉండాల్సి వస్తుంది. ఆఖరికి విరోధులతో, చెడ్డవాళ్ళతో వ్యవహరించేటప్పుడు కూడా ఉదారంగా ఉండు. ఓర్పుతో ప్రవర్తించు. వారి జీవితంలోని మంచిని స్వీకరించు. చెడు జోలికిపోకు.

5. శారీరక తపస్సు సాధన చేయి. సంకల్ప శక్తి పెరగాలంటే శరీరక తపస్సు అత్యవసరం. ఉపవాసము, మౌనవ్రతము ఉప్పువేయని భోజనము మొదలైన వాటివలన కూడా సంకల్ప శక్తి పెరుగుతుంది. ఆ సమయంలో అనుభవాలకు మహత్వం ఉంటుంది. ఎవరి భావాలయితే ఈశ్వరోన్ముఖంగా ప్రసరిస్తూ ఉంటాయో వారి సంకల్పాలు తప్పక పరిపూర్ణమవుతాయి.

అనువాదం - టి.జ్ఞాన ప్రసూన

సద్గురు ప్రాప్తి

నరేంద్ర స్వామి రామకృష్ణ పరమహంస దగ్గరకు దక్షిణేశ్వరానికి తప్పకుండా వెళుతూ ఉండేవారు. త్రికాలజ్ఞుడైన పరమహంస నరేంద్రుని అంతరూపాన్ని తెలుసుకున్నవారు. అందువలన తన శిష్యుడిని సాంసారిక బంధనాలనుంచి బయటకు లాగి ఆత్మబోధ చేయడానికి కొంత సమయము పట్టింది. సరియైన సమయం రాగానే వారి ప్రేరణ వల్లనే నరేంద్ర తన ఉద్యోగానికి సంబంధించిన సమస్యను వారిముందు పెట్టాడు. పరమహంస అతనిని కాళీమాతను శరణువేడుమని సూచించారు. కాళీమాత సన్నిధికి వెళ్లి ఆమె రూపాన్ని చూసి అతను ఆత్మ శక్తిని, భక్తిని తప్ప మరిదేనిని కోరలేకపోయాడు. కాళీ మాత యొక్క ఈ సాక్షాత్కారం, రామకృష్ణుని మార్గదర్శనము నరేంద్రును అదే రోజున వివేకానందునిగా మార్చివేశాయి.

సద్గురు ప్రాప్తి ఒక గొప్ప సౌభాగ్యం. అది ఎవరెవరికి లభించిందో వారు పరమలక్ష్మ్యం వైపుకు ముందుకు సాగడంలో సఫలులయ్యారు. మార్గమధ్యంలో ఎదురయ్యే అవరోధాలను ఎదిరించగల సామర్థ్యం కూడా వారికే లభిస్తూ వచ్చింది.

వాణి బ్రహ్మస్త్రముతో సమానం.

గాయత్రీమాత-24 శక్తిధారలు

అజప - 10

గాయత్రీ సాధనలో ఆత్మ పరమాత్మలు పరస్పరం ఇచ్చి పుచ్చుకునే పద్ధతి కూడా ఒకటి ఉంటుంది. ఆ పద్ధతి దానంతట అదే జరిగిపోతూ ఉంటుంది. ఆ స్థితిలో సాధకునికి లభించే సత్ఫలితమే 'అజప' అని చెప్పవచ్చు.

అజపాగాయత్రీ యొక్క సాధనమే 'సోహం' సాధన. దీనినే హంసయోగం అని కూడ అంటారు. గాయత్రీ మాత వాహనం హంస. ఈ హంసయే 'సోహం' సాధనను ఆధారంగా చేసుకుని చేసే హంసయోగ సాధన. గాయత్రీ అనే శబ్దానికి ప్రాణాలను రక్షించునది అని అర్థం. 'గాయత్రీ' అంటే ప్రాణతత్వము యొక్క విశిష్ట అవతరణ ప్రాణాయామం ద్వారా జరుగుతుంది. గాయత్రీ సాధనలో 24 ప్రాణాయామాల విధానం ఉంది. అన్నింటిలో 'సోహమ్' సాధనకు ప్రధాన స్థానం ఇవ్వబడింది. ఇది రక్త ప్రసరణకు అత్యంత ముఖ్యమైనది. సాధారణ ప్రాణాయామాలు ఇచ్చాశక్తి, శారీరిక కదలికలకు మిక్కిలిగా ఉపయోగపడతాయి. 'సోహం' సాధనలో ఆత్మయే పనిని పూర్తి చేస్తుంది. శరీరాన్ని గాని, మనస్సును గాని సహాయం కొరుకోదు.

శరీరంలో శ్వాస ప్రవేశించగానే 'సో' అన్న ధ్వని సూక్ష్మంగా వినిపిస్తుంది. శ్వాస బయటకు రాగానే 'హం' అన్న శబ్దం వచ్చినట్లుగా అనుభూతి కలుగుతుంది. ఈ ధ్వనులు చాలా సూక్ష్మంగా ఉంటాయి. స్థూలకర్ణేంద్రియాలు వాటిని వినలేవు. శ్వాస మీద ధ్యాసను ఉంచినప్పుడే ఆ అనుభూతి కలుగుతుంది. ప్రశాంత చిత్తంతో, ఏకాగ్రతగా ఉచ్చాస నిశ్వాసలు జరగాలి. అలా జరుగుతూ ఉంటే కృష్ణని వేణు నాదానికి గోపికలు ఆనందించిన విధంగా మనం కూడ ఆనంద సాగరంలో మునిగి తేలుతూ ఉంటాము. ఇంద్రియాలకు ఒక వింత అనుభూతి లభిస్తుంది.

సత్సంగాలలో వినే ప్రవచనాన్ని శబ్ద బ్రహ్మ, భక్తి సంగీతాన్ని నాద బ్రహ్మ అంటారు. కానీ ఈ రెండు బ్రహ్మలూ

'సోహం' సాధనలో వినిపిస్తాయి. ఋషులు దీనినే 'అనాహత ధ్వని' అంటారు.

గాయత్రీకి మూలం ఓంకారము. దాని యొక్క విస్తారమే గాయత్రీ మంత్రంలోని 24 అక్షరాలు. అదే విధంగా నాద బ్రహ్మాకు బీజం సోహం. దాని యొక్క విస్తారరూపమే నాదయోగం. దాని యొక్క సాధనాలలో సూక్ష్మకర్ణేంద్రియం ద్వారా గంట, మేఘగర్జన, వంశీ, మృదంగం, మధురధ్వని మొదలైన వాటిని అనుభూతి చెందవచ్చు. ఈ దివ్య ధ్వనులు ప్రకృతి యొక్క సూక్ష్మ అంతరాళం నుండి బయలుదేరతాయి. వాటిని వినగలిగిన తర్వాత వాటి వెనుక దాగి ఉన్న రహస్యాలను చూడగలుగుతాం.

సామాన్య సాధనలు శరీరము యొక్క, మనస్సు యొక్క సహాయంతో ప్రయత్న పూర్వకంగా చేస్తాము. అజపా గాయత్రీ సాధన నేరుగా ఆత్మతో సంబంధాన్ని పెట్టుకోవడం వల్ల తనంతట తానుగా జరిగిపోతుంది. తన పరిధిలో జరిగిపోతుంది. అజప సాధనమాత్రమే కాదు శక్తి కూడ. శ్వాసపై ధ్యాసను ఉంచడాన్ని సాధన అంటారు. ఈ శక్తి సహాయంతోనే సాధకుడు ఆత్మ జ్ఞానాన్ని, బ్రహ్మజ్ఞానాన్ని పొందగలుగుతాడు. దాని ద్వారా ఆత్మకల్యాణము, విశ్వ కల్యాణము సాధ్యపడుతుంది.

అజప తో సంబంధమున్న హంసయోగాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకుని గాయత్రీకి వాహనం హంస అన్నారు. హంస పాలను మాత్రమే త్రాగి, నీటిని మిగిల్చివేస్తుంది. మంచి ముత్యములను మాత్రమే తిని కీటకాలను వదిలివేస్తుంది. అందువల్ల ఆలోచనల్లో ఉన్నతత్వం, కర్తవ్యంలో ఆదర్శం స్వీకరించేవారిని 'రాజహంస' అంటారు. వారిలో కొంత ఉన్నతిని సాధించిన వారు 'పరమహంస' అవుతారు. ఈ స్థాయికి చేరుకున్న వారికి అజపాశక్తి అనుగ్రహం లభిస్తుంది.

★★★

శరీర పోషణ మానవునికి ప్రధాన పవిత్ర కర్తవ్యం.

మహిళా జాగరణ

ఎన్నాళ్ళీ బానిస బ్రతుకు ?

వాస్తవానికి వెనుకబడ్డవారిని పైకి లేపి సమత్వపు స్థితిని కలిగించడానికి దైవీ శక్తులు మాట ఇచ్చాయన్నది మహాకాలుని ప్రథమ సందేశం. జన మానసం కూడా కాల ప్రవాహానికి వ్యతిరేకంగా ఉండే మొండి పట్టుదలను ఎక్కువ సేపు నిలుపుకోలేదు. తుఫాను బలమైన చెట్లను కూడా పెరికి అవతల పారేస్తుంది. కుండపోత వర్షంలో ఇళ్ల కప్పులు, గుడిశెలు కొట్టుకుపోవడం కనిపిస్తుంది. నీటి ఒత్తిడి వల్ల పెద్ద పెద్ద ఆనకట్టలలో కూడా పగుళ్ళు ఏర్పడడం, అవి కొట్టుకుపోవడం లాంటి దృశ్యాలు కనిపిస్తాయి. ఇది మహాకాలుని హుంకారమే. ఇది మహిళను వెనుకబడ్డతనం నుండి చేయి పట్టుకుని ముందుకు లాగుతోంది. ఇప్పుడు స్త్రీ విద్య వేగంగా విస్తరించడం నిశ్చయమే. విద్యా వ్యవస్థలో పురుషునికి గుర్తింపు ఉండదు. స్త్రీ అభ్యున్నతి కోసం కుటుంబము, బంధువులు మొదలుకొని విద్యాశాఖ వరకు అందరూ తగు ఏర్పాటు చేయవలసి ఉంది. స్త్రీ విద్య ఉద్యోగం ఇప్పించడంతో ముగిసిపోకూడదు. దానితో పాటు సమానత్వానికీ ఐకమత్యానికీ ప్రతి రంగంలో సమాన అవకాశాలు పొందే ఏర్పాటు కూడా ఉండాలి. ఈ పని ఉపాధ్యాయినీ, ఉపాధ్యాయులు చేయాలి. ప్రతిరంగంలో మహిళ అణచివేయబడుతోంది. ఫలితంగా మహిళ గొప్పతనం, శ్రేష్ఠత హరించిపోతున్నాయి. అలాంటి పరిస్థితిలో ఆమె ప్రతిభ పతనంకావడం సహజమే. సగం జనాభాను అలాంటి దయనీయ స్థితిలో పడవేసినప్పుడు, పురుషుడు కూడా నష్టపోక తప్పదు. మొత్తం ప్రపంచం ఆమె గొప్పతనం వల్ల కలిగే అనేక ప్రయోజనాలను కోల్పోవలసి వస్తున్నది. ప్రత్యేకించి భారతదేశంలాంటి వర్ణమాన దేశపు ప్రజలకు ఇలా నిరంతరం నష్టపోతూ ఉండడం చాలా బాధాకరం అవుతోంది.

న్యాయం కోసం, సముచిత స్థానం కోసం సంఘర్షణ జరుగుతూన్న ఈ యుగంలో స్త్రీ యధాస్థితిలో ఉండడం జరగదు. కాలం అనేక సందర్భాలలో అనేక స్థాయిలలో మార్పులు తప్పనిసరి అయేటట్లు చేసింది. ఆ ప్రవాహం స్త్రీని

యధాస్థితిలో పడి ఉండనివ్వదు. ఈ మార్పు, ఈ అభివృద్ధి మహిళల హక్కులను చట్ట బద్ధం చేయడంతో ప్రారంభమయింది, అది సామాజిక రంగంలో మహిళకు తగిన న్యాయం లభించే అవకాశాన్ని ఇచ్చింది. పంచాయితీ ఎన్నికలలో ఆమెకు 30శాతం స్థానాలు కేటాయించబడ్డాయి. ఈ కేటాయింపు ఇకముందు ప్రాంత, కేంద్ర శాసనసభలలో కూడా లభించవచ్చు. ఇందువల్ల ఉప్పొంగిన ఉత్సాహం స్త్రీ పురుషులను ఇద్దరినీ ప్రభావితం చేసింది. తాను అన్ని విధాల శాసించబడే స్థితిలోనే ఎందుకు ఉండిపోవాలి అని స్త్రీ ఆలోచిస్తోంది. తనకు పరిపాలనలో భాగస్వామి అయ్యే అవకాశం లభించినపుడు దానిని ఎందుకు వదులు కోవాలి? అని ఆమె ప్రశ్నిస్తోంది. భవిష్యత్తులో తన వర్గానికి ఉన్నతాధికారాలు ఇప్పించే ఆలోచన ఎందుకు చేయకూడదని ఆమె అడుగుతోంది. పురుషులు కూడా తమ కుటుంబ సభ్యులెవరైనా పరిపాలనలో భాగస్వాములయితే తద్వారా మొత్తం కుటుంబానికి గౌరవం, అధికారం పెరుగుతాయని ఆలోచిస్తున్నారు. స్త్రీ భవిష్యత్తును అర్థం చేసికొని, అవినీతి మూలకములైన బంధాలను త్రొవచుకొని స్వతంత్ర వాతావరణంలో గాలి పీల్చుకొని తీరుతుంది. ఇదే లక్ష్యాన్ని యుగ చేతన స్వీకరించింది. స్త్రీ పురుషులు సమానం అనే నినాదాన్ని దశదిశలా ప్రతిధ్వనింపజేసింది.

మహిళ నిస్సహాయంగా అనుచితమైన ఒత్తిడులకు లొంగి ఉండే పరిస్థితులు సమాప్తమయ్యాయి. ఇక ఆడశిశువు జన్మిస్తే ఎవరూ ఏడుస్తూ, పుత్రుడు జన్మిస్తే అభినందనలు కురిపిస్తూ కనిపించరు. ఏది జరిగినా ఇద్దరికీ సమానంగానే జరుగుతుంది. మన ఇంటిపిల్ల పరాయి ఇంటికివెళ్లే చెత్త అనుకుంటే ఇతరుల ఇళ్ళలోని చెత్త మనింట్లోకి కోడలుగా గృహాలక్ష్మి పాత్ర వహించడానికి వచ్చేందుకు సిద్ధంగా ఉంటుంది. అలాంటప్పుడు భేద భావం ఎందుకు? బాలికకూ బాలునికీ మధ్య విచక్షణ ఎందుకు? మగవాడికి ఒక న్యాయం, ఆడదానికి మరో న్యాయం ఎందుకుండాలి?

ఒకే పనిని పదే పదే చేస్తే అలవాటుగా మారుతుంది.

స్త్రీ పరదాలో, పంజరంలో, బందిఖానాలో ఉండవలసి రావడం ఆమె పరాధీనతకు ఒక చిహ్నం, ఇలా స్త్రీని అసహాయురాలుగా, అనుభవహీనురాలుగా, సేవకురాలుగా తయారు చేస్తున్నారు. అబలంగా మారిన స్త్రీ దురాక్రమణలను సాహసంతో ఎదుర్కోగలే దైర్యాన్ని కూడా కోల్పోయింది. అవసర సమయాలలో తన పిల్లల పొట్టనింపుకోగలే స్థితిలో కూడా లేదు ఆమె. వ్యాపారం నడపడం, ఉన్నత పదవుల బాధ్యత వహించటం అలా ఉంచి, బజారు, వైద్యశాల ఇతర అనేక కార్యాలయాలకు వెళ్ళటానికి కూడా ఆమె సంకోచంతో, బిడియంతో, భయంతో, మూగ, చెవిటి దానివలె ఉండిపోతున్నది. ఈ విధమైన అశక్తతను ఉత్పన్నం చేసే వారు పశ్చాత్తాపంతో తమ చర్యలను వెనక్కి తీసుకోవలసి ఉంటుంది. కుటుంబంలోనూ బంధువుల మధ్య స్త్రీ పురుషులు ఏ విధమైన భయం బిడియము లేకుండా జీవనయానము చేస్తూ ఉండగలిగితే విశాల కుటుంబం అయిన సమాజంలో అవసరమైన పనులకు రావటానికి, పోవటానికి ఎవరో సంరక్షకుడిని వెంట తీసుకుపోవలసిన అవసరం ఎందుకుంటుంది?

వివాహాన్ని నిర్ణయించడంలో సంరక్షకుల ఇష్టమే ఎందుకు సాగాలి? మగపిల్లలతో సమానంగా ఆడపిల్లలకు మంచి యోగ్యత సంపాదించడానికి, విద్యాబుద్ధులు పొందేందుకు అవకాశాలు కల్పిస్తే వారిని బాల్యవివాహపు బంధాలతో బంధించి, మరొక పంజరంలోకి మార్చవలసిన అవసరం ఏం ఉంటుంది? వివాహం తరువాత అర్హతలను పెంచుకునే అవకాశాలు ఎందుకు సమాప్తం అయిపోవాలి? పుట్టింట్లో బాలిక సంపాదించిన యోగ్యత, గౌరవాల క్రమాన్ని అభివృద్ధి పరచటంలో అత్తింటివారు ఎందుకు బాధ్యత వహించరు? వివాహిత అయిన తరువాత ప్రగతికి అన్ని అవకాశాలు మూసివేసి, ఆమె పాత్రను ఎందుకు పరిమితం చెయ్యాలి? ఈ ప్రశ్నలకు సరైన సమాధానం ప్రతి ఆలోచనాపరుడు, న్యాయనిష్ఠకలవాడు, దూరదృష్టి గలవాడు గుండెమీద చెయ్యి వేసుకొని చెప్పాలి. వారిని ఈ విధంగా అశక్తులను చేస్తే వారు ఎంత బాధ, వేదన అనుభవించవలసి వస్తుందో అందరూ ఆలోచించాలి. ఎక్కువమంది బాలికలు వివాహం తరువాత తమ శారీరక, మానసిక ఆరోగ్యాలను కోల్పోతున్నారు. జీవితఖైదీగా జీవించి ఏదో ఒక విధంగా

రోజులు వెళ్ళదీయడం తప్ప మరే భవిష్యత్తూ కనబడకపోవటమే ఇందుకు కారణం. ఇకముందు అలా జరగదు.

కాలం మారింది. నారీ శక్తి మేల్కొన్నది. అన్ని రంగాలలో మహిళ ముందుకు సాగుతోంది. మేల్కొన్నది సోదరా! మేల్కొన్నది. నారీ శక్తి మేల్కొన్నది.

★★★

చిన్నారి ఇచ్చిన సలహా

శిష్యుని యొక్క శ్రద్ధ : వినమ్రత, భావపూరితమైన శ్రద్ధ, గురుకుల విద్యావిధానానికి మూలకారణం.

స్వామి రామతీర్థుడు బాల్యంలో మాళవీ సాహెబ్ వద్ద ప్రారంభిక విద్యను పూర్తిచేసి, తరువాత స్కూలులో చేరడం జరిగింది. విద్య నేర్చిన మాళవీసాహెబ్ కు కేవలం నెలసరి వేతనంకాక ప్రత్యేకంగా గురుదక్షిణగా ఏదైనా ఇవ్వాలనే ఆకాంక్షను రామతీర్థుని తండ్రి వ్యక్తం చేశారు. తనకు అతి ఉత్కృష్టమైన విద్యాక్షరాన్ని త్రాగించేరు కాబట్టి గురువుకు చాలా ఎక్కువ పాలిచ్చే గోవును కానుకగా ఈయమని రామతీర్థుడు తండ్రిని కోరేడు. ఈమాట విని తండ్రి గురువు పులకితులయ్యారు.

ధార్మికశిక్షకుల శ్రద్ధకుపరీక్ష : కేవలం విద్యార్థులకే గాక శిక్షకులను కూడా పరీక్షించి, వారి గుణకర్మ స్వభావాలు ఉత్కృష్టంగాఉండి సంస్కారవంతమైన శిక్షణను ఇవ్వగల సమర్థులయితేనే వారికి ఆ అవకాశం ఇవ్వాలి. మహర్షి అయోద, ధౌమ్యుడు ధర్మప్రచారకుల యొక్క పౌరోహిత్య విద్యాలయాన్ని నడిపించేవారు. వ్యక్తిత్వము, క్రమశిక్షణ పరీక్షలలో ఉత్తీర్ణులైన వారిని మాత్రమే ప్రవీణులుగా పరిగణించి, పౌరోహిత్య విద్యను బోధించటానికి నియమించేవారు. దీనికోసమే ఆయన ఆరుణి, ఉపమన్యుడు, ఉద్ధాలకుడు మొదలైన శిష్యులకు కఠిన పరీక్షలను పెట్టి వాటిలో వారు ఉత్తీర్ణులైన తరువాతనే పారంగతులుగా పరిగణించారు. అన్ని విధాల ఉత్కృష్టులై ఉండాలనే షరతు ప్రశిక్షణతోపాటు జోడింపబడి ఉండేది. ఈ విధంగా ఆయన అనేకమంది ధార్మిక ఉపదేశకులను తయారుచేసేరు.

చెడు అలవాట్లను మంచి అలవాట్లతో గెలవాలి.

యుగఋషి జన్మశతాబ్ది సమారోహ సాధనా శిబిరం - ఒక సమీక్ష

27.02.10 నుండి 01.03.10 వరకు తిరుమలలో

పూజ్యులు డా॥ మారెళ్ల శ్రీరామకృష్ణ మాస్టారి సారధ్యంలో 27.2.10 నుండి 1.3.10 వరకు మూడు రోజులు ప్రసిద్ధ పుణ్యక్షేత్రం తిరుమలలో జన్మశతాబ్ది సమారోహ సాధనా శిబిరం నిర్వహించబడింది. ఆంధ్రప్రదేశ్ నలుమూలలనుండి 350 మంది పరిజనులు పాల్గొన్నారు. గుంటూరు, ప్రకాశం, హైదరాబాద్, రంగారెడ్డి జిల్లాల నుండి అధిక సంఖ్యలో ఉపస్థితులయ్యారు.

27.2.10 ఉదయం 9.30 గంటలకు అలిపిరివద్ద కొండదిగువ భాగం నుండి కొండపైకి పరిజన సమేతంగా పాదయాత్ర ప్రారంభం అయింది. శారీరిక బలాన్ని మానసిక బలం జయించింది. మాస్టారి ఆరోగ్యరీత్యా అసంభవయాత్ర సంభవం అయింది. అనాయాసంగా, ఆనందంగా గమ్యాన్ని చేరుకున్నారు.

మరునాడు దైవదర్శనానంతరం ఉదయం 10 గంటలకు రాం బగీచా అతిథి గృహం 1లో సత్సంగం జరిగింది. 350 మంది కార్యకర్తలు, 100మంది ఇతరులు పాల్గొన్నారు. మనిషిని సంస్కారయుతంగా తీర్చిదిద్దేవి సంస్కృతీ సంప్రదాయాలేననీ, సంస్కారానికి మెరుగులు దిద్దేవి తీర్థ స్థలాలనీ, జన్మజన్మాంతరాల నుండి ప్రోగుపడి ఉన్న పశు ప్రవృత్తులను తొలగించుకోవడానికి ఆత్మశోధన - ఆత్మ పరిష్కారాలు ఆవశ్యకమనీ, దానికి తగిన వాతావరణాన్ని ఏర్పాటు చేసుకోవాలనీ మాష్టరుగారు ప్రవచించారు. ఈ పవిత్ర వాతావరణంలో ఆత్మను పవిత్రం చేసుకుని, గురుదేవుల జన్మశతాబ్ది సమారోహ ప్రయత్నాలలో నిమగ్నులు కావాలని ఉద్బోధించారు. ప్రకృతి రమణీయతతో విలసిల్లే పవిత్ర స్థలాలను తీర్థస్థలాలుగా మన ఋషులు నిర్ణయించారనీ, అవి నదీతీరాలలోనూ, పర్వతాల పైనను ఏర్పరచడంలో ముఖ్యమైన ఉద్దేశ్యం శారీరిక, మానసిక ఆరోగ్యాలను మెరుగుపరచడానికే అనీ ఉదాహరణ సహితంగా నొక్కివక్కాణించారు.

28వ తేదీ ప్రవచనంలో 2011లో ఖచ్చితంగా ఇదేతేదీన పరమపూజ్య గురుదేవుల జన్మశతాబ్ది సమారోహం ప్రారంభం అవుతుందనీ, వారు ప్రారంభించిన యుగనిర్మాణానికై మనమంతా ప్రపంచ ప్రజలందరికీ తెలియచేసి కార్యక్రమం చేపట్టాలనీ, వారికి

నిజమైన వారసులుగా కృషి చేయాలనీ, తగిన విధంగా సహాయసహకారాలు అందించాలనీ ఆదేశించారు. ఈ రోజునుండి మీరు కేవలం సాధకులే కాదు. గురుదేవుల శిష్యులనీ, మీతో పాటు మీ చుట్టుప్రక్కల ఉన్నవారికి కూడా మంచి ఆలోచనలు కల్పించాలనీ, ఈ తీర్థమనే చింతామణిద్వారా మీ మనస్సులు పవిత్రం కావాలనీ తమ ఆశను వ్యక్తం చేశారు. గురుదేవులు ఇచ్చిన సంజీవనీ విద్యను ఉపయోగించి భువిని స్వర్గంగా మార్చాలని బోధించారు. లాల్ మశాల్ లో కనిపించే 5 జ్వాలల కాంతులతో మీ జీవితాలను ఉజ్జ్వలం చేసుకోవాలని సూచించారు.

గాయత్రీ చేతనాకేంద్రం ప్రతినిధి శ్రీ వేణుగోపాలరెడ్డి మాట్లాడుతూ కార్యకర్తలలో సంకల్పతీవ్రత అవసరమనీ, తలపెట్టిన కార్యక్రమాలు మొక్కుబడిగా కాక సంకల్పసిద్ధితో నెరవేర్చాలనీ, కార్యకర్తలకు పరస్పర సంపర్కం చాలా అవసరమనీ, అప్పుడే ఆశించిన ఫలితాలను అందుకోగలమనీ ఉటంకించారు. యుగమహర్షి జన్మశతాబ్ది సమారోహక కన్వీనర్ శ్రీ సురేశ్ కుమార్ మాట్లాడుతూ పరిజనులంతా ఒక సామూహిక శక్తిగా ఎదగాలన్నారు. పది సంవత్సరాల కాలంలో చేయాల్సిన పనిని సంవత్సరకాలంలో పూర్తిచేయాలన్నారు. శ్రీమారెళ్ల కామరాజు మాట్లాడుతూ గాయత్రీ మంత్ర ప్రాశస్త్యాన్ని తెలియచేశారు. ఎవరి వీలును బట్టివారు 7.3.10 న వేటపాలెంలో జరిగే యజ్ఞంలో పాల్గొని పూర్ణాహుతి చేసుకొమ్మని చెప్పారు.

చివరిరోజున శ్రీ శ్రీరామకృష్ణ మాస్టారు తన ప్రవచనంలో 15,20 నిమిషాలు తప్పనిసరిగా గాయత్రీ మంత్రం జపించాలన్నారు. 5 నిమిషాలు ధ్యానం చేయాలి అన్నారు. దేవసంస్కృతీ విశ్వవిద్యాలయాన్ని వృద్ధిలోకి తేవాలి అన్నారు. క్రాంతి ధర్మసాహిత్య సెట్టును పాటకు పెట్టి 64,500/- లను విరాళంగా స్వీకరించారు.

అందరూ ఐక్యకంఠంతో కలసి చేసిన గురుదేవుల సత్సంకల్పాలతో, నినాదాలతో తిరుమల కొండలు దద్దరిల్లాయి. అంతులేని ఉత్సాహంతో, గట్టి సంకల్పాలతో, పవిత్రమైన మనస్సులతో పరస్పరం అభినందించుకుంటూ తిరుగు ముఖం పట్టారు. సమిష్టి కృషితో సాధనా శిబిరం జయప్రదం అయింది.

వచ్చిన ప్రతి ఉత్తరానికి జవాబు తప్పక వ్రాయాలి.

నావారితో నామాట 2011 - 2012 శతాబ్ది సంవత్సరం

శతజయంతి ఉత్సవాల రూపురేఖలు-15

ప్రచారసంవత్సర ప్రణాళికలు-విస్తరణ

యుగపరివర్తన ఇలా సాగిపోతుంది

2010 నుండి 2011 వరకు జన్మశతాబ్దికి ప్రచార సంవత్సరం. ఈ సంవత్సరం మనం నిర్వహించాల్సిన విధులను గతమాసంలో కొంత తెలియచేయడం జరిగింది. జన్మశతాబ్ది కేవలం ఉత్సవాలకే పరిమితం కాకుండా మన శ్రద్ధను, సంకల్పాలను విశేష ఆహుతుల రూపంలో తెలియ చెయ్యాలి. యుగనిర్మాణ లక్ష్యాన్ని ప్రపంచపు నలుమూలలా ప్రచారం చేయగలిగిననాడు మన శిష్యత్వం సఫలం అవుతుంది. గతమాసంలో చెప్పిన ప్రణాళికను ఎలా విస్తరింపచేయాలో తెలుసుకుందాం.

తపఃసంపన్నమైన శిక్షణ - ప్రశిక్షణ

పరమపూజ్య గురుదేవులు ఒక ఆచార్యునిగా, ఒక శిక్షకునిగా, ఒక సంరక్షకునిగా మన కార్యకర్తల హృదయాలలో నిలిచిపోయారు. వారు అన్ని వేళలా, అన్ని విషయాలలో మనకు శిక్షణఇస్తూ ఉంటారు. “అఖండజ్యోతి” సంపాదక మండలికి కూడా వారు నియమిత సమయాన్ని ఇస్తూ ఉండేవారు. వారి సూచనలను అనుసరించే 1994 తర్వాత కూడా మనం పత్రికను నడిపించగలుగుతూ ఉన్నాం. గురుదేవుల ప్రాణ ప్రవాహం పత్రికలో నిండుగా ప్రవహిస్తూ ఉంటుంది. అలాంటప్పుడు పత్రికను నడిపించడంలో ఏ కష్టమూ ఎదురుకాదు. నిరంతరం వారందిస్తున్న శిక్షణయే మనకు బలాన్ని చేకూరుస్తూ ఉంది. పత్రికతోపాటు ప్రతీపుస్తకంలోనూ వారి ప్రాణచేతన తొణికిసలాడుతూ ఉంటుంది. అదృశ్య రూపంలో ఉండి వారు మన చేత ఈ కార్యక్రమాలను జరిపిస్తూ ఉన్నారు. ఇదంతా వారి యొక్క దయయే కాని వేరు కాదు. ప్రస్తుతం తపఃసంపన్నమైన శిక్షణ-ప్రశిక్షణలను ప్రచార సంవత్సరానికి ఆధారభూతంగా తీసుకోవడం జరిగింది.

మనం యుగనిర్మాణం యొక్క ప్రతీ సూత్రాన్ని జీవితానికి అన్వయించుకోవాలి. అందుకోసం కేంద్రం, కేంద్రంతో

ముడిపడి ఉన్న జోనల్ ఉప జోనల్ కేంద్రాల కార్యకర్తలకు, అన్ని రంగాలలో పనిచేసే చైతన్యవంతులైన కార్యకర్తలకు తగిన విధంగా ప్రశిక్షణ ఇవ్వాలి ఉంటుంది. ఈ ప్రశిక్షణ రాబోయే ఆరు మాసాలలో నిర్వహించడం జరుగుతుంది. ఈ ప్రశిక్షణా నిర్వహణలో వరిష్ట కార్యకర్తలందరూ, అనేక సంవత్సరాలనుండి మిషన్లో పనిచేస్తున్న కార్యకర్తలూ, అతి సమీపంగా గురుదేవుల జీవితాన్ని దర్శించిన కార్యకర్తలూ ప్రధాన పాత్ర వహిస్తారు. దానికి సంబంధించిన పాఠ్యక్రమాన్ని ఏర్పాటు చేసుకోవడం జరిగింది. ఈ ప్రశిక్షణ రాబోయే వేసవిలో కేంద్రీయ కార్యకర్తలకు ఇవ్వబడుతుంది. తరువాత వర్ష ఋతువులో శారదనవరాత్రుల వరకు క్షేత్రీయ కార్యకర్తలకు శాంతికుంజ్లో నిర్వహించబడుతుంది. ఉపన్యాసాలు ఇవ్వడం, ఇప్పించడం, గోష్టులు నిర్వహించడం ఒక కళ. ఋషుల సమయంలో ఎల్లప్పుడూ సత్సంగాలు నిర్వహించుకునేవారు. చర్చలలో గొప్ప గొప్ప విషయాలు తెలుసుకునేవారు. పరమపూజ్య గురుదేవుల కాలంలో కూడా మేము అనేక సంవత్సరాలు రోజులో నాలుగైదు సార్లు చర్చల్లో పాల్గొనేవారం. ఆ సమావేశాలలో అప్పుడప్పుడు క్లాసులు జరిగేవి. ఒక్కొక్కసారి గోష్టి జరిపేవారు. ఒక్కొక్క సారి వ్యక్తిగతంగా మార్గదర్శనం చేసేవారు. ఇప్పటికీ ఆ విషయాలు మా డైరీలలో వ్రాయబడి ఉన్నాయి. వాటి ఆధారంగానే ప్రశిక్షణా తరగతులు నిర్వహింపబడతాయి.

లోకశిక్షణకే అర్పితం

2010 విజయ దశమి తర్వాత ఒక్కసారి దేశం నలుమూలలా తిరిగి వస్తాము. ఆప్రయాణం శిక్షణ ప్రశిక్షణ కార్యక్రమాలకు ఉపకరిస్తుంది. 25 వేలకుమించి ఉన్న చైతన్యవంతులైన కార్యకర్తలు స్ఫూర్తిని పొందుతారు. జాతి, వర్గం, సంప్రదాయం, కార్పొరేట్ గ్రూప్స్ అన్న తేడాలు లేకుండా, అందరూ అందరికీ యుగనిర్మాణ సూత్రాలను, గురుదేవుల ఆలోచనలను పంచి పెడతారు. 2010

హాస్యం ఎప్పుడూ పవిత్రంగానూ, సరసంగానూ ఉండాలి.

గురుపూర్ణిమనుండి ఈ కార్యక్రమం విదేశాలో ఆరంభం అవుతుంది. గ్రామ గ్రామాలకు ప్రాకిపోతుంది. అక్కడ ముండీయజ్ఞాలు నిర్వహిస్తూ, యుగనిర్మాణ సూత్రాలను ఫ్లెక్సీల మీద ప్రదర్శిస్తారు. పట్టణాలలో మేధావి వర్గం వ్యాఖ్యానం పవర్ పాయింట్ ప్రజెంటేషన్ ద్వారా చేస్తారు. యుగనిర్మాణ సత్సంకల్పాలను చెప్పిస్తారు. మన గురుదేవుల జీవితం అంతా 18 సత్సంకల్పాల సూత్రాలకోసం గడిపివేశారు. వాటిని అర్థం అయేటట్లు చేయటంలోనే మన శక్తి సామర్థ్యాలు పని చెయ్యాలి. ప్రజలలో ఇటువంటి వాతావరణాన్ని తీసుకుని వచ్చినట్లైతే, వారి ఆలోచనల్లో మార్పు వచ్చి తీరుతుంది.

యువతను మార్చివేసే ఉద్యమం

డివైన్ ఇండియా యూత్ అసోసియేషన్ ద్వారా నడుపబడుతున్న యూత్ ట్రాన్స్ ఫార్మేషన్ కేంపస్ (వై.టి.సి.)ని గురించి తెలియచేస్తున్నాం. దేశ జనాభాలో ఒక శాతం జనాభా దాదాపు 60 లక్షలమంది యువతీ యువకులు ఉన్నారు. 2011 చివరి నాటి వరకు ఆలోచిద్దాం. యువత ద్వారా యువతను దేశ ప్రగతివైపునడిపించే ఉద్యమం మామూలు ఉద్యమం కాదు. ఇందుకోసం మన యువతను అంటే దేవసంస్కృతీ విశ్వవిద్యాలయం, దేశంలోని ఇతర విశ్వవిద్యాలయాలు, ఇంటర్, డిగ్రీ కళాశాలలోని యువతీ యువకులను గురించి ఆలోచిద్దాం. యుగనిర్మాణం జరగాలంటే అందులో యువత పాత్ర ఏమిటి? అన్న విషయం ఈ టార్గెట్ గ్రూప్ కు అర్థం కావాలి. వారి సహాయం తీసుకోవడం జరుగుతుంది. సప్తవిష్ణువాలలో వారిని భాగస్వాములుగా చేర్చుకోవడం జరుగుతుంది. ముఖ్యంగా వాతావరణ కాలుష్య నివారణకు, అశీలత, మాదకద్రవ్యాల వాడకం, ఆడంబర వివాహాలు మొదలైన అంశాలపై తిరగబడేలా యువతను తయారు చేయాలి. దీనికి సంబంధించిన స్టిక్కర్లు, బేనర్లు, సాహిత్యం, ప్రదర్శనలు అందించడం జరుగుతుంది. భారతీయ సంస్కృతీ జ్ఞాన పరీక్షలలో 16 సంవత్సరాలనుండి సంబంధం ఉన్న విద్యార్థులను కూడా ఈ ఉద్యమం వైపు నడిపించగలగాలి. యోగా, సమగ్ర వైద్యానికి సంబంధించిన ఉద్యమాలలో కూడా వీరి పాత్ర ఉండాలి. విద్యార్థి చేతనాపరిష్కార శిబిరాలు అక్కడక్కడ నిర్వహించాలి. 1% ప్రజలను పరిష్కరించు కోగలిగితేనే మహత్తరమైన ఫలితాలు చేతికి వస్తాయి. ఈ

నిప్పు రవ్వల ద్వారానే మున్ముందు మహా ఉద్యమం సాధ్యపడుతుంది. ఇది 10 రెట్లు, 100 రెట్లు పెరిగిపోయినప్పుడు ఎవ్వరూ ఆపలేరు.

అన్నింటికీ మూలం సాధనయే

ప్రపంచంలోని మహా పురుషులందరూ సాధన ద్వారానే పైకి వచ్చారు. పరమపూజ్య గురుదేవుల జీవితం పూర్తిగా సాధనామయమే. వారు సాధనలో సాధించిన ప్రతీ అనుభవాన్నీ మనముందుంచారు. వారు నిరంతరం అనుష్ఠానాల క్రమంలో మునిగి తేలుతూ, వేలాది, లక్షలాదిమందిని గాయత్రీ సాధనలో జోడించారు. 24 అక్షరాల గాయత్రీ మంత్రమే గాయత్రీ పరివార్ కి మూలాధారం. లక్షలను మించిపోయి, కోట్ల సంఖ్యలో గాయత్రీ సాధకులు తయారయ్యారు. ఆత్మబలంతో పాటు విశిష్ట శక్తి సామర్థ్యాలను సంపాదించ గలిగారు. వ్యక్తిత్వ పరిష్కారం ద్వారా అనుకున్న వసులను అనేకం పూర్తిచేసుకున్నారు. ఈ సాధనలవల్ల మనదేశంలో సంస్కృతి మరల చైతన్యాన్ని పుంజుకుంటూ ఉన్నది. అయినప్పటికీ ప్రపంచీకరణ, పాశ్చాత్యీకరణలు అంధకారంలో పడవేస్తూ ఉన్నాయి. అందువల్ల ఈ సాధనా క్రాంతి యొక్క అవసరం ఎంతైనా ఉంది.

అందువల్ల పల్లెల్లోనూ, పట్టణాలలోనూ సాధనా శిబిరాలు నిర్వహించాల్సి ఉంది. అంతేకాకుండా పరిజనులు తమ తమ స్థాయిల్లో తపశ్శక్తిని పెంచుకోవాలి. తక్కువలో తక్కువ లక్షా 25 వేలు గాయత్రీ మహా మంత్రాన్ని జపించే అనుష్ఠానాలు చెయ్యాలి. రాబోయే 9 నెలలలోపు తప్పని సరిగా పూర్తిచేయాలి. తమ తమ ఇంట్లలో గానీ, ఏదైనా గాయత్రీ శక్తి పీఠంలోగానీ, ప్రజ్ఞామండళ్లలో గానీ, గాయత్రీ తీర్థ - తపోభూమిలో గానీ, చేతనా కేంద్రాలలో గానీ వీలును బట్టి ఎక్కడైనా చేసుకోవచ్చు. ఇంతేకాక శతాబ్ది సాధన మహాపురశ్చరణాక్రమాన్ని నిర్ణయించుకుని చేయడం చాలా అవసరం. 2012 చైత్ర నవరాత్రి నాటికి 2 కోట్లమందిని ప్రజ్ఞాపరిజనులను భాగస్వాములుగా చేసుకోవాల్సి ఉంది. దీనివల్ల సూక్ష్మ జగత్తులో ప్రచండ రుంఝామారుతం వీస్తుంది. పరివర్తనా ప్రక్రియ పుంజుకుంటుంది.

★★★

ఉద్వేగం అనుకోకుండా వచ్చే తుఫాను వంటిది.

ఏ పుస్తకంలో ఏముంది?

కుండలినీ మహా విజ్ఞానం

హిందీ మూలం : పండిత శ్రీరామ శర్మ ఆచార్య

అస్తవ్యస్తంగా ఉన్న పరిస్థితులను, వినాశదీశగా పరిణమిస్తున్న పరిస్థితులను మార్చివేసేందుకు కుండలినీ జాగరణ ద్వారా మార్పులు చేసి, ఆ జ్ఞానాన్ని, ఆ మణులను ఒక సూత్రానికి గుచ్చి మాలగా తయారు చేసి ఇచ్చానన్నారు పూజ్యగురుదేవులు. సాధనలో ముఖ్యమైనది ఏమిటంటే నిద్రాణమై ఉన్న శక్తిని జాగృతం చేయడమే. సాధనలన్నీ భావన అనే పునాది మీద నిలుస్తాయి.

విశుద్ధి కుండలినీసాధన తంత్రమార్గ, వామమార్గ సాధనలోకే వస్తుంది. గాయత్రి, సావిత్రి, కుండలినీ సమన్వయ సాధన దక్షిణమార్గ ప్రాధాన్యతకలిగిఉంటుంది. పూజ్య గురుదేవులు ఇటువంటి సాధనే చేశారు.

కుండలినీ ఒక విధంగా కాస్మిక్ ఎలక్ట్రిసిటీ అనవచ్చు. అది జాగృతమయినప్పుడు వ్యక్తిని ప్రాణ వంతునిగా, సమర్థవంతునిగా, ద్రష్టగా తయారుచేస్తుంది. దీని ప్రయోజనం అరిష్టముల నివారణ, ఉజ్జ్వల భవిష్యత్తు నిర్మాణం చేయడం. దీని కొరకు సత్ప్రాతులు కావాలి.

మానవశక్తి సముద్రం వంటిది. దానిని త్రివిధకుండలినీ సాధనల ద్వారా ముద్దించాలి. పురాణాలలో వర్ణించిన సముద్రమథన కథను మానవ శరీరాన్ని దైత్యులతో, మనస్సును దేవతలతో పోల్చుకోవాలి. ఈ రెండింటినీ కలిపి సాధనలో నిమగ్నమైతే పురాణాలలో సముద్ర మథనంలో వర్ణించిన 14 రత్నాలను హస్తగతం చేసుకోవచ్చు.

కుండలినీ మూడు రకాలుగా చెప్పన్నారు గురుదేవులు. దూరదృష్టి, దూరశ్రవణము, ఆలోచనలుపంపడం. పదార్థ సంచాలన, ప్రాణ ప్రవాహం, భవిష్య జ్ఞానం వంటి స్థూల జగత్తుకు సంబంధించిన సిద్ధులు, స్థూల శరీరానికి సంబంధించిన కుండలినీని జాగృతం చేయడం వల్ల లభిస్తాయి. ఓజస్సు, తేజస్సు, వర్చస్సు అధికంగా లభిస్తాయి. సూక్ష్మ శరీరానికి సంబంధించిన కుండలినీ సాధన పంచకోశముల (అన్నమయ, ప్రాణమయ, మనోమయ, విజ్ఞానమయ, ఆనందమయ) ఆధారంతో జరుగుతుంది. పంచ ప్రాణాలు, పంచతత్వాలు వీటికి సంబంధించినవే. సూక్ష్మశరీర కుండలినీ జాగృతం కావడంతో

మనిషికి అదృశ్య జగత్తులో నివసించే పితరులతో, దేవతలతో స్నేహ సంబంధాలు కలిగి, ఇచ్చిపుచ్చుకోవడాలు ప్రారంభం అవుతాయి. ప్రకృతి రహస్యాలు తెలుస్తాయి. భవిష్య సంఘటనలు అర్థమవుతాయి. ప్రజల మనస్సులలో అనుకూల భావాలను ప్రవేశపెట్టి లోక ప్రవాహం దారి మళ్ళించవచ్చు. ప్రతికూలతలను నివారించి ముందుకు సాగవచ్చు. కారణ శరీరానికి సంబంధించిన కుండలినీ జాగరణను గ్రంథి భేదనం అని కూడా అనవచ్చు. మస్తకంలో ఉన్న బ్రహ్మగ్రంథి, హృదయ ప్రదేశంలో ఉన్న విష్ణుగ్రంథి, నాభి ప్రదేశంలో ఉన్న రుద్రగ్రంథి వికసింపజేసుకోగలిగితే శారీరక స్వాస్థ్యము, ప్రతిభ, బుద్ధిసూక్ష్మత, తృప్తి, తృప్తి, శాంతి తోపాటు బ్రహ్మాండీయ శక్తులతో ఇచ్చిపుచ్చుకోవటాలు సాధ్యమవుతాయి.

జననేంద్రియ మూలంలో ఉన్న కామశక్తిని మేరుదండం ద్వారా బ్రహ్మరంధ్ర మండలి బ్రహ్మశక్తితో విలీనం చేయటానికి షట్ చక్ర వేధనం జరగాలి. దీనివల్ల రకరకాల సిద్ధులు లభిస్తాయి. ఈ సాధనలో విజయం పొందాలని ఆకాంక్షించేవారు పలు సాధనాత్మక కష్టాలు ఎదుర్కొన్నా ప్రతిఫలం అంచనా వేయటానికి వీలులేనంత గొప్పది. ఈ సాధనలలో ప్రాచీన కుండలినీ విద్యలో ప్రస్తావించిన పేర్లకు ఆధునిక ఇంగ్లీషు భాష పేర్లను కూడా ఇచ్చారు. మూలాధారము కాదా ఈక్విసా, సహస్రారం-రెటిక్యులర్ యాక్టి వేటింగ్ సిస్టమ్, షట్చక్రములు రకరకాల నెర్వస్ ప్లెక్స్ (శాక్రల్ ప్లెక్స్, లుంబార్ ప్లెక్స్ వగైరా) పింగళనాడి సింపథిటిక్ నెర్వస్ సిస్టమ్, ఇడానాడి పారా సింపథిటిక్ నెర్వస్ సిస్టమ్, కారణ శరీర నివాసం హృదయంలోని పేస్ మేకర్ గా చెప్పారు.

కుండలినీసాధనకు ఆత్మత పడవద్దనీ తాను ఈ మహా ప్రయోగంలో ఎవరికి ఎంత వరకు అవసరమో తగినంతగా లభింపజేస్తాననీ అన్నారు. స్థూల శరీరం లేకపోయినా సూక్ష్మ శరీరంతో నూరు సంవత్సరాలు ఈ కర్తవ్యాన్ని నిర్వహిస్తానన్నారు పూజ్య గురుదేవులు. పాఠకులు తమ వ్యక్తిత్వాన్ని మెరుగుపరచుకొని, కుండలినీ సాధనకు యోగ్యత పొంది, కుండలినీ సాధనలో కృతకృత్యులు కమ్మని ఈ పుస్తకం సందేశమిస్తున్నది.

★★★

మన ప్రవర్తనకు ఆకర్షణ చిరుహాసం.

కులపిత

పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్య

కులమాత

మాతా భాగవతీ దేవి శర్మ

సంస్థాపకులు
దేవ సంస్కృతి విశ్వవిద్యాలయము

కులపిత యొక్క దివ్య స్వప్నం - దేవ సంస్కృతి విశ్వవిద్యాలయము

- ❖ ఈదేశంలోగాని, భూమిమీద మరెక్కడైనాగాని నూతనత్వం అంకురించిందంటే, అది విశ్వవిద్యాలయాలలోనే. ఎప్పుడు నూతన యుగం వచ్చినా అది విశ్వవిద్యాలయాల నుండే ప్రారంభమైంది. ఎప్పుడు నూతన మానవులు అవతరించినా, వారికి నూతన మార్గదర్శనం చేసింది విశ్వవిద్యాలయాలే ! ఈ విశ్వవిద్యాలయాలలో అనుదానంగా విద్య లభించేది. మహా మానవుల-దేవ మానవుల నారు తయారయ్యేది. నలండా, తక్షశిల విశ్వవిద్యాలయాలు ఇటువంటివే. ఇందలి శక్తివంతులైన శిక్షకులు, ప్రాణవంతులైన విద్యార్థులు కలిసి దేశమంతటా ప్రవహించే ప్రాణశక్తి లేవదీసేవారు. భూమి అంతటా జీవన విలువల అనుదానం కురిసేది. ఇటువంటి విశ్వవిద్యాలయ స్థాపన నా స్వప్నం!
- ❖ దేవసంస్కృతికి ధృవకేంద్రమైన దేవసంస్కృతీ విశ్వవిద్యాలయంలో ఈదేశపు నలుమూలల నుండే గాక దేశ-విదేశాల నుండి విద్యార్థులు వచ్చి భారతీయ సంస్కృతి ఏమిటో తెలుసుకుంటారు. దేనికైన తొలి అభిప్రాయం పేరుతోనే కలుగుతుంది. తద్వారా దాని గుణాలు, లక్ష్యాలు స్పష్టమౌతాయి. ఈ దేవసంస్కృతి విశ్వవిద్యాలయంలో భారతీయ సంస్కృతి మరియు భారతీయ విద్యల అధ్యయనం అన్ని కోణాల నుండి జరుగుతుంది. శిక్షణ, పరిశోధనలు జరుగుతాయి. దేశంలో అసలు సినలు మనుష్యులను, పెద్ద మనుష్యులను, గొప్ప మనుష్యులను మరియు సర్వాంగసంపన్నులైన మనుష్యులను తయారు చేయగలిగే విశ్వవిద్యాలయం ఒకటి ఉండాలి.
- ❖ ఈ విశ్వవిద్యాలయంలో, తమ ఆచరణ మరియు జీవనము ద్వారా శిక్షణ ఇవ్వగలవారిని ఆచార్యులుగా కోరుతున్నాను. వ్యాఖ్యానం చెప్పే వ్యాఖ్యాతలు అవసరం లేదు. బుద్ధి మరియు శబ్దములద్వారా మారగలిగేదేమైనా ఉంటే, విశ్వమంతా ఏనాడో అలా మారిపోయి ఉండేది. శబ్దములతో ఆటలు ఆడేవారు, బుద్ధిని చమత్కారములకు ఉపయోగించే గారడీ-మాయ చేసే దంబాకారులతో మన పని జరగదు. సంకల్ప శుద్ధి కలిగిన, తమ సంస్కృతికోసం, మాతృభూమికోసం, విశ్వమానత్వంకోసం తమ అణువు-అణువుని కరిగించుకొంటూ సమర్పించుకొనే సాహసంతో కూడిన ఆచార్యులనే కోరుచున్నాను.
- ❖ చాణక్యుడు ఎవరు? తక్షశిలా విశ్వవిద్యాలయంలో ఆచార్యుడు. అతను కేవలం విద్వాంసుడు, వ్యాఖ్యానకర్త కాదు. అతని ఆచరణలో నిష్ఠ ఉండేది, బలమైన సంకల్పం ఉండేది. తన దేశం, భూమి కొరకు ప్రేమానురాగం ఉండేది. తన సంస్కృతి కొరకు సమర్పణ ఉండేది, తన మాతృభూమి కొరకు ప్రాణాలను పణంగా పెట్టగల నిష్ఠ ఉండేది. ఈ గుణాలవల్లనే ఆయన విదేశీ యవనులను పారద్రోలేడు, దేశంలోని అత్యాచారాలను, అన్యాయపాలకులను మట్టిలో కలిపాడు. వీధుల్లో తిరుగాడుతున్న సామాన్యులకుని దగ్గరకు తీసి, పరాక్రమశాలిగా, గొప్పయోధునిగా, గొప్ప నాయకునిగా మరియు నీతి కౌశల్యంగల చంద్రగుప్త సమ్రాట్టుగా తీర్చిదిద్దాడు. వాని ప్రయత్నాలవలన నూతనయుగము ప్రారంభమైనది. నేను కలలు కనే విశ్వవిద్యాలయ ఆచార్యుల ఆదర్శాలు కూడా ఈవిధంగానే ఉంటాయి.
- ❖ నా కోరిక ఒక విశ్వవిద్యాలయం స్థాపించబడాలని, అందులోని ఆచార్యులు, విద్యార్థులు కలిసి ఒక నూతన యుగాన్ని నిర్మించాలని. దానినుండి కౌండిన్య, కుమారజీవుల వంటి విద్యార్థులు బయటకు రావాలి. వారు ఈ దేశంలోను మరియు విశ్వ వసుధపై దేవసంస్కృతియొక్క సంవేదనను విస్తరింపచేయాలి. ఆనాడు ఋషులు స్థాపించిన విశ్వవిద్యాలయ మహిమ ఇందు ప్రకటితమవ్వాలి. నేను కన్న కలలు వ్యర్థం కావని నా పూర్తి నమ్మకం. నా శిష్యులు ఈ కలను పూర్తి చేస్తారు.

మంచి మాటలతో శత్రువులను మిత్రులుగా చేసుకోవచ్చు.

వార్తలు

రాష్ట్రమంతటా జరిగిన వివిధ కార్యక్రమాలు

హైదరాబాద్ గాయత్రీ చేతనా కేంద్రం

4వ వార్షికోత్సవం

సామూహిక సత్యనారాయణ వ్రతం

14.03.2010 ఆదివారనాడు హైదరాబాద్ గాయత్రీ చేతనా కేంద్రం 4వ వార్షికోత్సవం అత్యంత వైభవంగా నిర్వహించబడింది. 200 మంది జంటలతో సామూహిక సత్యనారాయణ స్వామి వ్రతం నిర్వహించబడింది. శ్రీ కృష్ణారావు, (గాయత్రీ పరివార్-కాకినాడ) గారు అన్నవరం నుండి శ్రీ సత్యనారాయణ స్వామి పంచలోహ రూపులను వ్రతధారులందరికీ ఉచితంగా అందించారు.

శ్రీ అశ్వినీ సుబ్బారావు (దక్షిణ భారత కన్వీనర్) పరమ పూజ్య గురుదేవులు అందించిన శ్రీ సత్యనారాయణ వ్రత కథా ప్రాముఖ్యతను తెలుపుచూ సత్యధర్మ నిష్ఠలను వ్రతముగా దీక్షపూనాలని సందేశం అందించారు. శ్రీమతి అనసూయమ్మ, శ్రీ వెంకట నారాయణ, శ్రీ ఫూల్ సింగ్, శ్రీ శంకర్లు మధ్య మధ్యలో సందర్భానుసారంగా యుగ సంగీతాన్ని ఆలపించి భక్తులను అలరింపచేశారు. పద్మభూషణ్ గ్రహీత శ్రీ నూకల చిన సత్యనారాయణ “ఎందరో మహానుభావులు” అనే త్యాగరాయ కృతిని ఆలపించి శ్రోతలను ఉర్రూతలూగించారు.

శ్రీ జి.వి.రావు (మాజీ చైర్మన్-లక్ష్మీ విలాస్ బ్యాంక్) కార్యక్రమంలో పాల్గొనుటయేగాక పసుపు రంగు వస్త్రములను ఖరీదు చేసి, గాయత్రీ పరివార్ పట్ల ఆసక్తిని వ్యక్తం చేయడం ముదావహం.

11వేల రూపాయల గురుదేవుల సాహిత్యం విక్రయించడం జరిగింది. అందరికీ భోజన ప్రసాదం, స్వామివారి ప్రసాదం అందించబడ్డాయి.

గత నాలుగు సంవత్సరాలలో గాయత్రీ చేతనా కేంద్రం రాశిపరంగానే కాకుండా వాసిపరంగా కూడా దిన దిన ప్రవర్ధమానం చెందింది అని తెలియచేయడానికి సంతసిస్తున్నాం.

1. “యుగశక్తి గాయత్రీ” మాస పత్రిక చందాదారుల సంఖ్య 8,000కు చేరుకున్నది.
2. భారతీయ సంస్కృతీ జ్ఞాన పరీక్షలకు రాష్ట్రం మొత్తం మీద 40,000 మంది బాలబాలికలు ఉపస్థితులయ్యారు.
3. దేవ సంస్కృతీ విశ్వవిద్యాలయం నిర్వహిస్తున్న దూరవిద్యలో 2009 డిసెంబరులో 70 మందితో కూడిన మొదటి బృందం పరీక్షలు వ్రాసింది.
4. పూజ్య గురుదేవులు రచించిన 20 లక్షల విలువైన సాహిత్య అమ్మకాలు జరిగాయి. “బాల సంస్కారశాల-మార్గదర్శిని” (తెలుగు) రాష్ట్రమంతటా 1000 పుస్తకాలు పంపిణీ చేయడం జరిగింది. చేతనా కేంద్రంతో సహా “బాల సంస్కార శాలలు” అక్కడక్కడ ప్రారంభం అయ్యాయి.
5. రాష్ట్రం నలుమూలలా, మూలమూల గ్రామాలతో సహా యజ్ఞాల నిర్వహణ ఊపునందుకుంది.

మాతాజీ-గురుదేవుల సూక్ష్మ సంరక్షణలో, మనందరి నిరంతర కృషితో మరింత ముందుకు సాగాలని కోరుకుందాం. కృషి చేద్దాం.

విశాఖపట్నంలో

ప్రగతిపథంలో సాహిత్య ప్రచారము

గాయత్రీ పరివార్ విశాఖపట్నం శాఖ 2010 జనవరి నుండి 2010 ఫిబ్రవరి 12వ తేదీ వరకు రూ. 25,400/- విలువగల పూజ్యగురుదేవుల సాహిత్యాన్ని విశాఖపట్నం పౌరులకు అందించింది. పూజ్యగురుదేవుల జన్మశతాబ్ది సంవత్సరం పురస్కరించుకుని శ్రీ ఐ. అవతారంరాజు నేతృత్వంలో గాయత్రీ పరివార్ చేయుచున్న కృషిని గాయత్రీ చేతనా కేంద్రం అభినందించుచున్నది. ఇది అందరికీ స్ఫూర్తిదాయకము.

స్లిక్కర్ల కార్యక్రమం

శ్రీ సంజయ్ సింగ్, సీనియర్ కార్యకర్త గురుదేవుల జన్మశతాబ్ది సందర్భంగా పూజ్యగురుదేవుల సద్వాక్యాలను 4”x6”

కోధం, ఆవేశం అగ్ని జ్వాలలవలె ఒక్కసారిగా పెరుగుతాయి.

సైజులో 11,000 స్టిక్కర్లను (హిందీ) ముద్రించి విశాఖపట్నం మీదుగా వెళ్ళే రైళ్ళ బోగీలలో అంటించే కార్యక్రమం చేపట్టారు. అదేవిధంగా విశాఖపట్నం నగరంలోని ప్రముఖ కూడళ్ళవద్ద, షాపులలో, ఇతర ప్రదేశాలలో అంటించే కార్యక్రమం శ్రీఘ్రగతిన పూర్తిచేయచున్నారు. ఈ కార్యక్రమంలో భాగంగా ఒక ముస్లిం సోదరుడు 100 స్టిక్కర్లను స్వయంగా అంటించారు. శ్రీ సంజయ్ సింగ్ అనుభవము ద్వారా మరింత ప్రేరణ పొంది ఇప్పుడు 30,000 స్టిక్కర్లు అంటించే సంకల్పం తీసుకున్నారు. శ్రీ సంజయ్ సింగ్ గారిని గాయత్రీ చేతనా కేంద్రం అభినందిస్తున్నది.

అశ్వాపురంలో

డిశంబర్ 2009లో జరిగిన భారతీయ సంస్కృతీ జ్ఞాన పరీక్షలలో మణుగూరు, అశ్వాపురం మండలంలో 7 పాఠశాలల నుండి 333 మంది విద్యార్థులు పాల్గొన్నారు. ఏడుగురు విద్యార్థులు 80% మార్కులతో పాసు అయ్యారు. 13.02.2010న విశేష ప్రతిభ కనపరిచిన విద్యార్థులకు భారజల ప్లాంటు డిప్యూటీ జనరల్ మేనేజరు శేషసాయి గారు బహుమతి ప్రదానం చేశారు.

గుడివాడలో

గుడివాడలో జరిగిన భారతీయ సంస్కృతీ జ్ఞాన పరీక్ష 2009లో 1820 మంది విద్యార్థినీ, విద్యార్థులు పాల్గొన్నారు. 18 స్కూళ్ళలో జరిగిన ఈ పరీక్షలకు 57 మంది ఇన్ విజిలేటర్లు పరీక్షలు సజావుగా జరగటానికి తోడ్పడ్డారు. శ్రీమతి కాట్రగడ్డ రజని గుడివాడ శాఖ కన్వీనర్, శ్రీ సత్యన్నారాయణ రెడ్డి, శ్రీ శాంతారాం రెడ్డిగార్లు భారతీయ సంస్కృతీ జ్ఞాన పరీక్షలకు విశేష కృషి చేశారు.

కారుమంచిలో

27.12.2009 గుంటూరు జిల్లా కారుమంచి గ్రామంలో షిర్డి సాయిబాబా దేవాలయంలో సామూహిక గాయత్రీ మంత్ర జపం గ్లోబల్ గాయత్రీమంత్ర పురశ్చరణలో భాగంగా జరిగింది. 27 మంది సాధకులు ఈ జపసాధనలో పాల్గొన్నారు.

ఆదోనిలో

07.03.2010 ఆదోని లోని శ్రీ బాబా గార్డెన్స్ లో శ్రీ గౌరమోహన్ శాంత దంపతుల సంకల్పంతో శ్రీ వి. వెంకటేశులు,

రమామణి యుగశిల్పి దంపతులు 24 కుండముల గాయత్రీ మహా యజ్ఞం నిర్వహించారు. సుమారు 450 మంది పాల్గొన్న ఈ యజ్ఞ కార్యక్రమంలో 17 వివాహదిన సంస్కారములు కూడా నిర్వహించబడ్డాయి. యుగశక్తి గాయత్రీ మాసపత్రికకు 5 మంది చందాదారులను చేర్పించటం జరిగింది.

**హైదరాబాదు ఇ.ఎస్.ఐ స్టాఫ్ క్వార్టర్స్ లో
8 కోట్ల గాయత్రీ జపపూర్ణాహుతి**

ఇ.ఎస్.ఐ. క్వార్టర్స్ లో 8 కోట్ల గాయత్రీ మంత్ర జప పూర్ణాహుతి సందర్భంగా 24 కుండీల యజ్ఞం నిర్వహింపబడింది. గాయత్రీ చాలీసా, గాయత్రీ సహస్రనామాలతో కార్యక్రమం ప్రారంభం అయింది. శ్రీమతి ప్రమీల, శ్రీమతి ప్రేమలతాదేవి, శ్రీమతి ఉష, శ్రీమతి ప్రమీలాదేవి వేదికను అలంకరించారు. శ్రీ అశ్వినీ సుబ్బారావుగారు షట్కర్మల విశిష్టతను గూర్చి, వాటి అవసరాన్ని గూర్చి వివరించారు. శ్రీ లక్ష్మణరావుగారు మాట్లాడుతూ బ్రాహ్మీ ముహూర్తంలో ప్రతిరోజూ 10 నుండి 15 నిమిషాలు చాలీసా పారాయణ చెయ్యాలనీ, స్వాధ్యాయ సత్సంగాలు నిర్వహింపబడాలనీ తెలియచేశారు. ఉపాసన, సాధన, ఆరాధన, సమయపాలన చాలా అవసరమని చెప్పారు. 500 మంది పరిజనులతో శ్రీ లక్ష్మణరావుగారి ఆధ్వర్యంలో యజ్ఞం నిర్విఘ్నంగా నిర్వహింపబడింది. శ్రీ విఠల్ గారు, శ్రీ హనుమంతరెడ్డిగారు తదితరులు సహకరించారు. అందరికీ భోజన ప్రసాదం అందించబడింది.

ఖమ్మంలో

31.01.2010 ఖమ్మం శ్రీ గుంటుమల్లేశ్వర శివాలయం 24 కుండముల గాయత్రీ మహాయజ్ఞం గాయత్రీ చేతనాకేంద్రం, హైదరాబాద్ వారి ఆధ్వర్యంలో శ్రీ వెంకట నారాయణ, చిరంజీవి, యుగంధర్ గార్లు యజ్ఞ కార్యక్రమం నిర్వహించారు. ముఖ్య అతిథులుగా విచ్చేసిన ఖమ్మం జిల్లా కలెక్టర్ శ్రీమతి వి. ఉషారాణి యుగనిర్మాణ సాహిత్యాన్ని విడుదల చేశారు. ఖమ్మం మునిసిపల్ చైర్మన్ శ్రీమతి అప్రోజ్ సమీనా, కౌన్సిలర్ శ్రీ బాలగంగాధర్ తిలక్, వర్తకసంఘ అధ్యక్షులు కొమ్మ నరేష్, జిల్లా జ్యూవలర్స్ అధ్యక్షులు శ్రీ అశోక్ లాహోటి దీప ప్రజ్వలన చేసి కార్యక్రమం ప్రారంభించారు. స్థానిక కార్యకర్తలు శ్రీ గాయత్రీ ప్రసాద్,

నారి లేని ఇల్లు, విల్లు రెండూ వ్యర్థమే.

చెడవరపు కిషోర్ గుప్తా, డి. వెంకయ్యగారు, శిరిపురపు శంకరయ్యగారు బుడిగం శ్రీనివాస్, పంతంగి వెంకటేశ్వర్లు, పట్టణ కన్వీనర్ సాయికృష్ణ, జిల్లా కన్వీనర్ శ్రీ సతీష్ ఖండేల్వాల పాల్గొన్నారు.

పత్తిపాడు గ్రామంలో

06.03.2010 పత్తిపాడు గ్రామంలో సాయంత్రం 24 కుండముల గాయత్రీ యజ్ఞ సందర్భముగా 108 కలశములతో శివాలయం నుండి యజ్ఞ స్థలమునకు కలశయాత్ర శోభాయమానంగా జరిగింది. అనంతరం 2400 దీపములతో దీపయజ్ఞం అనసూయమ్మగారు, పిచ్చయ్య శాస్త్రి గారు నిర్వహించారు.

07.03.2010 పత్తిపాడు గ్రామంలో శివకాటన్ మిల్లులో 24 కుండముల గాయత్రీ మహా యజ్ఞం శ్రీ మదమంచి సుధాకర్ ఆధ్వర్యంలో చీరాల మూర్తిగారు, అనసూయమ్మగారు నిర్వహించారు. యజ్ఞములో గురువుగారి సందేశంతోపాటు 200 మందికి గురుదీక్ష ఇవ్వబడింది.

తోటపల్లిలో

ఫిబ్రవరి 8,9 విజయనగరం జిల్లా గరుగుబిల్లి మండలం వెంకటేశ్వరస్వామి ఆలయంనందు 24 కుండముల గాయత్రీ మహా యజ్ఞం నిర్వహించబడింది. 8వ తేది 108 కలశాలతో శోభాయాత్ర, సాయంత్రం 24000 దీపాలతో గాయత్రీ దీప యజ్ఞం కన్నుల పండువుగా జరిగింది. 09.02.2010న 24 కుండముల గాయత్రీ మహా యజ్ఞం హైదరాబాద్ టోలి వారు విశాఖపట్నం టోలి వారు నిర్వహించారు. సుమారు 3000 మంది పాల్గొన్న ఈ యజ్ఞ కార్యక్రమాన్ని శ్రీ ఇ. హరినారాయణ, శ్రీ పి. లక్ష్మణరావు, శ్రీ ఎ. పాపారావు, శ్రీ యస్.బి. సంతోష్ కుమార్, శ్రీ పి. అప్పలనాయుడు, శ్రీ డి. చిన్ననాయుడు పర్యవేక్షించారు.

గుంటూరులో

07.02.2010 ఆదివారం ఉ॥9.00గం.లకు మైత్రీ హ్యూమన్ వెల్ఫేర్ ఆర్గనైజేషన్, బ్రాడీపేట, గుంటూరు వారి ఆధ్వర్యంలో, యజ్ఞవల్క్య క్షేత్రము 5/1, పండరిపురం, గుంటూరు నందు 24 కుండముల గాయత్రీ మహా యజ్ఞం వైభవంగా

జరిగింది. శ్రీ బి.యల్.యన్. మూర్తి-శారద దంపతులు యజ్ఞనిర్వహణ చేశారు. దాదాపు 100 మంది భక్తులు ఈ కార్యక్రమములో పాల్గొన్నారు. స్థానిక గాయత్రీ పరివార్ సభ్యులు శ్రీ సూర్యనారాయణ దంపతులు, శ్రీమతి విజయలక్ష్మి గారు తమ సహాయ సహకారాలు అందచేశారు. శ్రీ శిష్టా సుబ్రహ్మణ్య శాస్త్రి, ఫౌండర్, మైత్రీ హ్యూమన్ వెల్ఫేర్ ఆర్గనైజేషన్, శ్రీ రంగారావు గురుస్వామి గార్లు ప్రసాదవితరణకు సహకరించారు. యుగసాహిత్య విక్రయశాల నిర్వహించబడినది.

విజయవాడలో

2010 జనవరి 24,25,26 తేదీలలో విజయవాడ భవానిపురంలోని వాసవీ కళ్యాణ మండపం నందు 24 కుండముల గాయత్రీ మహా యజ్ఞం, సత్రయాగం శ్రీ బి.యల్.యన్ మూర్తి-శారద దంపతులచే అత్యంత వైభవంగా నిర్వహించబడింది.

24వ తేదీన ఉదయం కలశయాత్ర, తదనంతరం 9గం.లకు యజ్ఞం ప్రారంభమయింది. పూజ్య శ్రీ మాతా శివచైతన్యానంద, వ్యవస్థాపకులు చైతన్య తపోవన్ తాడేపల్లి వారు తమ అనుగ్రహభాషణ చేశారు. 25వ తేదీన యజ్ఞ కార్యక్రమంలో పూజ్య శ్రీ భక్తి చైతన్యానంద యోగాశ్రమం, సీతానగరం వారు తమ అనుగ్రహభాషణలో హాజరైన పరిజనులకు “యోగ నిద్ర” స్థితి అనుభూతి కలిగించారు. 26వ తేదీ శ్రీ డి.వి.ఎన్.బి. విశ్వనాథ్, (వ్యవస్థాపకులు సూర్యదేవాలయం, నంబూరు) శాంతికుంజ్, మాతాజీ గురుదేవుల పరిచయం చేశారు. గాయత్రీ పరివార్ లక్ష్యాల గురించి వివరించారు. తదుపరి పూర్ణాహుతి కార్యక్రమం అత్యంత వైభవంగా జరిగింది.

ఈ కార్యక్రమ నిర్వహణ బాధ్యతను చి॥ కె. నరేంద్ర, చి॥ విజయ సారధి, చి॥ బి. శ్రీనివాస్, చి॥ అప్పారావు నిర్వహించారు. భోజన ప్రసాదాలకు వాసవి విజయవాడ ఐక్యతా సంఘం సహాయ సహకారాలు అందించారు. ఈ మూడు రోజుల కార్యక్రమానికి చక్కటి కళ్యాణ మండపమును అన్ని వసతులతో ఉచితంగా ఇచ్చి మండప కమిటీ వారు సహకరించారు. మంగళగిరి గాయత్రీ పరివార్ సభ్యులు శ్రీ యల్.కె. శర్మ, శ్రీ పేర్ల వెంకటేశ్వరరావు, శ్రీ ప్రతాప్ ఈ కార్యక్రమానికి సహకరించారు.

మన ప్రవర్తనకు ఆకర్షణ చిరుహాసం.

తాడేపల్లిలో

మహాశివరాత్రి సందర్భంగా ఫిబ్రవరి 11,12,13 తేదీలలో 24 కుండముల గాయత్రీ మహా యజ్ఞం చైతన్య తపోవన్, పూజ్య శ్రీ మాతా శివచైతన్యానంద వారి సన్నిధిలో జరిగింది. 11వ తేదీన భక్తి చైతన్యానంద వారిచే రుద్రమహిమ ప్రవచనం, తదుపరి యజ్ఞం; 12వ తేదీన మాతా శివచైతన్యానంద వారిచే అనుగ్రహభాషణ, తదుపరి యజ్ఞం; 13.02.2010న పూజ్యశ్రీ ప్రమోదానంద స్వామి వారిచే ప్రవచనం, తదుపరి పూర్ణాహుతి నిర్వహించబడింది. గాయత్రీ పరివార్ సభ్యులు శ్రీ యల్.కె. శర్మగారు, శ్రీ బి.యల్.యన్ మూర్తి-శారద దంపతులు శ్రీ పేర్ల వెంకటేశ్వరరావు, శ్రీ తాతారావు, శ్రీ ప్రతాప్ గారు సహాయ సహకారాలు అందించారు. భోజన ప్రసాదాలు చైతన్య తపోవన్ వారు అందించారు.

అమలాపురంలో

28.02.2010 తూర్పుగోదావరి జిల్లా అమలాపురంలో సింగిడి స్కూలునందు శ్రీ పరమేశ్వర సేవా సమితి ఆధ్వర్యంలో 24 కుండముల గాయత్రీ మహా యజ్ఞం అత్యంత వైభవంగా జరిగింది. యజ్ఞ కార్యక్రమమును శ్రీ వి.వి. సత్యన్నారాయణ (గోడి) పి.యన్.కె. దుర్గ, యన్. కుమారి, జె. సీతాకుమారిలు నిర్వహించారు.

నేడునూరు గ్రామంలో

01.01.2010 తూర్పుగోదావరి జిల్లా నేడునూరు గ్రామంలో శ్రీ వేణుగోపాలస్వామి ఆలయంలో పంచకుండీ గాయత్రీ మహా యజ్ఞం శ్రీ రామానందస్వామి ఆధ్వర్యంలో శ్రీమతి కె. నాగమణి, గాయత్రీ, యన్. కుమారి గార్లు నిర్వహించారు. సుమారు 70 మంది ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు. గాయత్రీ మంత్ర దీక్ష స్వీకరించారు.

ఉప్పల గుత్తంలో

19.02.2010 తూర్పుగోదావరి జిల్లా ఉప్పల గుత్తంలో శ్రీ సిహెచ్. భీమేశ్వర రావుగారి ఇంట్లో పంచకుండీ గాయత్రీ మహా యజ్ఞం శ్రీ రామానంద స్వామి ఆధ్వర్యంలో గాయత్రీ, యన్. కుమారి గార్లు నిర్వహించారు. 100 మంది ఈ యజ్ఞ

కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు. 15 మంది గాయత్రీ మంత్ర దీక్ష తీసుకున్నారు.

మిట్టపాలెంలో

12.02.2010 కనిగిరి తాలుకా మిట్టపాలెం నారాయణస్వామి దేవాలయంలో శివరాత్రి సందర్భమున పంచకుండీ గాయత్రీ యజ్ఞం నిర్వహించబడింది. యజ్ఞం ముందు రోజు శాంతికుంజ్లో జరిగే కార్యక్రమాల మిషన్ వివరాలు తెలిపే వీడియో ప్రదర్శన జరిగింది. ఈ కార్యక్రమములు శ్రీమతి మెంటా సుబ్బులు ఆధ్వర్యంలో శ్రీ మెంటా నారాయణరావు, శ్రీమతి మెంటా గీతారాధిక, శ్రీమతి టి.నాగసుజాత నిర్వహించారు. శ్రీ మలసాని వెంకటేశ్వర్లు తదితరులు ఒంగోలు నుంచి వచ్చి ఈ కార్యక్రమానికి విశేషరూపంలో సహకరించారు. 25 మంది గాయత్రీ మంత్ర దీక్ష స్వీకరించారు.

మారుపాక గ్రామంలో

20.01.2010 కరీంనగర్ జిల్లా మారుపాక గ్రామంలోని గాయత్రీ జ్ఞాన మందిరంలో వసంత పంచమి సందర్భంగా త్రికుండీ గాయత్రీ మహా యజ్ఞం డా॥ పులి సత్యన్నారాయణ నిర్వహించారు. పులి లక్ష్మి, మనోహర్, మధుకర్, సత్యహరి, సత్యన్నారాయణ, నాంపల్లి తిరుపతి తదితరులు పాల్గొన్నారు. సుమారు 100 మంది పరిజనులు ఈ యజ్ఞ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు

20.01.2010 జిల్లా పరిషత్ ఉన్నత పాఠశాలలో సరస్వతీ పూజ, అక్షరాభ్యాస కార్యక్రమాలు పులి మధుకర్ నిర్వహించారు. ఈ కార్యక్రమంలో పాఠశాల ప్రధానోపాధ్యాయులు నజీరుద్దీన్, ఉపాధ్యాయుల బృందం పాల్గొన్నారు.

అప్పిరిలో

ఫిబ్రవరి 3,4,5 తేదీలలో కర్నూలు జిల్లా అప్పిరి గ్రామంలోని శ్రీరామతీర్థ గాయత్రీ ఆశ్రమంలో ఆశ్రమ సప్తమ వార్షికోత్సవ సందర్భముగా పంచకుండీ గాయత్రీ మహా యజ్ఞం నిర్వహించబడింది. శ్రీ వి.వెంకటేశులు రాయలసీమ కో ఆర్డినేటర్ ఆధ్వర్యంలో శ్రీమతి యమ్. అరుణకుమారి, ఈ యజ్ఞ కార్యక్రమాన్ని నిర్వహించారు. సుమారు 250 మంది ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు. 750 రూపాయల సాహిత్య విక్రయం అయింది.

అంగవిహీనుని, అనాకారిని, పెంకి వానిని రోగిగా భావించి సానుభూతితో సహకరించాలి.

వరంగల్ జిల్లాలో

శ్రీ అమ్మిరాజు రాధాకృష్ణ మూర్తిగారు 2010 ఫిబ్రవరి నెలలో 6 గాయత్రి యజ్ఞములు ఒక వివాహాదిన సంస్కారం జరిపించారు. 30 మందిని యుగశక్తి పత్రికకు చందాదారులుగా చేర్చించారు. గురుదేవుల సాహిత్యం 1700 రూపాయల విక్రయం జరిగింది.

28.02.2010 ధర్మసాగర్ గ్రామంలో పంచకుండీయ గాయత్రి మహాయజ్ఞమును శ్రీ మూర్తిగారి ఆధ్వర్యంలో శ్రీ గౌరిశెట్టి వెంకటేశ్వర్లు, శ్రీ సదానందం నిర్వహించారు. బాబారామ్ దేవ్ వారి 5 రోజుల యోగా శిక్షణా శిబిరం పూర్తి అయిన సందర్భమున యజ్ఞ కార్యక్రమం నిర్వహించగా సుమారు 70 మంది భక్తి శ్రద్ధలతో పాల్గొన్నారు.

సిరిగుప్ప (బళ్ళారి జిల్లా, కర్నాటక)

20.02.2010న 54 కుండముల గాయత్రి మహా యజ్ఞ సందర్భమున 58 కలశములతో శోభాయాత్ర అభయ ఆంజనేయ స్వామి దేవాలయం నుండి అమృతేశ్వర స్వామి దేవస్థానం వరకు నిర్వహించబడింది.

21.02.2010న శ్రీ అమృతేశ్వర స్వామి దేవాలయంలో 54 కుండముల గాయత్రి మహాయజ్ఞం శ్రీ సతీష్ కుమార్ శ్రీమతి సుశీలమ్మ ఆధ్వర్యంలో శ్రీ బి. సత్యన్నారాయణ-రాజ్యలక్ష్మి దంపతులు (ఒంగోలు) శ్రీ వి. వెంకటేశులు రమామణి దంపతులు, (బెంగుళూరు) శ్రీ పటేల్, సుమ దంపతులు (బెంగుళూరు) ఈ యజ్ఞ కార్యక్రమాన్ని నిర్వహించారు. సుమారు 450 మంది ఈ యజ్ఞ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు. యుగశక్తి గాయత్రి మాసపత్రికకు 30 మంది చందాదారులను చేర్చించటం జరిగింది.

దేవ సంస్కృతి విశ్వవిద్యాలయం, హాలిడ్వార్ వారి

దూరస్థ విద్యా కోర్సు (Distance Education) "వ్యక్తిత్వ పరిష్కారము" పరీక్షకు (Personality Refinement) నూతన బ్యాచ్ లు ప్రారంభమైనవి. కోర్సు వివరములకు, అప్లికేషన్ల కొరకు సంప్రదించవలసినది.

వినపాముల సీతారాం, కో ఆర్డినేటర్

ఫోన్ : 9848979969, 9490935988, 9963578680

అందరికీ ఆహ్వానం - తెలుగువారికి ప్రత్యేక శిబిరం

శాంతికుంజ్ హరిద్వార్ నందు 29.04.2010 నుండి 07.05.2010 వరకు 9 రోజులు తెలుగువారికి ప్రత్యేకంగా తెలుగులో "సంజీవనీ సాధనా" శిబిరం నిర్వహించబడుతుంది. శిబిరములో పాల్గొనదలచినవారు ఉత్తరము, ఈ-మెయిల్ ఫ్యాక్స్ ద్వారా గాని, తమ పూర్తి పేరు, చిరునామా, వయస్సు, విద్యార్హత, వృత్తి, ఫోన్ నెం, ఈ-మెయిల్ మొదలైన వివరములు తెలుపుతూ హరిద్వార్ నుండి అనుమతి పత్రాన్ని పొందగలరు. పాల్గొన దలచినవారు క్రింద ఈయబడిన సూచనలను తప్పక పాటించవలసి ఉంటుంది.

- (1) వయస్సులో పెద్దవారు, శారీరకముగా బలహీనులు, దీర్ఘకాల ఆరోగ్య సమస్యలతో బాధపడుతున్నవారు, అంటువ్యాధులు కలవారు శిబిరమునకు అనుమతించబడరు. (2) ఆశ్రమములో రెండవ లేక మూడవ అంతస్థలలో మాత్రమే వసతి లభించును.
- (3) దగ్గరలో ఉన్న తీర్థక్షేత్రములు కేదార్, బదరీలకు వెళ్లదలచిన వారు 9 రోజుల తర్వాతనే అనుమతి లభించును.
- (4) శిబిరములో పాల్గొనెడి సాధకులు తమ తమ పాస్ పోర్ట్ సైజు ఫోటోను వెంట తెచ్చుకోవలెను. కుంభమేళా సందర్భంగా రక్షణ నిమిత్తమై రేషన్ కార్డుగాని, ఓటరు గుర్తింపు కార్డుగాని, డ్రైవింగ్ లైసెన్సుగాని దగ్గర ఉంచుకొనగలరు. (5) గడిచిన మూడు నెలల్లో కార్యకర్తలు నిర్వహించిన కార్యక్రమాల పూర్తి వివరణ, తమ ప్రజ్ఞా లేక మహిళా మండళ్ల ప్రగతి నివేదిక, తమ ప్రాంతములో నిర్వహించిన 5,9,24,51 కుండీల యజ్ఞముల రిపోర్టు, వాటికి సంబంధించిన ఫోటోలు వెంటతీసుకుని రాగలరు.
- (6) పురుషులు ధోవతి, (పంచ) లాల్చి, (సాధ్యమైనంత వరకు పచ్చవి) అలాగే స్త్రీలు చీర, మంత్రశాలువా, సంచి, నోట్ పుస్తకం, పెన్ను తమ వెంట తెచ్చుకొనగలరు. (7) సాధనా శిబిరంలో పాల్గొనదలచినవారు 28వ తేదీ వరకు ఉండవలెను.

సంప్రదించవలసిన ఫోన్ నంబర్లు :

శ్రీ వేణుగోపాల్ రెడ్డి (ప్రొడరాబాద్) : 994911175, 040-23700722
హరిద్వార్ : (01334) 260602, 260309

సంయమవాణి వల్ల వ్యక్తిత్వం మెరుగుపడుతుంది.